350

திரு. எஸ். ஆர் பஞ்சாட்சரம்,
சிவதாபுரம்,
சேலம்.

"வைத்திய முறை அட்டவணை - கட்டு. 2."

தேதி: 24.10.63.

உரிமையாளரின் பெயர்: எஸ்.ஆர்.பஞ்சாட்சரம்.

ஓலைச்சுவடியின் பெயர்: "வைத்திய முறை அட்டவணை-2"

இடம்:- சிவதாபுரம், சேலம்.

350

358

***

வைத்திய முறை அட்டவணை - 2.

*இந்நூலின் தொடக்கம் 11 ஏடுகளில் உள்ள 40 செய்யுட்கள் சிதைந்து போயின.

41. பாரப்பா-----னைச் சுண்ணமுடன் வீரம் பாலாகப் பச்சைக்கி அங்கி பூட்டி
சீரப்பா---ல்லே புடத்திலேற செல்லப்பா ரசியுடன் வீரங் கூட்டி
சேரப்பா வங்கத்தைப் பொதிந்து ஊதச் சொல்ப் பெரிய வங்கமது சுண்ணமாகும்
ஆரப்பா வங்கத்தில் வீரங் கூட்டி அப்புனே காந்தத்தைச் சரியா யாட்டே.

42. கூட்டியே புடம் போம் சுயமாகும் அந்த முறை பாஷாணம் சுயமாகும்
பூட்டிவாய் தாளகமும் சுயமாகும் புகழ் பெரிய லோகமது சுயமாகும்
மூட்டுவாய் மடலியங் கல்லுப்பு பீயம் முற்றியாஞ் சிங்கி பீயம் லிங்கபீயம்
பூட்டுவாய் நவச்சாரம் பீயுமாகும் பொன்னி மிளை.பீயம் பொன்னியுந் தானே.

43. பொன்னிய வெள்ளீயம் மப்பா பீயமாகும் புகழான நவலோகம் பீயமாகும்
வண்ணமுள்ள நவரெத்தினம் பீயமாகும் வாய்த்ததொரு உப்பெல்லா மீயமாகும்
நன்னயமாஞ் சரக்கு வகை அடிபந்து நாலும் நவலோகம் நவரெத்தினம் பதினெட்டாகும்
சொன்ன தீரெமு உபரச சரக்காந் தொண்ணூறுத் தாறுஞ் சரக்கைச் சொல்லலாச்சே.

44. ஆச்சப்பா உபரத்தின் வகையைக் கேளு அண்டமொடு பிண்டமொடு நண்டு வண்டு
வாச்சப்பா பாம்புக்கும் வேங்கைப் பல்லு வாய்த்ததொரு கரிக்கோடு கண் மருங்கு
பேச்சப்பா கருங் காக்காய் மண்டையோடு பெரிய தொரு கரிக் குருவி யங்கத்தே
ஏச்சப்பா செங்கருகுப் பித்துச் சங்கு பிணையான செம்பருந் தின் கண்ணூங் கூட்டே

45. கூட்டுவது சாரணையின் வகையைக் கேளு கூறுகத் தொண்ணூறுத்தாறு வகையுங் கொண்டு
ஆட்டுவது முன் சொன்ன வங்கச் சுண்ணம் அழகான வீரமிட்டு வெவ்வேறு யாட்டி
காட்டுவது வில்லை செய்து சவ்வாது புகு. தாறுருக்க பீய மப்பா தொண்ணூற்றுத்தாறும்
மூட்டுவச் ரசங் கூட்டிக் குளிகை செய்வாய் முக்கியமுடன் சாரணையின் வகை சொல்வேனே.

46. சொல்லக் கேள் பன்னிரெண்டு மஞ்சாடி சூதமது உருகையிலே சொல்லி
அல்லவே தொண்ணூறுத்தாறு சரக்கயத்தை அளவாகத் தொண்ணூறுத்தாறு மாவுங் கூட்
வல்லமையாய் யுருக்கி யெடுகுளிகையாகு மகத்தான சாரணையின் வகை தானப்பா
செல்லப்பா சாரணையைச் சென்று பாரு சென்றவுடன் குளிகை பிடி கெவனமாமே.

47. ஆமப்பா வழிலே யென்று அண்டமாறு மாட்டி வில்லை யிரவி கண்டாது திப் போகு
ஆமப்பா வழிலே யொன்று நன்று ஆறு அதிகமாய் பூதி வரச் சுண்ணமாகும்
ஆமப்பா வழிலே யொன்று கத்தையாற ஆட்டவேசுண்ண வகைத் தீனீர் தானே.

48. தானென்ற கற்சுண்ணம் ஆங் கூட்டிச் சமரூக அஞ்சு சுண்ணக் குகையுஞ் சேர்த்து
வானென்ற வெண் கருவைத் தண்ணீரக்கி வன்மையுடன் அஞ்சு சுண்ண வகையு மாட்டி
யேனென்ற குகை பிடித்து வைத்துக் கொண்டு எடுத்த தொரு சுண்ண மெல்லா மிதிலேபூசு
நானன்றுய்ச் சொல்வதல்லாவ் மற்றோர் சொல்லார் நாகத்திலுட்டு வகை சொல்லக்கேளே.

49. கேளப்பா சுண்ணத்தின் திரவகத்தில் கிருபையுள்ள நவச்சாரந் தன்னை யாட்டி
ஏழப்பா நாள் மட்டு மாட்டிச் சென்றால் எடுத்த தொரு சாரமதை வில்லை கட்டி
சூளப்பா ஓட்டில் வைத்துப் புடத்தைப் போடு சொல்லரிய சார மதில் கட்டிப் போச்சு
வாளப்பா பீங்கானில் நீரதாச்சு மகத்தான நாகத்தை யுருக்கிச் சாயே.

50.

50. சாயப்பா அஞ்சு திரஞ் சாய்க்கவே தான் தட்டுவடி நாகந்தான் கட்டிப் போனல்
நெய்யப்பா செந்தூர திராவகத்தில் நீதியுடன் நாகத்தில் சுருக்குத் தாக்கு
வாயப்பா கமலந் தான்முருக்கம் பூப்போல் வளமான செந்தூரமாகும் பாரு
நேயப்பா நவலோகம் களஞ்சி யொன்றில் நிசமாக மஞ்சாடி கொடுக்க மாற்றே.

51. மாத்தெட்டுக் கண்டு தடா சீனக்காரம் வளமான சாரநீர் சுத்தியாட்டி
சாத்தெட்டு நாள் சுத்திச் செவ்வி தாளுல் தட்டுண்ட சீனந்தான் கட்டிப் போனல்
பூத்தெட்டொன்றை யிருக்க வகையைக் கேளு புகழ் சாரங் கட்டினதுங் காரமுந் தான்
நீத்தடர் சரி யிடையாய்க் காரம் காரம் நேராக முப்பூவுங் கட்டி வையே.

52. வையப்பா பச்சை நவச்சாரங் கட்டி வைக்கவே மக்கிதான் செய்நீராகும்
மெய்யப்பா ஆறு பதி நாலு பேரும் யிந்த நீராலே தான் மெழுகுமாகும்
செய்யப்பா நவலோகம் வேதையாகும் திடமாகத் தாம்ர மதில் யுரிசமாகும்
தோயப்பா சுத்தமுமாகும் விளங்கமாகும் தோன்று பதிவு மாத்துக் காணுந்தானே.

53. காணப்பா சரக்கு வகை அறுபத்திலும் தனித் தனியே மெழுகு தான் களஞ்சி விதம்
பூணப்பா வில்லை கட்டிக் கலசத்திட்டுப் புடமேயாக்கி பிறகுதான் தன்னில் வைத்த
நீளப்பா மேல்முடிச் சுக்கேபகெய்வரிசமாகத் தீயூட்டித் தயிலமாகும்
ஆளப்பா மீங்கன்னி விறக்கினத்தை அல்லாறி மாறியுமின் யெடுக்கும் யாரே.

54. எடுத்த பின்பு நிறுத்துப் பார்க்கிட் சரியாகக் காணும் மெய்க் காந்தியலமிது யாருஞ் சொல்லார்
தொடுத்த தொரு காரியந்தான் யெல்லாம் வெல்லும் சொல்வதற்கு வேதை யிது மலை பொன்னாகும்
அடுத்ததொரு வினைகளில்லை பயமுமில்லை அபத்திரமும் கோடி ரிஷிகளாலும்
தடுப்பதொரு சாபமில்லை ரசகர்ம காலை சற்பத்தால் புமுமில்லை தயிலங் கொள்ளே.

55. கொள்ளப்பா மண்டலந்தான் ஒருமா விதம் கொண்டாக்கால் சிவனைவருயக் கூடி வாழ்வான்
தொள்ளப்பா கற்பமிது கொண்டாயானுல் கோடியுகஞ்செல்லிது மோசமில்லைத்தான்
கொள்ளுப்பா கற்பவகை ரற்றெட்டுந் தான் கொண்டாக் காலவனே யோகி யவனே ஞானி
கொள்ளப்பா வல்லாரைக் கற்பங் கொண்டு கொள்ளப்பா மறு கற்பங் கொண்டு யாரே.

56. பாரப்பா வளலையிலே வீரங் கூட்டி பரிவாகக் கெந்தகத்துக்கங்கி கூட்டி
நேரப்பா கட்டு வகைத் திராவகத்தைக் குத்தி நிசமாகத் தீயூட்டித் தந்தம் போலக் கட்டும்
சேரப்பா மெழுகு வகைத் திராவகத்தால் தீயாட்ட மெழுகாகுஞ் செம்பிலே வேதை
பாரப்பா யிதின் மாத்துப் பதினறும் பாஷாண பஷ மென்ற பேரிதாமே.

57. தாமென்ற பாஷாணம் தன்னைக் கட்டத் தாரணியில் வாதிகளோ அறியப் போகும்
ப்ரமென்ற கம்பி யுப்பு அற ராய்க் கொண்டு பையவே அத்தாலே முடிச் செனறு
மாமென்ற முன் சொன்னபடியே நீத்து நீத்தியே பாஷாணங் கட்டிப் போகும்
யேனென்ற யீரஞ்சு திரமே நீத்தி யெடுத்திடவே பூராஷாணம் பணமீதாமே.

58. பாஷாணம் கட்டினத்தை யெடுத்துக் கொண்டு பன்பானு செந்தூரத் திராவகத்தால்
கூசாமல் சுருக்கிடவே செந்தூரன் தீரந் கொண்டதிலே ரசத்தை மெள்ளக் கொடுத் தாக்கு
பூசவே வேதையிது தீயில் தாக்க பொன் பசும் பொன்னென்பரை பூட்டியாடும்
நேசமுடன் நவலோகம் வேதையாகும் நீதியுள்ள பாசாணப் போக்குத் தானே.

59. தானென்ற மூலமத்தை யறிய வேணும் சிகடுவைகிளுங் கல்லானை காண வேணும்
நானென்ற கோசமது பிசகாகும் நல் விளையா யிருப்பதற்கு மதுப் பாரப்பா
வானென்ற பிரணத்தை யறிய வேணும் வன்மான அஷ்ட சத்தி காண வேணும்
தானென்று யேனென்ற பேசுதற்குப் பஞ்சமித்திரம் யெடு பிறப்புக் கல்லானை கொன்ற வாரே.

60. வாருன சுக்கிலத்தை யறிய மாட்டார் மாடு போல் நீரை விடக் காண் பாரப்பா
தேனை வண்ணனை அறிய மாட்டார் சித்தி யுப்புக் கருவென்று சிதறிப் பார்ப்பார்
ஊருன் மித்திரமப்பா சத்தியாச்சு அடங்காத நீலியப்பா அடியைப் பாரு
பேரான பூரணமாம் மனோன்மணித் தாய் பேர் தீண்டார் நாதமுத தேன் போலாமே

61. தேன் மொழியாள் பூரணத்தின் மேலே யேறித் தேரோட்டம் போலவே சூரனைத் தான்
தான் மொழியாய்க் கைக முறையாய்ச் சரக்கெல்லாந் தான் தட்டுண்டு போச்சுதப்பா சனங்களெல்லாம்
வான் மொழியின் பிறந்தவுளோ லோகந்தாட்டு மடக்கும் வழி ஆயிரந்தான் சொல்லலாகும்
மேன் மொழி வதின்னர் தான் சரக்கைக் கொல்லும் மென் புதட்டியில் மடக்க ரசம் பொன்னுமே.

62. பொன்னடியும் வழலையிலே சேர்ந்த தானல் பூரணமுங் கூடியதிலேறித் தானல்
சொன்ன பலன் தன்றன்டோ வேதைப் போக்கு சொற் பெரிய நாத வித்தை யறியா மூடா
கன்னி வித்து செய்தாலும் பூரணத்திலேற கட்டிகுலவ்வளவுங் கட்டுமப்பா
பின்னும் வித்தையா யிருந்தாலொன்று மில்லை பேயாடிப் பிணமாடிப் போனதொப்போ

63. பிணமாடிப் போனதொக்கு மறியா மட்டை பிலித்த புத்திக் காறனுக்குத் தெய்வம்
பிணமாடிப் போன தொக்கும் கற்றறிந்த மட்டை சகதிலேதீ கல்லெறிந்த வாழ். கையாகும்
மணமாடிப் போனதொக்கும் மகிமையுள்ள ஞான மதிய மூர்த்தங் கொண்டவனே ஞானியாமே

64. ஆமப்பா வழலை நிலம்புலம் பத்தாது ஆயி சென்ற விட்டமெல்லாம் அப்படியே யாகும்
வூமப்பா வளலை கட்டரலவனே வூதி மானிலத்தில் யோகியப்பா செய்தி வேறே
காமப்பால் குடித்த வெறி நிலவப்பாகுங் கானப்பா வெடியுப்புச் சூடனப்பா
நாமப்பா யோமப்பா வென்றிருந்தால் நாயகியை நாயகனுங் காணலாச்சே.

65. ஆச்சப்பா வித்தையுங் கன்னிக் கூறு அப்பனே சூடன் மணியாட்க் கேது
நீச்சப்பா வெள்ள மென்ற ஆகாசந்தான் நெடிய கம்பி வெடியுப்புப் பிறவியப்பா
வாச்சுதொரு சூடனைத் தான் கட்டக் கேளு வளையலுப்புச் சுண்ணமுடன் வீர சுண்ணம்
பாச்சப்பா கண்ட சுண்ணம் சாரங் கூட்டி பனியில் பங்கானில் நீருண்டாமே.

66. உண்டுகொள்ளுந் தண்ணீரிலே ஊவைத்துப் பேரட வொன்பது நாள் வைத்தின பின்
எடுத்துப் போடு மண்டதொரு சுண்ணம்பாய்ப் போகுமப்பா மகத்தான சுண்ணமுடன் சவா கூட்டி
கொண்டு மெள்ளக் கொடிக் கரி யிருக்கி யாட்டு கூட்டப்பா கெந்தி தனைத் தாக்கிப் போடு
விண்டு பெண்டு தனைக் கொடுக்க ரசத்தைத் தாக்கு வேதையட செந்தூரங் களங்கமாமே

67. களங்க மந்த களங்கு செம்பாயிரத்தில் கட்டி விட்ட செந்தூரமொரு மாத்தாக்கு
விளங்குதற்குப் பொன்னுமே நோயில்லாப் பொன் மாத்துப் பத்தா யிருக்குமப்பா களங்க வேதை
யிளங்கும் மரிச்சத்தாலே மடலை யாட்டி இருண்ட உமிக் காந்தலிலே புதைத்து வைத்து
பழம் புளியின் பதம் போலே யெடுத்துக் கொண்டு பாங்காகச் செய்நீரில் தோய்த்து விட்டே.

68. வாட்டிய பின் மெழுந்தது தான் மெருகதாம் மகத்தான சவ்வீரங் கூட்டிக் கொண்டு
ஆட்டியே மஞ்சாறு உருண்டை செய்து அப்பனே ஒரு உருண்டை புகைக்க வேகம்
பாட்டமாய்ப் புகை காட்ட வாதி யெல்லாம் பசும் பொன்னுந் தாம்பிரம் பளிக்கப் போமோ
நாட்டமாய் வேதை யாகுமாம் நாதமிது கண்டவுளே வரதியாமே.

69. வாதிப்பா யோகமே யிருக்க வேணும் மனோன்மணியை யென்றுந் தியானம் வேணு
நீதமுடன் ரோசத்தைத் தள்ள வேணும் நிலையற்ற சிற்றின்பம் நிகழ்த்த வேணும்
சாதனமாய்ப் போசனத்தைத் தள்ள வேணும் சதாகாலம் மவுனத்திலிருக்க வேணும்

70. சொல்வதென்ன துப்பு உவர்ப்பு முன்மைப்பா தடியான மேகத்தினீராலாச்சு
கொல்வதொரு சூரப்பா மித்திரமாச்சு கோளிகைக்குள். சொம்பரனே கல்லலாலாச்சு
வெல்வதறிய பிட்டத்திலேற வேற வேதாந்த வெடி சத்தங் கண்டாலாச்சு
வல்வந்தமான் புவாத்தாளாச்சு மடங்காத பேரெல்லா மடிந்து போச்சே.

71. மடிந்த பிறந்த தனையெடுத்து ஆட வேணும் யில்லாட்டால் மாடு போல் திரிய வேணும்
சுமந்து விடுங் கார்ச்சலப்பா அறிய வேணும் யில்லாட்டால் அனங்கனைப் போல் குலைக்க வேணும்
கடிந்ததொரு சரககதனைக் கட்ட வேணும் கட்டாட்டால் வாகினி போல் கதற வேணும்
விடிந்திர வியுருதிக்கு முன்னே கட்டிடந்தான் மேவியே கிவுதப்பா அறிவாய் பாரே.

72. அறிந்திந்த நூல் பார்த்து வெந்தி யாரும் அல்லாட்டால் சித்தரிடும் ஞானியடங்
செறிந்தல்லோக வனையிட்டுக் களிப் போலாச்சு செய்நீரின் மித்திமிரத் திலிதனையு மாச்சு
பிரிந்த ஒரு சரக்குகளை ஈடொட்டாமல் போல்ப் பிடிக்கத் தப்பாது கட்டிக் கொண்டு
அமிந்தந்தக் கல்லுாதனை செத்து தானுல் கொடு முடியாம் பாம்பதனைக் கூறவோமே.

73. கூறுகின்ற பாம்புதனை யென்னை வாங்கக் கொடியதொரு கல்லானை வீரச்சுன்னம்
தேடுகின்ற வளவேல தனில் தனலில் வாட்டச் செத்தங்கே யென்னை யெல்லா மடிந்து போகும்
மூறுகின்ற ஆப்பு சுன்னம் கண்ட ரசுன்னம் ஒகோ கோ வீரச்சுன்னம் பளச் சாத்தாலாட்டி
யதுறளன
வீறுகின்ற பாம்பதனைக் கவசங் கட்டி விளக்கிலே வாட்ட யென்னை யெல்லாம் போமே.

74. என்னையெல்லாம் போன பின்பு வழலை வேகம் யிளங்காத பாம்பாலே சரக் கெல்லாஞ்சாம்
வண்ண மூள்ள வீழலையிலே வீரங் கூட்டி வளமான அரிசிக்கு அங்கி பூட்டி
என்னமுடனு திட்டவே சுன்னம் ராகும் யிதினாலே தாளகந்தான் சல்லையாகும்
முன்மைப்பார் பொன்னி மிளை நீறிப் போகும் சூதமனே நிமிளையுடன் வீரங் கூட்டே.

75. கூட்டியே வங்கத்திலப்பி பூத கொடியதொரு சுன்னம்பாங் கண்டரக் கப்பி
ஆட்டியே கண்டருடன் வீரங் கூட்டி அரிதேவிக்கங்கி பூட்டு ஊதிப் போடு
நீட்டிய தோர் தாளகத்தைக் கெந்திக் கப்பி நிசமாக ஐங்குகையில் வைத்து ஊது
வெட்டங்கி வேக மடங்கிச் சுன்னமாச்சு வீரமிட தார சுன்னம்பாம் வீரங் கூட்டே.

76. கூட்டியே வங்கத்திலப்பி பூத கொடியதொரு சுன்னம்பாங் கண்டரக் கப்பி
ஆட்டியே கண்டருடன் வீரங் கூட்டி அரிதேவிக் கங்கி பூட்டு ஊதிப் போடு
நீட்டியதோர் தாளகத்தைக் கெந்திக்கப்பி நிசமாக ஐங்குகையில் வைத்து ஊது
வெட்டங்கி வேகமடங்கிச் சுன்னமாச்சுவீரமிட தார சுன்னம்பாம் வீரங் கூட்டே.

77. வீரமிட்டு தரிசுக்கு கவசங் கட்டி விளக்கிலே வாட்டையிலே மெழுகுமாகும்
கரமிட்டு ஐந்து சுன்னக் கைகயிலா தக்க கடுங் காரச் சுன்னம்பாம் வீரங் கூட்டு
கூரத்தில் பொதிந்து தச் சுன்னம்பாகும் புகழ் பெறவே துல்தாருக் கப்பிப் போட்டே.

78. போட்டெடுக்கச் சுன்னமதில் வீரங் கூட்டி பொன்னி மிளை தன்னையே ஊதிப் போடு
ஆட்டெடுத்த வங்கத்துக் கப்பிபூத அந்த முறை தாளகந்தான் சுன்னமாகும்
நீட்டெடுத்த லோகமது நீறிப் போகும் நிசமாக நாகமது சுன்னமாகும்
மூட்டெடுத்த சூதமது சுன்னமாகும் முனையான பரிமேலே யேறிச் செல்லே.

79. செல்லப்பா வீரத்தைக் கட்டிக் கொண்டு திடமாகத் தங்கத்தைக் கங்கி பூட்டிக்
கொள்ளப்பா அஞ்சு சுண்ணக் குகையிராத கூகூக கோ கோ கோதங்கச்சுண்ணம்
வெல்லப்பா தாரிசின் . மேல் கவசங் கட்டி வீரமிட்டு ஐங்குகையிரா தச் சுண்ணம்
கல்லப்பா மண்ணப்பா மலை தானென்ன காவென்ன மரமென்ன சுண்ணக் காடே.

80. காடெல்லாந் திரிந்தலைந்து சுட்டாலென்ன கரிச்சுட்டுப் போவதுவே காண்பார்
நாடெல்லாம் பொன் மயமாயாக்கிப் பேர்கும் நடமாடுந் தாரிசி யந்தச்சுண்ணந் தன்னை
ஆடலாஞ் சிங்கியதாய்ச் சேத்துப் போடு அடங்காத ஒருவப்பா சருசுக் சுண்ணம்
கோடெல்லாம் மலையெல்லா மரங்களெல்லாம் கொடி முடியும் பசும் பொன்னுய்க் கூடும் பாரே.

81. பாரப்பா யிந்திருட பூசை கேளு பாரிலே பதினறு முழத்துக் கீழே
நேரப்பா கசிந்தெடுத்து மேலே யுன்னி நிசமான பனிக்கால மேற் கொள்வார்கள்
ஆரப்பா யிவர் பெருமை யறியப் பேர் அடங்காத மனோன் மணி தானின்ற நாதம்
பேரப்பா வகை கேளு சொல்வேன் சொல்வேன் பேசாதே பிறரோடே யிந்தின் பூவே.

82. இந்தென்றும் பூவென்றும் கால் தானென்றும் யிணையான அடியென்றும் மூலமென்றும்
சந்திரனுப் பென்றும் பேர் சுரோனிதந்தான் தவழலை யென்றும் பேர் பூமிநாதம்
சுந்தரியார் சூட்டதென்று மண் தானென்றும் தலையாத நீரளிக்கு மூப்ப தென்றும்
வந்த தொரு சத்தி யென்றும் கன்னி யென்றும் மனோன் மணித் தாயென்றும் பேர் கண்டு கொள்ளே.

83.. கண்டு கொள்ளுஞ் சிவந்தன்னைக் காரணமாட்டார் கன்னிக்குத் தானருச்சக வாழ்வார் மூர்த்தி
பண்டுவட்டனே யிவர் பேடு ரவி தானென்றும் பரியென்றும் வழலை யென்றும் பச்சை யென்றும்
தொண்டுடையார் முடியென்றுங் கல்லுப் பென்றுஞ் சுத்த ரவியால் விளைந்த நிலவுப் பென்றும்
முண்டிடவே யிந்தென்றும் பேரருக்க னென்றும் முத்த சிவ சூத்தின் பராமங் தானே.

84. காரணத்ப்பொருளொன்று சொல்லக் கேளு கமல சத்த சகாரமு முண்டு விட்டேன்
நீனன் தண்டாலே கீழே விட்டேன் நிசமாக வுப்புறைக்கும் நீர் தாலைச்சு
நாளுன தண்ணீரை யிறைச்சுப் பாச்சு நாட்டிலுள்ளோர் கண்டல்லோருசியு மாச்சு
ஆனை தண்டிலே நீரைப் பாச்சு அடங்காத சிவகெங்கெங்கை யென்ற பேரே.

85. என்றதொரு நீராலே சரக்கெல்லாஞ் சாம் யேகாந்த உப்பிதப்பா சத்தி சத்தி
வென்றதொரு நீரப்பா வருணன் பின்னை மேலெழுந்த ரவி தனக்குச் சுத்தியாச்சு
நன்றான தண்டின்ற நீரே யாதி ரசவாத மிதிற் பாரு சூதங் கட்டும்
குன்றான கெந்தகத்தைக் கொல்லுங் கொல்லும் மடி கெடுத்த சத்தியுடன் கூடும் போதே.

86. போதமெனற தாக நீரெல்லா மற்றும் பொறியிலலை சத்திலலை சிவமுமிலலை
வாதமென்றுங் காண்பதற்கு நீரைச் சேரு வகையுடனே கை முறையாய் வழியாப் பா
நீரமென்ற நீராலே களிச் சுண்ணந் தான் நிலைத்ததப்பா வென்றுக் கால் வாதந் தங்கும்
சூதமென்ற சூதமுடன் உப்புத் தொட்டுத் தொட்ட சரக்கெல்லாந் தான் செத்துப் போமமே.

87. போமமப்பர் யிந்த வழியறிய வேணும் யில்லாட்டால் நீபுலையனைப் போல் திரிய வேணும்
வேமப்பா சரக்கெல்லாம் வேகமன் தான் வே வேற வழியப்பா சொல்லக் கே
காமப்பால் மிஞ்சினதால் கமுதை சென்மம் கனதேசி நீராலே சகல மெல்லாங் கட்டும்
ஏமப்பா யிதிலென்ன சுருக்கென்றக் கால் எளிதல்ல தேசியுட யிறுதய நீரே.

88. தானென்ற தேசியுட பிறவி கேளு தாரணியில் செளங்களற கலைலைய யுண்டார்
தேனென்ற தேயுவினிலமு சுவையு முப்பாஞ் செனித்த புளியுப்பாகி யத மலமாய் விட்டார்

தோனென்ற தேசிய தீக் கொண்டு தப்பா கொடுஞ் சுண்ணம் வெடியுப்பு க்ஷார முப்பு நீராம்
வீரனென்ற புமியிலே விட்டு தானல் மஞ்சள் வெள்ளை யுப்பு துரை மண்டிப் பொங்கே.

89. பொங்குவது புளியுறைந்த உப்பிலே தான் பூதலத்து மானிடர்கள் மலத்தின் கூற
தங்குவது தேசியிலே சென்றுதானல் தானவனும் நீரப்பா அறியார் வாதி
முன்னுவதக் கந்த நீர் தன்னிலே தான் முப்பவிக் கச்சி விட மகத்தா முப்பாம்
மங்குவது சரக்கெல்லாம் காய்ச்சி வாங்க மடிந்ததப்பா தேசியுட மருத்துவ நீரே.

90. நீராலே சரக்கெல்லா முப்பதாகும் நீராலே சரக்கெல்லா மெழுகதாகும்
நீராலே சரக்கெல்லாங் கட்டிப் போகும் நீராலே சரக்கெல்லாஞ் சுண்ணமாகும்
நீராலே சரக்கெல்லாங் களங்கமாகும் நீராலே சரக்கெல்லாஞ் செந்தூரமாகும்
நீராலே சரக்--------

91. மாற்றிதைத் தான் முறித்து விட வெள்ளி நாற்றில் மருந்திட செம் பொன்னை ஒரு முறையிய
மாற்றித் தான் ஒன்பதரை தப்பாதன்மை வளமான சூடலித்தனையுமாச்சு
சாஸ்த்திரத்தைப் பார்த்த திறலென்ன வாகுந் தகடான ரசசியத்தைக் காணர் வாதி
கோத்திரத்தை யறிந்தே தான் பெணனைக் கூறுங் கோச பசதின்த மறந்திடாதே.

92. மறந்திடாதே போறுல் வாதந்தங்கும் மகத்தான வாசினியின் நீரதாகும்
இறந்திடவே செயுமப்பா தேசிச் சாற்றில் யெடுத்த சரக்கெல்லாந் தான் மாண்டு போகும்
பிறந்திடவே யாகாது பிறந்தாயனுல் பெருமையுடன் ஞான வித்தை கற்க வேணும்
துறந்திடும் நல் மேனியதும் வச்சிர காயன் கற்பமதைக் கொள்வதற்குக் கலி யோட்டானே.

93. கலி யொட்டா னென்பதென்னமாய் கை பாசம் கன்னியர்கள் கண்ணியிலே அகப்பட்டே தான்
வலியொட்டான் கற்பத்தை நிலைக் கொட்டாது மாண்பர் செய்யுந் தொழிலினுல் கெட்டுப் போனர்.
நெளி கெட்டால் தவசிருப்பே னென்பான். மட்டை நினலத்தில் பிட்சையைத் திரிவான் பின்பு
நதலை யெடுக்க வழி சொன்னல் பிழைக்கட் வேணுந் தனலிலே வெகாமல் சென்னப் பேறே.

94. பேறு கொண்ட மானிடரே ஞான யோகி யில்லாட்டால் பேதலித்த சுத்தமாடு
மாறு கொண்ட வன்டருக்குக் கற்பமேது மட்டியான சண்டாளருக்கு மாகாதப்பா
வீறுகொண்டு திரிந்தார்க்கால் ஞானமிலை வேரத்த மரம் போலே சடலம் போக்கு
நாறுகின்ற சடலமது வாசம் பெற்றுள் நமனிலலை சாகாமலிருக்கலாமே.

95. இருக்க வென்று மனமுறைத்தாற் கற்பங் கொள்ளு யெழும் பாவி கோபத்தைத் தள்ளிப் போடு
கருக்குள்ள கற்பத்தை முன்பு கொள்ள காசினியில் நாத்தெட்டுக் கற்பமாகும்
பெருக்கமுடன் னெந்திதந்தக் கற்பமேனும் பேசாதே மவுன முற்றுக் கொள்ள வேணும்
உருக்கமுடன் பெண்டாசை பிள்ளையாசை யோட்டினுற் கற்பமெல்லா மோடிப் போமே.

96. ஓடாமல் கரப்பதை நிறுத்த வேணும் உன்மையுடன் கற்பத்தைக் கொள்ள வேணும்
மாட்டம் விட்டுத் துறவி தனித் போக வேணும் நாடு விட்டுக் காயதனில் போனுந் தான்
தேடுநல்ல புத்தி தனைப் புடைத்து யிருக்க வேணும். தேடுகின்ற மனதிலே
தேட்டமாகி சிந்தையிலே மதவகொண்டால் சிதறிப் போமே.

97. தேடுவது மல்லாமல் ஞானப் பேய்தான் செடலமுடன் கொண்டே தான லக்கும் பாரு
மதகாமியம் பிள்ளை சுத்த நினைவன்றி மருந்து கொண்டால் மாட்டுமென்ன மிலே தானென்ன
கொதற பட்ட நிலவாகி ராசி வேதை கூடாமற் போன தொக்கும் ஞானங் கற்பம்
பதறலென்ன பேச்சென்ன வாதமென்ன பரியாசமோ கெடுவாய பாழிற் போமே.

98. பாழிலே போகாமல் மனத்தைத் தேர்ந்து பரவுந்தலை நிறைந்து தியானம் பண்ணி
நாளிலே கற்பமதைக் கொள்வாயப்பா நலமான ரவி வாரம் பசங்குடில்
வாழ்வான வல்லாரைச் சூரணஞ் செய் வரு கற்பமாதி யென்று வகுத்துச் சொன்னார்
கோளில்லா நாள் பார்த்துக் காடி தன்னிற் குழைத்து நீ வெருகடி தான் விழுங்குவாயே.

99. விழுங்கியே விருட்சமொன்று கொண்டாயானால் விருவேனி தின் பலன்கள் நரைகளில்லை
ஒழுங்கில்லாத் திரைகளில்லை வலிமையாகும் உடலிலே யழுக்கிட்ட காயமாகும்
நழுகிட்ட தேகமப்பா பலத்துப் போகும் நாட்டிலே யரசனென்று பேர் கொள்ளாதே
எழும்புதற்கு யோகமப்பா யிருக்க வேணும் மிசையான் சாரணையைச் செய்து கட்டே.

100. சுடுகின்ற கற்பமொன்று சொல்லக் கேளு கோலமிடுவான் நந்தரங் கழித்து
ஓடுகின்ற ஆரமப்பா மேற்கே சென்று உயர்ந்த தொரு பாறையுண்டு தெற்கே பார்த்தால்
நாடியதின் கிட்டவே நடந்து சென்றால் நல்ல கரு நெல்லி யொன் றதின் மேல் நிற்கும்
பாடுகின்ற பாட்டுக்குத் தோணுதப்பா பரிவாகப் பாறையின் மேலேறிச் சென்றாலே.

101. செல்லவே செவித்திட்ட மூலமந்திரம் செவித்தே தான் நூத்தெட்டு நிச் செவித்தாயானால்
வல்லமையாம் பாறையிலோர் கையுமுண்டு வளமாக யதிலிருந்த மண்டலந்தான் பா
நல்லதொரு ரிஷிய மங்கே யெப்போ மிருப்பார் நாடகத்திற் றோணுமப்பா தெரிசினையுமுண்டாம்
சொல்லுவார் செய்தியவர் ஞானப் போக்கு அறை காமமந்திர மொன்று சொல்வார் தாமே.

102. ஆமப்பா அவர் சொன்ன மந்திரத் தோடாயிரத் தெட்டுருவாகச் செய்தி கேளு
வாமப்பார் யீசான மூலை தன்னில் வல்மீக கோர்விலொன்று தோணுமப்பா
ஆமப்பா ரிஷி கோடி யாலயத்துள் ளிருகிருப்பார் தங்களடி பணிந்து நோக்கு
ஆமப்பா வா வென்று தானழைப்பார் அதிலே யொரு பெரியவர் தான் ஆசிப் பாரே.

103. ஆசிப்பார் சிந்தை யெல்லாஞ் சோதித்தே தான் அருமையுள்ள கரு நெல்லிக் கனி தான் மூன்று
நேசித்தே கைக்கொடுப்பார் வாங்கிக் கொண்டு நேசமுடன் முன்னே தான் பொசிக்கச் சொல்வார்
பொசித்த கனி கொண்ட பின்பு யுருவென்று சொல்லிப் புகழான ஈட்டென்று கனி கொள்ளென்பேன்
வர்சித்தர் வென வென்று பேருமிட்டு மகத்தான மனம் கனிந்தார் முன்பு சொல்லே

104. சொல்லென்று ஒரு கன்னியைக் கொடுக்கச் சொல்வேன் சீடனும் யவரங்கே யிருக்கச் சொல் வன்
வல்லமையாய்ச் சகல மெல்லாங் கற்றுக் கொள்வா யாளுஞ் சாகாமலிருக்கச் சொல்வாய்
சொல்லென்று பொருளெல்லாந் தள்ளிப் போடு சுகமாகத் திறவியிலே யிருக்க வேணும்
மல்லிலென்ற சனங்களெல்லா மலமா யெண்ணி மலையேறி வந்து விடக் கலிவாராதே

105. வாராத வறுமைகள் தான் வந்தாலும் வழிக்கு வழியாய் வந்து போக வேணும்
தீராத தீவினைகள் வந்தாலும் சிவன் மேலே பாரமாய்ப் போட வேணும்
பேராளி சத்துருக்கள் வந்தாலும் பூதலத்தில் குரங்கு போல் திரிய வேணும்
சாரவாகக் கலி வந்து மூண்டுதானால் தள்ளி விட்டு மலை மீதிலேறுவாயே

106. ஏறுவாய் முனிக் குரங்கு யேறெட்டாத யிருப்பதைப் பற்றி முத்தியாகச் செய்வா
தேடுகின்ற சடலமல்லோ யோகமப்பா செத்திறந்து போவதுவே சடல வாழ்க்கை
வீறு கொண்டு வரமீவதற்குக் கற்பங் கொள்ளு மேனி வச்சிர காயமதாயிருக்க வேணும்
கூறுகின்ற பாட்டெல்லா மிருநூறு நீக்கு கூறினேன் விரியா மலறிந்து பாரே.

107. பாரப்பா பிரமனுட லெபியைத் தட்டிப் பாதிலே தள்ளி விடுங் கற்பக் கூறு
ஆரப்பா யிதை யறிவான் கற்ப மெத்தென்பான் அசடனப்பா உரைக்கின்ற வார்த

சீரப்பா றவியிலே செல்லுல் யோக சித்திக்கும் பொதிகையப்பா சட்டர் கோடி
பாரப்பா யிக்கால மருத்தோர்கள் தான் பதினெயிர வகைக்குந் துறையுண்டாச்சே.

108. உண்டான செய்தியப்பா சொல்லக் கேளு உண்மை யிது பேரின்பங் கற்க வேணும்
உண்டான ஞானவியப்பா புமுவைக் கவ்வி உபதேசங் கத்தல்லோ வேறே ரூபங்
கொண்டே தானிருகளுதப்பா ஞானக்கூறு மறியுந் தானறியாட்டால் லென் செய் வேணுன்
சண்டாளிஞுக்கால் நூலே தென்பான் சாஸ்திர மென்பான் காண முடையன் தானே.

109. தானவனுயிருப்பதற்கு கற்பங் கேளு சதுர கிரி பறுவதத்திருக்கச் சேரு
போன பின்பு பருவதத்தில் தென் மேற்காகப் போக விட்டு வட நோக்கி மலை மீதேறு
ஆனதொரு சாம வளி நடந்து போனுல் அப்பனே தலை மலையைக் காணலாகும்
யேன முடனதிலிருந்து மேற்கே காதம் யேசிலங்கே யொரு சோலைதானே.

110. சோலை விட்டு வட நோக்கிக் கீழே சென்றுல் சுத்தமாய்க் கனதை பெற்ற குகை தாணுண்டு
வாலோங்கிற் செல்லையிலே குகைப் பின்பாக வடமேல மூலையிலே தண்ணிழல் காஞ்சி
ஆலமரம் போலிருக்கும் கன்னில் காரூர் அம்மரத்தைக் காண்பதற்குச் சேதி கேளு
மூல மந்திரம் ஜாத்தெட்டுச் செவித்தாலுல் முறு நோக்கந் தோணு மந்தச் சோதி தானே.

111. சோதியுட விருட்சமப்பா கண்டுதானுல் சொற் பெரிய ரிடிகளெல்லாந் தோனலாகும்
நீதியடன் மரத்தின் பால் மூன்றே நாள் நிசமாகக் கொண்டு வரப் பால் பழமுமாகும்
ஆதி யிந்தக் கற்பத்தால் கோடி சித்தர் அடிமையாய் வாழ்வார்கள் அம்மரத்தல்
வாழுகின்ற மாதர்களில் ரெண்டு பேரும் மாலை யிடுவார் தேவேந்திரன் வரிசை தானே.

112. வரிசை பெற்றுமே யிருப்பார் கோடி காலம் மாதருடன் கூடியவர் வாழ்வார் காணு
முரிசை பெற்ற முப்பூவைக் கான வேணும் முண்மையுடன் கல்லானை யறிய வேணும்
பரிசனத்தில் வேதையிட்டுப் பார்க்க வேணும் பரம் சிவ்பூசை நன்றுய்ச் செய்ய வேணும்
தெரிசனத்தின் நந்தி வந்து உபதேசிப்பார் திடமர்க வாதி மெல்லாந் தெரிவிப்பாரே.

113. பாரப்பா தேசிநீர் படி யொன்றில் தான் பாங்காக முப்பூவைக் கரைத்து வாங்கி
சேரப்பா கெந்தி பலம் ரெண்டுக்குந் தான் திடமான சீனக்கால் முப்பூவுங் காலாய்
ஆரப்பா கனலிலே குறுகக் காய்ச்சி ஆதித்தன் கண்ட பின்பு உப்பதாகும்
பாரப்பா உப்புதனைப் புரணத்திலேட்டே பாவகாகக் கலக்கியே ரவியிற் போடே

114. போடப்பா கெந்தி தனவாலுல் உப்பு புகழாக வதிடவே காரச் சுன்னம்
நாடப்பா சாரஞ் சேர் தண்ணீராகும் நாகமுடன் ரசங் கட்டும் வளலை தொட்டு
ஆடப்பா கெந்தியுமோ கட்டிப் போகும் அடங்காத---தேசியட மித்திரன் கூற
தேட்ப்பா சூடனது பலந்தாளென்று செப்பமுள்ள வளலையுப்புக் காலுங் கூட்டே.

115. கூட்டுவாய் மித்திரத்தின் நீரிலே குளப்பியே கால்படியாய்த் தெளிவுதனை வற்ற
ஆட்டுவாய் ரவி முக்கியப்பதாகும் அப்பனே சிறநீரால் கரைத்து வாங்கி
மூட்டுவாய் ரவி முக்கியம்பாய்ப் போச்சு முக்கியமாய்த் தீயாட்டச் சுன்னமாச்சு
நாட்டமாய்ப் பின்னுங் கேளிந்தாற் கூட்ட நல்ல மதியுப்பெனவே சொல்லலாச்சே.

116. ஆச்சப்பா வழலையுடன் வீரஞ் சீனம் அப்பனே புருகிட்டுக் கல்லுப்புக் கப்பி
பாச்சப்பா மூதிட்டே சுன்னமாகும் பாங்கான வழலையுட சேதி கேளு
நீச்சப்பா பூமியுட நாதந்தன்னை நிலைத்ததொரு சேதியாய்ச் சொல்லக் கேளு
வாச்சதொரு வழலையப்பா காரசாரம் மகத்துவத்தை முன்பொருக்காற் சொன்னேன் காண்.

117. காணப்பிா நான் செய்தி கட்டு முறையப்பா கருவையுடன் நந்தி சொன்ன முறையே
தென்முல்
ணப்பிா யோகம் லவத்துப் பூமிநாதம் உத்தமனே யிந்தாலே கட்டிப் போகும்
வீணப்பா தேசியல்ல பூரணநதான் வீறு கொண்ட பங்கானில் நீரதாச்சு
தோணப்புா யிக்குருவே முதற்குருவாமப்பா சொல் முறைகள் தப்பாமல் வாதம்
பாரே.

118. வாதமிது உள்ளபடி நற்றச் சேதி மகத்தான குருவப்பா முடிக்கலாகும்
போதமிது வழலையிது சுத்த மேனி போக்கிதையே யறிந்தாக்கால் லவனே வாதி
நீதமிது வஸ்து வித்தைக் கார்டுமார்டு நிசமான வழலையப்பா பூமி யீன்ற
நாதமிது வொன்னும் காரசாரம் நந்தியான வழலையப்பா யிந்தப் போக்கே.

119. போக்கோடே புரணத்தைப் பாரு பாரு புகழான புறவமே திசமே தீட்சை
வாக்கோடே யெறதுங்கு நீருண்டாகும் மகத்தான வழலையப்பா யாகாசந்தான்
தாக்கோடே யெத்சரக்கெங் சுன்னமாகும் தன்மையுடன் மதியமுற்தம் பார்க்கவே
யுன்
நாக்கோடே மேலி வாசல் தட்டுந் தட்டும நலமான வழலையைத் தான்
வாங்குவாயே.

120. மதியமுர்தம் :-
வாங்குவாய் வழலை தன்னை வீரஞ் சேர்த்து வளமான சுக்கிலமுங் கூட விட்டு
சாங்கமாய்க் கற்பூரஞ் சனஞ் சேர்த்து சாத்சவ்ாய் தரிசியின் மேற் சுன்னமாகும்
ஓங்கி நின்ற ரசங் கெந்தி பாசாணந்தான் ஒக்கோகோர் பட்டுவிடும் வாட்டுந்
தானே.

121. தானென்ற தரிசியிலே ரசத்தைக் கூட்ட சந்திரப்பான சுன்னங் கெந்தி சுன்னம்
தேனென்ற சுன்னமப்பா சரியாய்ச் சேர்த்து திறமாக நாலிலொன்று சாரங் கூட்டி
வானென்ற வழலை யிட்டு வீரங் கூட்டி வளமாகத் தரிசிக்கு அங்கியிட்டு
தானென்ற ரவிக்குள்ளே சுன்னமாகும் சாரஞ் சேர் தரிசியது சிலமதாமே.

122. ஆமப்பா ரசந் தனக்குச் சுருக்குத் தாக்க ஆனையப்பா பட்டுதினிக் கெந்தி சேரு
போமப்பா செந்தூரம் பஞ்சலோகம் போடப்பா களஞ்சியொன்றுக் கொரு
மஞ்சாடி
நரமப்பா கண் கண்டோம் பத்து வர்ணம் நாயருவி நீத்துள்ளே கல்லுப்பிட்டு
வேமப்பா கல்லுப்புச் சுத்தியாச்சு வீரமுடன் வழலையைத்தான் கூட்டிக் கொள்ளே.

123. தொள்ளப்பா சீனமுடன் புருடன் தான் கூறியதோர் கல்லுப்புக் கவசம் பன்னி
மெள்ளப்பா சுன்னமது தரிசுக் கப்பி விதமான ரவிக்குள்ளே போடச் சுன்னம்
கண்ணப்பா செய்நீராஞ் சாரஞ் சேரு காரமுடன் வெகு காரமித்த நீர்தான்
துள்ளப்பா கெந்தியுடன் சாதிலிங்கம் நிரையாக வீரமிட்டு ஆட்டுவாயே.

124. ஆட்டுவாய் குகைதனிலே சவ்வாது கூட்டி அப்பனே மணியாகுங் களங்கமாகும்
பூட்டுவாய் நவலோகம் நூத்திலொன்று போடவே பதினொன்று மாத்துமாகும்
மாட்டுவாய் வழலையிதற் கூனவேணும் மதியமுர்தங் கொண்டவனே ஏனியாகும்
முட்டுவா யக்கினியைத் திங்களாலே முனரேசுஞ் சுழி முனையைத் துறந்து தாக்கே

125. தாக்கி யிரு கண் கூட்டால் கடுப்புத் தோணுஞ் சலியாதே வாய்வுதனை யழுத்தி
வாங்கு
வாக்கிலே நங்கென்று யெழும்பிச் சாஜல் வளமான சுழி முனைதான் நன்றாய்த்
தோணும்
போக்கிலே விட்டுவிடு கடினமாகப் பொறியாதாளுள் வாசி யேறலாகும்
மூக்கிலே ஆகுவிடன் கேசு கூடி முன்ரேசுங் குண்டலியை முட்டலாமே.

126. முட்டுதற்கு சமாதியிலே யிருக்க வேணும் முதன்ட வளிகை தனைச் செய்ய வேணும்
கூட்டுதற்கு கற்பத்தைக் கொள்ள வேணும் அறிப்பான சாரணையைக் கூட வேணும்
நாட்டமாய்த் தீட்சை விதி பத்து நன்றாய் நலியாமல்க் கந்துணர்ந்தே யிருக்க
வேணும்
மேவுமனமனைய் திரிந்தக்கால் யோகமாமோ விரைவ்
இருந்து கற்பத்தைக் கொள்ளுவாயே.

127. கொள்ளப்பா கோங்கிட பூவைத்தானே கொண்டு வந்த நிழலுலத்திச் சூரணமே செய்த
கொள்ளப்பா அறுபானந் தேன்பால் நெய்யாங் கூட்டவே சக்கரையுங் கூட்டிக் கொண்டு
கொள்ளப்பா மண்டலந்தான் முன்று கொண்டால் வின்றெடுத்த மாயோன்றன் வய முண்டாகுங்
கொள்ளப்பா பாலுடனே சோறுமாமெங் கூட்டி யொன்றைக் கொண்டாக்கால் கொள்ளை நோயே.

128. <u>சவுக்காரச் சுன்னம்</u>:-

நோவாகும் பேய் கொள் வாயெல்லாம் போகும் நோன்பாக யிருந்தாக்கால் கற்பந்தங்கும்
பாவாகுஞ் சுயமெல்லாஞ் சொல்லலாகும் பகல்வன் போல் சாந்தியுண்டாம் பசுவை யாவான்
நாவாலே பலனப்பா சொல்லப் போகா சேந்திரன் கன்னிதனை மெவுவான் காண்
பூவான வழலையிலே சவுக்காரந்தான் போக்கோடே விட்டிடவே யென்னை தானே.

129. என்னை தீனை வாங்குதற்குச் சொல்லக் கேளு யிலங்மரி சிறுநீரில் கல்லுச் சுன்னம்
வண்ணமுள்ள பூத்தனையுஞ் சரியாய்க் கூட்டி வளமாக நீத்தியே வாங்கு நீரை
வெண்மையுள்ள சாரை தன்னை உரைத்துப் போட மீறிய தோரெண்ணை கக்கும் வெயிலில் வைப்பாய்
நன்மையுடன் பின்னெருக்கால் யிப்படியே நீற்ற சவுக்காரத் தெண்ணை யெல்லாங் கக்குந்தானே.

130. கக்கினதோர் வழலைதனைச் சொல்லக் கேளு கற்சுன்னம் நீறினதில் நாதங் கூட்டி
முக்கியமாய்க் குருவண்டுங் கூட்டிக் கொண்டு மூலத்தாலல் வழலை தன்னைக் கவசங் கட்டி
மெய்க்கவே தீயாட்டச் சுன்னமாகும் விருதான சுன்னமிது குருக்கு வழியப்பா
முக்கியமா யிக்குருவைச் செய்தாயானால் மோகிக்கச் சாரமொன்று கூட்டியாட்டே.

131. ஆட்டியே புடிதானில் வைத்து வைக்க சலமாகுஞ் செலத்திரள்ளே
போட்டிடுவாய் கல்லுப்புத் தன்னை யப்பா திபுகழாக வூதிடவே சுன்னமாகும்
பூட்டுதற்கு தூரிசியின் மேலேறிச்சாரால் போதமுள்ள சூதனத்தான் கொண்டு யேறி
மூட்டுவாய் மணி போலே யாகுமப்பா அரகரா உப்பாலே சொல்லலாச்சே.

132. ஆச்சப்பா யித்தனையும் யிந்திலேலே அரகரா ரவி கட்டிப் போனதாலே
வாச்சப்பா வழலையொன்று கண்டோங் கண்டோம் வளமான அண்டத்திறா றலாக
வச்சப்பா வாத மடந் திறந்து போச்சு வெளியோடு சிந்தை வைத்து திறமி தாச்சு
பேர்ச்சப்பா வாதமெல்லா மடங்கிப் போச்சு பொன்னம்பல உப்பான் அடியைப் பாரே.

133. அடியிலே பொலு பொலுனவு திருமப்பா அம்புலியைக் கண்டவுடன் மேகத்தாலே
அடியான வழலையென்பாரதிலே யுண்டு தொடுகின்ற வித்தையெல்லாம் பூரத்தாலே
வெளியிலே தான் பிறந்த நிலவுப்பாகும் மேகம் விட்ட யிந்தாலே ரவியைக் கட்ட
கொடியதொரு பச்சையப்பா சூடன் சேரு சேர்க்கிறது பூரணத்தில் விதி விறைஞ்சுப் போமே.

134. விறைஞ்சுதப்பா சனங்களெல்லாங் கற்பமுண்ணல் விந்திதொரு பிடி சாம்பலாகிப் போனார்
உறைஞ்சுதப்பா சித்தரெல்லாங் கோடி கோடி உண்மையுடன் கற்பத்தைக் கொண்டதாலே
மறைஞ்சுதப்பா பெண்டு பிள்ளை பிறவிதந்தை மாதாவின் சுத்தமொடு பாசங் கொண்டு
குறைஞ்சுதப்பா சீவனெல்லாம் பிறவிக்காக கொடுங்கனலிலே தானே யிட்ட வாறே.

135. இடீட்டமுட்டனிருப்பதற்குக் கற்பங் கேளு யிசைவான் திரிகூட மலையின் மேலே திட்டமுடன் பொருந் தீர்த்தமுண்டு
தீர்த்தக் கொருகாதஞ் சென் போனால் வட்டமொரு மலையுண்டு
கால்லால் தேய்த்தால் மாத்துள்ள செம்பாகத் தோன்றுமப்பா
கட்டியதோர் மலையிற் சூதன் தன்னைக் கைக்கொண்டு தேய்த்திட் கட்டிப் போமே.

136. கட்டியதோர் சூதத்தைக் குளிகையாக்கி கதுப்புளே யொதுக்கி வைத்தால் கனக தேகந்

திட்டியுள்ள ரிஷிகளெல்லாங் கண்ணில் தோன்றும் திறமான கற்பமெல்லாங் கண்ணில் தோன்றும்
வாட்டிடமுந் தொட்டிடமுந் தெரியாமல்த் தான் வேதைகளுந் தோணுமப்பா விரைந்து கேளு
ஒட்டியதோர் பாறையின் கீழ் ரோம வேங்கை யுண்டதிலே அதிலுடைய பாலை வாங்கே.

137. பாலையொரு பீங்கானில் வாங்கிக் கொண்டு புரிவான கெந்தகத்தை யாட்டிக் கொண்டு
சீலையிலே பூட்டியே திரி கொளுத்தி தீப்பிடித்துத் தயிலமதாம் பின்பு கேளு
வாலையாம் பாரையிலே தேச்சரங் கட்டி மாட்டியரை நாகமுந் தான் கூட்டிக் கொண்டு
நீலக் கொருவேலியதக் கடுக்கவுஞ்சு நிசமாக அச்சாரத்தை விட்டு ஆட்டே.

138. ஆட்டியே மெழுகாக்கிப் புடத்திற் போடு அப்பனே செந்தூரமாகும் பாரு
நாட்டமாய் நித்தமொரு மாவே கொள்ளு நன்றாக மண்டலத்தில் மேலறிக் கொண்டு
முட்டலே புலனப்பா சொல்லப் போகா மூதண்ட குளிகையு மாங் கெவுன சித்தி
வாட்டமில்லா அஷ்டசித்தி யோகஞ் சித்தி மரணமில்லை யென்னும் வாலையாமே.

139. வாலையுட பூசை செய்தால் வாதந் தங்கும் மனமான சார்வேக்கெங் கெவுனந் நீங்கும்
காலையெழும் வாயுவிலே யோகந் தங்கும் கட்டான தீட்சையினுற் சமாதி தங்கும்
நாலு பத்து முக்கோண சக்கரமே தங்கும் நமனில்லை சாகாத வரமே தங்கும்
ஆலமுண்ட கண்டனருளன்னுகஞ் சென்று அடுத்த தெச் தீட்சை யிது அறிந்து பாரே

140. அறிந்திந்த நூல் பார்த்து வேதைபாரு அறிந்திந்த நூல் பார்த்துத் தீட்சை பண்ணு
அறிந்திந்த நூல் பார்த்துக் குளிகை செய் அறிந்திந்த நூல் பார்த்து வழலை வாங்கு
அறிந்திந்த நூல் பார்த்து அடியைப் பாரு அறிந்திந் நூல் பார்த்துச செய்நீர் பண்ணு
அறிந்திந்த நூல் பார்த்துச் சுண்ணம் பண்ணு அறிந்திந்த நூல் பார்த்து வாதம் பாரே.

141. பாரப்பா சூடனென்ற சீனமொன்று பரிவான புளியெட்டு வெடியுப்பெட்டு
பாரப்பா முப்பூவின் குருத்தானென்ற பண்பான கல்லுப்பு இரண்டுங் கூட்டி
சீரப்பா யிந்துப்போ ஒன் கூட்டி திறமாகச் சம்பளத் தாலாட்டிக் கொண்டு
தீரப்பா தீக்கொளுத்தி யெரித்து வந்த திட்டமுடன் சுண்ணம்பாஞ் சாரஞ் சேரே.

142. சேரப்பா வெட்டிலொன்றாய்ச் சேர்த்துக் கொண்டு திறமாகப் பீங்கானி லிருக்கத் தன்னீர்
உரமும் பணவிடையாய்ப் போட்டுக் கொண்டு போக்கான் துறைகளெல்லா மிதிலே யாடு
காரப்பா கட்டிப் போஞ் சுண்ணமாகுங் காரத்திற் கார்முற வகையைக் கேளு
பூர உப்பில் விழலை மீட்டு மத்தித்தே தான் புகழ் பெறவே காரத்துக் கப்பிக் கொண்டே.

143. கொண்ட பின்பு ரவியிக்கள் மயங்கப் போடு கொக்கிறகு போலவே காரச் சுண்ணம்
கண்டதொரு காரத்திற் கார மத்தி கல்லுப்பைக் கட்டி மணியாக விட்டு
பண்டையிலே திரிகோணத் தயில முட்டு பஞ்ச லோகங்களெல்லாம் பழுக்கும் பத்தாய்
விண்டதொரு தேசிதனைக் கேளு கேளு விதமாக திருகு கள்ளிப் பொருக்கைச் சுட்டே.

144. சுட்டதொரு சாம்பலைத் தான் தேசிச் சாற்றுலே சொல்லுகின்ற சாம்பலொன்று நீர்தான் நாலு
கட்டி விடுந் தீ யெரிக்கச் சாம்பலெல்லாம் கரைத்த நீர்த் தெளிவை யெல்லாம் உப்பதாச்சு
திட்டமுடனிந்த உப்பினில் வீரஞ் சீனந் திறமான பூரமுடனே வழலை கூட்டி
மட்டாகப் புடம் போடு சுண்ணமாச்சு வாச்சதொரு அம்மரத்தில் பாலில் போடே

145. போட்டப்பா சிலமாகு மிந்த நீரில் புதுமையுடன் பூரம் பணவிடையாய்ப் போட்டு
ஆட்டப்பா பாலிங்கத்தை தோய் வாட்டி அரகரா மெழுகாகும் ரவி மதியாம் ரெண்டில்
ஆடப்பா அன்பதுக்கு ஒன்று போடு அப்பனே எழுமரையு மாத்து மாகும்
நீடப்பா கை கண்ட வித்தையாகும் நிசமாக யின்னமொரு வழி சொல்வேனே.

146. <u>அன்னபேதி உப்பு:-</u>

வழியான சேதியப்பா அன்ன பேதி வுகையாகப் பழச் சாத்தாலரைத்துக் கொண்டு
தெளிவான அச்சாத்தில் கலக்கிக் கொண்டு சேர்கவே காச்சி விட உப்ப தாகும்
ஒளியென்ன பேதி உப்புத் தேசிநீரில் உத்தமனே முன் சொன்னபடி வீதம் போடு
வெளிபெறவே கலக்கியதைத் தெளிந்த பின்பு விருதான முப்புவால் காச்சு காச்சே

147. காச்சியே குறுக்கி யுப்பை யெடுத்துக் கொண்டு கல்லுப்பு வீரமொடு சரியாய்ச் சேர்த்து
வாச்சுதே வழலையிலரைத்துக் கொண்டு வன்மையுள்ள பேதியுப்பு பிடத்தில் சுன்னம்
பேச்சினியே திருக்குதப்பா வீரஞ் சீனம் பேரான புழுகிட்டுத் தருசுக்கப்பி
ஆச்சுதே ரவிக்குள்ளே பொதிந்து ஊதநல்லதொரு பச்சையப்பா சுன்னமாமே.

148. சுன்னமப்பா வெள்ளெருக்கம் பாலிற் போடச் சொல்லிருவாய் மூடு முன்னே தன்னீராகும்
எண்ணமுள்ள நீரப்பா வீரஞ் சேர்த்து யிணையான தருசுக்குப் பூசிக் கொண்டு
வண்ணமுள்ள ரவிக்குள்ளே மயக்கிப் போடு வாச்சு தப்பா திரிசியுட சுன்னந் தன்னை
உண்ணுதற்கு அண்டத்தின் வெண் கருத்தானப்பா ஓகோ கோ நிர்மலமாய்ப் போனதாச்சே.

149. ஆச்சிந்த மண்டத்தின் நீருக்குள்ளே அப்பனே வீரமொன்று சொல்லக் கேளு
வாச்சிந்த மஞ்சள் நீர்க் கருவை வாங்கி வுஏமாக ஒட்டில் வைத்துச்சுருக்குத் தாக்கு
ஏச்சிந்தக் கருவென்ன கட்டிப் போச்சு மெழுகுமாச்சு கெந்தகத்தை
மூச்செழும்பு ஒட்டாமல் கவசங் கட்டி முன் தீயிலாட்டிடவே கட்டிப் போச்சே.

150. கட்டியதோர் கெந்தகத்தை வெள்ளி நா த்தில் கடுக ஒரு மாவிடவே கனகமாச்சு
மட்டில்லா செய்தியப்பா நாகஞ் சேர்ந்தால் மண்ணு மில் லை கல்லு மில் லை செந்தூரத்தில்
வெட்டினியார் தங்கமென்றதிடவே வேதை விள்ளுகின்றேன் கட்டியதோர் கெந்தி தன்னை
திட்ட முடன் குங்க தனிலே இருகும்போது திறமாக வீரத்தைச் சேர்த்துத் தாக்கே.

151. தாக்கப்பா லிங்கமொடு சீனம் பூரந் தாள்கமுஞ் சூதமொடு சரியாய்க் கொண்டு
தாக்கப்பா மணியினுள்ளே ஆடு மாடுஞ் சாதகமா யிந்திடைக்குத் தங்கஞ் சூட்டி
தாக்கப்பா யாடையிலே சவாது யீந்தால் தளதளப்பாய் மணி போலே கண் விட்டாடும்
தாக்கப்பா யிதினுள்ளே------ ---------

152. கேளப்பா யிதுக்கெல்லாம் வழலை வேணும் யில்லாவிட்டால் முதலெல்லாங் கெடுதியாகும்
வேளப்பா கற்பத்தைக் கொள்ள வேணும் யில்லாட்டால் மேனி வெந்து சாம்பலாகும்
கேளப்பா சொல்லுகிறேன் கற்பமொன்று தணிவான கரந்தை யிது சமூலம் வாங்கி
நாளப்பா நிழலுலத்திச் சூரணஞ் செய் நயமான சீனியுடன் கொண்டு பாரே.

153. பாரப்பா வருஉடமொன்று கொண்டாயானால் பரிபாலனுமப்பா சடலமெல்லாம்
பாரப்பா தங்க மிட்ட காயமாகும் பளிச்சென்று செங்கழுநீர் வாசமாகும்
காரப்பா சரஸ்வதி நிர்த்தஞ் செய்வாள் பண்பான கருவெல்லாந் தோய்ந்து போகும்
பாரப்பா சித்தியெல்லாந் தங்கி வாழ்வாய் பரையன்ற நாத விந்தைப் பகருவாளே.

154. பகருவாள் வாலையுட சேதியைத் தான் கேளு பண்பான ரகசியந்தான் பூரணந்தான்
பகருவாள் தனித்த பச்சை ரவியைத் தானே பாரு நீ யிந்தாலே கட்டிப் போச்சு
பகருவதேன்றாலே வழலையாச்சு மற்ற வகைக் கருவெல்லாம் பாழாய்ப் போச்சு
பகருவ தேன்றாலே களிச் சுன்னங் கோடி பார்ப்பதற்கு முப்புவே சுன்னமாமே.

155. ஆமப்பா சுன்னத்தாற் சுன்னங் கோடி அப்பனே மெழுகோடு களங்கு கோடி
சேமப்பா செந்தூரங் கோடாகோடி சேர்ந்து நின்ற கட்டினமு முருக்கினமுங்

போமப்பா வேதையிலே கோடா கோடி புகழ் பெற்ற குளிகையு மோ கோடா கோடி
நாமப்பா கண் கண்டோம் நாட்டிலுள்ளோர் நன்மையுடன் வாத வித்தை நயந்து காணே.

156. காணப்பா கொடிக்கள்ளிச் சருகு தன்னை கனல் மூட்டிச் சாம்பல யெரித்துக் கொண்டு
தோனப்பா தேசியுட நீரிலே தான் சொல்லுகின்ற சாம்பலெல்லாங் கரைத்து வைத்து
தானப்பா தெளிவாக யிறுத்துக் கொண்டு தான் கருத்த பாண்டத்தில் தானே காச்சு
யேமப்பா உப்பாச்ச வீரம் புரம் இணையான வீரமுடன் புகுதச் சேரே.

157. சேரப்பா வளலையுட னரைத்துக் கொண்டு திறமான சரக்கெல்லா முப்பிடையாய் கொண்டு
சேரப்பா ரவிக்குள்ளே மயங்கப் போடு திறமான கொடிக் கள்ளி யுப்புச் சுண்ணம்
சேரப்பா அயமரத்தின் பாலிற் போட அச்சணத்தில் நீராச்சு யென். சொல்வேனுன்
சேரப்பா வீரபுரம் போட்டுக் கொண்டு செல்வமுள்ள நீராம் பச்சைக்கு குத்தே.

158. குத்தலாய் பதினொரு நாள் குத்திப் பின்பு கூறுவேன் வீரமொடு சீனக்கார
முத்தெரிரு பழுகுடனே கூட்டிக் கொண்டு உற்பனத்தின்ராலே கூட்டிக் கொண்டு
சித்தி பெறத் தரிசிக்க கவசங் கட்டி திறமான ரவிக்குள்ளே மயங்கப் போடு
முத்தி பெற்ற சுண்ணமிது வீரஞ் சேர்த்து முக்கியமாய் வந்து வித்தை யாடுவாரே.

159. ஆடுவார் நாதாக்கள் சித்தரெல்லாம் அப்பனே கல்லானைக்குள்ளே போடு
ஆடுவார் ரவி தொட்டு யென்ன சொல்வேன் மக்களே காய சித்தி மகிழ்ந்து பண்ணே
தேடுவாய் நீராச்சு சமூலமெல்லாம் செப்பரிது செப்பரிது சொன்னேன் கேளு
ஓடுவாரறிந்த மட்டுமப்பா கேளு உத்தமனே வழலை விட்டா லெல்லாம் போச்சே.

160. தேத்தான் விரைப் போக்கு போச்சுதப்பா சரக்கெல்லா முண்டு தானே
போனதினால் வழலை பட்டு வேதையாச்சு பாச்சப்பா தரிசதிலே சுண்ணமாச்சு
பூரங்கான சீதேவி கட்டிப் போச்சு
வாச்சப்பா வங்கமது சுண்ணமாச்சு வளமான பொன்னி மினை நீறிப் போச்சு
ஓடிப்பா சாரமது நீறிப் போச்சு ஓகோ கோ சாரத்தாற் தரிசு நீத்தே.

161. நீராலே செந்தூரங் கோடா கோடி நிலைத்து நிற்கும் ரசகுளிகை கோடா கோடி
நீராலே கட்டினமும் கோடா கோடி நிர்மலத்தின் சாரணைதான் கோடா கோடி
நீராலே சுண்ணமப்பா கோடா கோடி நிலைத்ததொரு கொடிக் கள்ளி யுப்புப் போக்கே.

162. போக்கான சேதி யொன்று சொல்லக் கேளு பழமையுள்ள யெந்தெந்த நராலும்
வாக்கான தேத்தம் விரை யுரைத்துப் போடடு நந்தனே தெளிவு கொண்டு பார்த்தால் சித்தி
தாக்காக முறிஞ்சுதப்பா நீருதானே சாத்திரத்தைப் பார்த்தன்லோ அறிய வேணு
சரக்கான ஞருச் செய்தாலொன்று மில்லை தன்மையுடன் வழலை தன்னை யறிந் திடாயே.

163. அறிவான சேதியப்பா சொல்லக் கேளு ஆனைக் கற் சுண்ணமது சோலி மெத்த
அறிவாகப் பச்சைரவி யிந்தால் கட்டி அடவாகச் சரக்கெல்லாம் சுண்ணம் பண்ணு
அறிவடனே வீரமிட்டு வேதை பாரு அப்பனே யேழெட்டுங் காணுங் காணும்
அறிவாக யிதைத் தொட்டுச் சீவனத்தைப் பண்ணு அளவத்த வித்தை யெல்லாம் பிறகு பாரே.

164. பார்ப்பா வழலையிலே வீரங் கூட்டிப் பச்சை தனக்கப்பியே ரவியிற் போடு
நேரப்பா தரிசு தான் சுண்ணமாகும் நேராக வீரமிட்டுப் புகுத சீவம்
சாரப்பா தாளகத்தி லப்பி பூசி சீலவை போலாச்சுதப்பா அரிதாரந் தான்
தாரமிது மஞ்சாடி கொடுக்க வீரதி தன் மதியில் மூவேழில் கொடுக்கச் சொல்லே

165. செல்லுமே கண்டக்கெல்லாம் யெட்டே ஞானி திறமாகச் செய்து கொண்டு சொல்லக் கேளு
வல்லதொரு சீவனத்தைப் பண்ணிக் கொண்டு மகத்தான வழியெல்லாம் பிறகு பாரு
நல்லதொரு கோத்திரத்தை மறந்திடாதே நன்றான பீசத்தை மறந்திடாதே
சொல்லுகிற வகைகளெல்லாம் கருவைச் சொல்வேன் ஊடியான களங்கத்தைக் கா

166. ஆதியாந் தாளகத்தை விட்டாலில்லை அப்பனே செந்தூரப் போக்குக் கெல்லாம்
நீதியென்ற வீரத்தை விட்டால் போச்சு நேரான மெழுகு வகை சேதிக் கெல்லாம்
ஆதியென்ற சாரம் விட்டால் செய்நீர் போச்சு. மகத்தான குளிகையிட்ட சாரணைக்கு
பேதியென்ற ரசம் விட்டால் குளிகை போச்சு போக்கான சுண்ணத்தின் கருவைக் கேளே.

167. கேளப்பா வீரமொடு பந்தாணம் கெடியான தோர் பச்சைப் புழுகுங் கூட்டி
தேளப்பா சுண்ணமி தாலொன்று மில்லை இங்குக் குலைகள் இல்லை.

168. திடங் கொண்டு மலை மீதிலேற வேணும் காரப்பா குகைதனிலே யிருக்க வேணும்
கற்பத்தாற் சமாதி கொண்டு யிருக்கலாமே.

169. இருக்க வென்று மனமுறைத்தால் முதறங் கொள்ளு இன்பமுடன் கடுக்காயின் கற்பந் தின்று
பெருக்க வொரு கற்பமப்பா வீழி தின்று பேதமில்லாத் தயிலங் பிறகு கொள்ளு
பருக்கவொரு கரியாகக் கொண்டு பாரு பண்பான சூத பற்பங் கொண்டேயேறு
திருக்கரே கொண்டாக்கால் ஞானசித்தி திடமிருவ காரத்தில் மூன்றுங் காணே.

170. காணப்பா சுரோணிதத்தை யஞ்சாங் காச்சல் கண்ட பின்பு பாறையுப்பு யேழு காச்சல்
பூணப்பா கல்லுப்புச் சத்தி வெள்ளம் பூமியுட நாதத்தில் பூரண மெட்டாகும்
ஆமப்பா சுக்கிலத்திலுப்பு தன்னை அப்பிலே கரைத்துத் தெளிவை வாங்கி
பேணப்பா கரி யோட்டிவிட்டுத் தானே பலமாக ரவி முகத்தில் வைத்திடாயே.

171. வைத்திருக்க ஒட்டுப் பாஞ் சிவந்தானப்பா மகத்தான முப்பூவு முடிக்க கேளு
சுத்தமாங் கல்லுப்பு மாணும் பெண்ணுந் தோணவே சொல்லுகிறேன் கேளு கேளு
செற்றுவிடச் சுண்ணமப்பா சரியிடையாய்க் கொண்டு தேசியுட நீராலே களிச் சுண்ணந் தான்
வத்தவே காச்சிப் பின்னெடுத்துக் கொள் வளமான களிச்சுண்ண மாச்சுப் பாரே.

172. ஆச்சுதப்பா களிச் சுண்ணம் பன்னிரெண்டு அழகான சீனமொடு வீரம் பூரம்
வாச்சுதப்பா புழுகுடனே யாட்டுதற்கு வாய்ப்பான செய்நீரா லாட்டு ஆட்டு
போச்சுதப்பா சுண்ணம்பாய் வெந்து போச்சு. பொரியான சரக்கெல்லாம் வகை வீதமுண்டு
போச்சுதப்பா களிச் சுண்ணம் பெரியோர் சொல்லார் பேய்ப் பாட்டாய் பாடி விட்டார் நூலெல்லாமே.

173. நூலெல்லாஞ் சொல்லார்கள் களிச் சுண்ணத்தை உற்பனமாய்ப் பாடி விட்டேன் வழலை கூட்டி
பாலென்ன வெண்ணையப்பா ரவியிற் போட்டால் பச்சையுடன் சுட்டதுவும் பாறை யுப்பும்
காரென்ன சுண்ணத்தின் கருவைக் கேளு காரணமாய் வந்ததப்பா பூரணந்தான்
வாலிபத்தின் வெடியுப்பு நீரினாலே வழலையென்ற நாம மெல்லாந் துலங்கிப் போச்சே.

174. துலங்காமல் பாடினருலகத்தோர்கள் சுட்டலைந்து கெடுகிறதாய்ச் சலித்துப் போக
மலங்காதே யென்னுடைய நூலைப் பாரு மகத்தான வழலையட கருவைச் சொல்வேன்
கலங்காதே யிந்தாலே ரவியைக் கட்டி காரமென்ற சார வித்தை யாளுமாகும்
விலங்காதே பதினோராஞ் சரக்கைப் போடு வீரமுட நாட்டுதற்குச் சொல்லக் கேளே.

175. சொல்லுறேன் லோகமெல்லாம் பேயே யாகுஞ் சொன்னக்கால் சித்தரெல்லா மிவ்வளவோ வென்பார்
வல்லுகிற வழலையப்பா காரசாரம் மகத்தான யிந்தாலே கட்டிப் போகும்
வெல்லுதற்கு சுண்ணமெல்லா மினாலே யாச்சு. வெடியுப்புச் செய்நீரில் மூலமாகும்
கொல்லுகின்ற சரக்கெல்லா மிதிலே மாட்டக் குலத்திலே யவுசாரி கற்புப் போச்சே.

176. கற்பென் சொல்வதற்குப் புமி நாதங் கண்ட கெட்ட சென்ம மப்பா கழுதை யாகும்
வெப்பென்று சொல்லுவது சுக்கிலந்தான் மீறுதப்பா சமுத்திரத்திற் பாறையுப்பு
நட்பென்று பிடித்தார்கள் ரவியு மிந்து நாடெல்லா மேயுதற்கு பரத்தையாளுள்
மற் பிடிக்கப் போகாது வழலையப்பா வீறு கொண்ட ரெண்டினத்தின் கருவைக் கேளே.

177. கேளப்பா குக்குடத்தின் முட்டை நூறு கெடியான சிவசத்தி வெவ்வேறாய் வைத்து
நாளப்பா தோடதனை ஊசி நீரால் நாட்டமுடன் சுத்தியாய்க் காச்சிக் கொண்டு
வாளப்பா முப்புவிற் பலந் தானென்று வாளசீனக் காரமொன்று வீரமொன்று
நாளப்பா செய் நீரால் லாட்டிக் கொண்டு நன்றாக வில்லை செய்து உலர வையே.

178. வையுப்பா செம்புடத்திற் சுண்ணமாச்சு வளமான கரு ரெண்டுஞ் சொல்லக் கேளு
செய்யப்பா ரவி முகத்தை யிந்தாற் கட்டிச் செய்நீராம் பூரணத்தைப் பாரு பாரு
அய்யப்பா யிதிலே தான் கல்லுப்பிட்டு அப்பனே ஊது நன்றாய்ச் சுண்ணமாகும்
பொய்யப்பா வென்றிருக்க வேண்டாஞ் சொன்னேன் புகழாகக் கரிக் கொள்ளா யாடும் பாரே.

179. ஆடுகின்ற மணியெல்லாஞ் செய்நீர் பண்ணு - - - - - - - -
தேடுகின்ற சூதமது செந்தூரம் பண்ணு சிறப்பான சுண்ணத்தின் கருவைப் பண்ணு
நாடுகின்ற உருக்கின மோ கோடா கோடி நய்மான் சீனத்தைக் கட்டிக் கொண்டு
சாடுகின்ற திரி கோணத்தல முட்டுச் சார்த்தடா நவலோகம் வேதை தானே.

180. வேதையுள்ள கருவெல்லாஞ் சொல்லி விட்டேன் விருப்பமுள்ள காய சித்தி சொல்லி விட்டேன
பாதையென்ற பாதையெல்லா முப்பே பாதை பரமானவப்பறிந்தாலசச்சுவனே வா
போதமென்ற போதமெல்லாந் தங்கலாச்சு பொன்னிரும்பாய்க் கட்டமாய்ப் போச் வேண்டில்
சேதமென்ற யண்டத்தின் சவ்வு மொன்று செயலற்ற யுடியினுட கிழட்டுப் பூவே.

181. பூவொன்று கை விரலில் நகர்ந்தானென்று போட்டரைக்கத் தவளையுட சீர நீராலே
ஓவியே ரவி முகத்தில் காய்ந்த பின்பு உணர்வாக நாய்ப் பித்துக் கூட்டிக் கொண்டு
தாவவே சுற்றெருக்கம் பாலாலாட்டி தனலாட்டச் சுண்ணமாஞ் சவதாது கூட்டி
மாவிடையர் யுண்டை செய்து வைத்துக் கொண்டு வாதாடிப் பொன்றுருக்க முட்டு வாயே.

182. மூட்டுவாய் வெங்கலமாய்க் கட்டமாகும் விருதான தங்க மெல்லாங் கட்டமாகும்
கூட்டுவாய் யிம்மருந்து வழலை தொட்டுக் கொண்டே தான் மாட்டஞ் செய்து பே போடு
பட்டுவாய் தெரியாது வாதி மகனுனல் பொன்முகச் சொல்லுகிறேன் சரக்கெல்லாந் தான்
மூட்டுவாய் மெழுகாக்கித் தயிலமாக்கி மூட்டினால் சிட்ட மெல்லாந் தங்கமாமே.

183. ஆமிந்தத் தங்கமது நூறுமாத்து அடவாகச் செந்தூர வகையைக் கேளு
ஓமிந்தச் சவ்வீரஞ் சூடன் தாரமுத்தமனே கெந்தி சீலை தூரிசி நீறுஞ்
சாமிந்த வழலையுட கூட்டிக் கொண்டு சாதகமாய்த் தங்கத்தில் பூசிப் போடு
வேமிந்த ரவிக்குள்ளே செந்தூரந்தான் விள்ளுறேன் மஞ்சாடி நித்தங் கொள்ளே.

184. கொள்ளப்பா கற்பமிது வென்ன சொல்வேன் கூறுகின்ற பலனப்பா சொல்லப் போ
விள்ளப்பா விள்ளென்று வேதை பார்த்தேன் விருதான வழலையினலித் தனையுமாச்சு
துள்ளப்பா வடங்காமற் கெட்டுப் போனார் தொல்லுலகில் வாதியெல்லாஞ் செத்துப் போனார்
கள்ளப்பா அரக்கப்பா கஞ்சாவப்பா காளியிட பூசை யென்று பெண் வைப்பாரே.

185. பெண்ணை வைத்துப் பூசை பண்ணிக் கூடிப்பான் மட்டை பிரமனிட்ட முறையாலே அது தான் வாய்ப்பு
சன்ன யவன் குருடான வாதியாகும் சாஸ்திரத்தைப் பாராத உலுத்த மாண்பன்
பெண்ணை வைத்துப் பூசை செய்வதே தென்றுக் கால் பிற பலத்தின் கன்னியப்பா வழலை மார்க்கம்
என்னுவதே காரியமும் நிசமாய்த் தோன்றும் யிறைவ னெனப் பேருரடுத்தே யிருக்கலாமே.

186. ஆமப்பா வழலை யென்ற நாமிது சொன்னால் அப்பனே சரக்கெல்லா மாண்டு போகும்
போமப்பா வேதை யது காணலாகும் போக்கோடே யேமதற்கு குருத்தான் வேணும்
யேமப்பா யின்னமொரு வழியைச் சொல்வேன் யியல்பான அண்டத்தின் குருச்செலத்தால்
வாமப்பா சதிர மிட்ட கள்ளிச் சோத்தை யப்பனே சுட்டு ந சாம்பலாக்கே.

187. சாம்பல் தனைத் தேசி நீர் தன்னிலே தான் சாதகமாய் வத்த வச்சாலுப்ப
தாகும்
வேம்பிட பட்டையிலே தயிலம் வாங்கி வீரமிட்டு உப்பதனை யரைத்துக
கொண்டு
சாம்பலுக்குப் படம் போடச் அன்னமாச்சு தனிந்த தொரு வழலை யிதலாகு
மாகும்
நோம்பிருந்து செத்தவர் போல் சரக்கெல்லாஞ் சாம் நோகாமல் சொல்லு
மப்பா உப்புதானே.

188. உப்புதனைச் சீனமுடன் வீரங் கூட்டி உடனே பழுசிட்டுத் தரிசிக் பப்பி
செப்பமுடன் வெண்கலால் மயங்கப் போடு திட்டமுடன் யிது சுன்னம் வீரஞ்
சீனம்
ஒப்பமுடன் புழுசிட்டுத் தாரந் தன்னை உண்மையுடன் வாலுகையிற் கல்லானைக்குள்
தப்பாமல் வைத்தெரிக்கச் சுன்னமாம் தனி வெள்ளை ரவியோடே சேத்துப்
போடே.

189. போடப்பா அன்பதிலே ஒன்று போடு பொய்யாத யேழரையுஞ் சரியயாய்க்
காணும்
ஆட்ப்பா சரக்கெல்லாங் க முறையாய்ச் செய்து அப்பனே வேதை யிடத்
தங்கமாகும்
தேடப்பா வேதையிது காணுங் காணும் திட்மான சேதி யிது ஆருஞ் சொல்லார்
ஆட/ப்பா வென்னுக்கலறிய மாட்டார் வாதி யென்ற பேரெடுத்து அலைவான்
பாரே.

190. அலையாமல் சொல்லுகிறேன் வழலை சேதி ஆருக்குந் தோணாது பரமானந்தம்
மலைமலையாதே யிந்தாலே ரவியைக் கட்டி வாரமுடன் செய்நீரா வைத்தப் பாரு
தலையாத செலமாகும் பூமி நாதம் சொல்லரிது பெரியோர்கள் சொல்லுக்
காணும்
மலையான பாசமெல்லா விட்டு யேகி வாதமென்ற பாசம் வைத்து வருந்துவாயே.

191. வருந்துவேன் சாகாமலிருக்கச் சொல்லி வளமான கற்பத்தைக் கொண்டு யேறு
யிருந்து சமாதியிலே தீட்சை யெல்லாம் யிறையளவு தப்பா மலென்னைப் போலே
பொருந்துவேன் வேடமுதல் ஞானமார்க்கம் புரிப்பேன் கெமனமிடுங் குளிகை யீய்வேன்
திருந்துவேன் னறியாத சேதியெல்லாஞ் செப்புவேன் யிருநூற்றுப் பாடல்
தானே.

192. பாடலெல்லாம் பார்த்தாக்கால் வாதந் தங்கும் பாராட்டா லொன்றுமில்லை
ஞானமில்லை
ஆடலாங் காவெல்லாந் தோய்ந்து போகும் அப்பனே சாத்திரத்தைப் பாரு
நாடெல்லாங் கருக் கண்டால் பொன்னாய்ப் போகும் நாட்டார்கள் வழலையுட
கருவையப்பா
தேடலாம் மூப்பவைக் கல்லைலானைக்குள் சரக்கெல்லாம் பிறவியுட யிந்துதானே.

193. யிந்தாலே யிரவி தன்னைக் கட்ட வேணும் யெடுத்ததொரு அன்னத்திலேற வேணும்
வந்தாலே கருரெண்டு மறிய வேணும் மகத்தான குக்குடத்தை யறிய வேணும்
சந்திரனல் ரவிதனையே முடிக்க வேணும் சாரத்தீரதனை யறிய வேணும்
கொந்தான பூரணமே சாரமாகும் கட்டுவது ரவி கோடா கோடி.

194. அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சிவாயக் குரு தேசிகர் அகஸ்திய சுவாமி
அருளிச் செய்த வகார சூத்திரம் இருநூறு முற்றும்.

<u>கஞ்சா</u>:-

181. செந்தூரத்தை மெய்யாகச் சொல்லுகிறோம் பனைவெல்லத்தில்
மெத்தவே கொள்ளாதே வென்றியிடை கொள்ளு சைய்யோகஞ் செய்யாதே
புளியாகாது சடலத்தேறக் கையினித் தாம்
பொய்யலவே மூலத்தி லெடுத்த ரோகம் போமடா புலத்தியனே கஞ்சா
வாங்கே.

182. கஞ்சாவ மெறபோடு சாதிக்காயும் கடுக்காயும் சுக்குடனே வாய்விளங்கம்
மிஞ்சாமலொடு வடக்சி சூரணந்தான் மிளகோடு திப்பிலியும் நறுக்கு மூலம்
மஞ்சள் சாதிக்காய் பத்திரி கிராம்பு ஏலம் ஓமம் வரிசையாய் குரோசானி
தூக்க வகை யென்றுக்கிடப் பலர் தூளை வென்று சாதுக மலம்
ஜீரணத்துக்கு தானிந்த ஜமாக்கே.

205. உன்னவே மூலமெல்லாம் பாணியாலே உதானனென்ற வாயுவா லொளிந்து போச்சு
கன்ன வேதிச வாயுவெங்கே போச்சு களிச்சல் போல் ரெத்தமெல்லா மெங்கே போச்சு
அன்னலே கிரணியெல்லாம் கன்ம போச்சு. அப்பனே பதினெட்டுக் குட்டம் போச்சு
என்னவே அனு----கெற்ப நோய் சூலை மேகம் தொம குறிபோல் கன்மமெல்லா தூரத்தும் பாரே.

206. தூரத்துமடா அக்கினி குமாரன் பாஞ் சொல்லிடுவாய் மூடு முன்னே சுளித்து வெட்டு
அரத்திலே யிரும்பு பொடியூறபோலே அறுத்து விடும் காரசார ராசபுத்திரன்
சிரத்தினிலே வாய் வேது செலந்தாரேது தேகத்துச் சைகளுட வலிகளேது
சுரத்திலே மீறு முறைக் காச்சலேது நடித்ததும் விளி நோய்கள் தொண்ணூ த்தா

207. ஆறுவகைக் கிரணி யெல்லா மகன்று போகும் அப்பனே ம்கோதரத்தை யறுத்து வாங்கும்
கூறுகின்ற குறைநோய்கள் முதிட்டமெல்லாம் குடி போரேமென்று சொல்லிக் குமார ேளுடே
வேறு மொளி பேசாமல் விரைந்தங் கோடும் வெட்ட வெளி நோய்களெல்லாம் விலாய்ப் போகும்
தேறமிந்தக் குமார வற்க மார்க்கமிதிலே செப்பினேனிது வறிந்து தெளிந்திடாயே.

<u>ஆனந்த வயிரவன்</u>:-

208. தெளிந்திடுவாய் ஆனந்த வயிரவன் தான் செப்புகிறேன் அப்பா கேளு
களிந்ததொரு பசுந் தலையின் பாலில் சொல்ல கெவுரி லிங்கம் சிலை தாரம் நாபி
வளிந்த கெந்தி வீரமொடு சித்தி தொட்டி வகையொன்று பலமொன்று மண்டலந்தான்
குளிந்த குளிப் பெண்ண முரிக்கத்தாளம் பூரான் கொட்டியரை யென் சாமம் ரவியில் போடே

209. போடப்பா வில்லை செய்து காய்ந்த பின்பு புடமொன்று பத்தெருவில் மணல் கீழ்ப் போட்டு
நீடப்பா நீறியது இடை போகாது நேருகிற சூதமொடு பலந்தான் கூட
சூடப்பா சூதமது பலந்தானென்று சூட்டிய பின் குருக்களஞ்சி தூக்கிப் போடு
ஆடப்பா யிதினுட்டும் காரச் சன்னி ஆனந்த வயிரவனும் பொன்னு மத்தே.

210. மத்திருட சாத்தாலே சாமமொன்று வாகாக மீளு போலுன்டை செய்து
பலத்த சாம்பிராணிப் புகையில் காட்டிப் பெருமையுள்ள வெள்ளிச்சி முருக்குள்ளே வைப்பாய்
சத்தியுட சாபத்தைத் நிவர்த்தி செய்து சாதகமாய் வயிரவனைப் பூசை பண்ணு
முத்தி பெறுங் குளிகை யெல்லா முன்னுப் பாரார் மூனையென்ற சன்னி யெல்லா முறிந்து போமே.

211. முறிந்து போம் குன்மமொடு குஷ்டமூலம் மூலத்தில் கிரணி தொடர்ந்த வாய்வு
முறிந்து விடும் ஆனந்த வயிரவனைக் கண்டால் மோசமடா வென்று சொல்லி நோய்களெல்லாம்
முறிந்து போம் செந்தூர விதங்களெல்லாம் முப்பூவின் குருவிலட் மூர்க்கமப்பா
முறிந்து போம் ரச பற்பங் கண்டாலய்யா மோகமாம் சூத பற்பம் சொல்லுறேனே

212. <u>சூத பற்பம்</u>:-

சொல்லுகிறேன் வெண் முள்ளிப் பழத்தின் சாறு தோன்று கண்டங்கத்திரியின் பழத்தின் சாறு
வெல்லுறேன் நீர்முள்ளி காவெள்ளுள்ளி விளங்கவே குறட்டையுட பழத்தின் சாறு
மல்லுடேன் வகை யொன்று படியொன்றப்பா அஞ்சு பத்து பலமுங் கெந்தி கல்வத் தாட்டு
கொல்லுறெனென்று சொல்லுங் கெந்தியைத் தான் சாறு குருவிதில்க் களஞ்சியஞ்சு கூட்டியாட்டே.

213. ஆட்டிடுவாய் சாறெல்லாம் வத்த வித்து ஆச்சரியங் காசு போல் வில்லை செய்து
மூட்டுவாய் ரவி முகத்தில் உலர்ந்த பின்பு முறையோடே கை முறையாய்த் தயிலம் வாங்கும்
நாட்டுவாய் சூதமொரு பலந்தானியம் நலமாக கல்வத்தில் வாரு வாரு
கூட்டுவாய் கெந்தியுட தயிலமப்பா குறையாமல் பலமொன்று கூடவாரே.

214. வாரப்பா குட்டித் தக்காளிச் சாறு வகையாகப் படியொன்று மாள மாள
சேரப்பா தயிலமொடு சூதந்தானும் சேர்த்தரைக்க மாண்டு போம் மூன்று நாளில்
கூறப்பா குகையிலிட்டுச் சில்லு செய்து குக்குடத்தில் நீறியது கொடுஞ் சூதந்தான்
பேரப்பா யிதற்குப் பேர் ரசகற்பூரம் பெரிதான சிரந்தி யெல்லாம் பிரிந்து போமே.

215. போமடா வாயுவென்ற தெல்லாங் கேளு புத்தரையாப் போடு கடி தடத்தின் புத்தூ
ஆமடா லிங்கப் புத்துச் சூலே மேகம் அளவத்த நோய்களெல்லாம் அகலுமப்பா
நாமடா வுச்சிதமாய் ரசகற்பூரம் நாட்டிவேனிது வன்றிப் பதங்கஞ் செய்வார்
தாமடா கொண்டாக்கால் வாயிற் கட்டும் தந்தமும் போம் பொருத்தெல்லாஞ் சாருங் காணே.

216. வயிர பற்பம்:-

காணப்பா காட்டு பல மீனங்கள் தேனில் கைக்கொண்டு மத்திச்சு வயிரத்துக்கு
தோணப்பா வசமிட்டுப் புடத்தில் நீறும் சுகமாக வுட்புசு சூருவையப்பா
வீணப்பா அல்ல விது வயிரப் பற்பம் மீறவே சமஎசச் சூதங் கூட்டி
பூணப்பா சூதத்தின் பாதி வீரம் புஞ்சந் தயிலிட்டயாக வன்று கூட்டே.

217. வன்டரிசி சூதத்தில் பாதி கூட்டி வளமாக விந்தவிலல் மாட்டியாட்டு
ரெண்டு நாள்ரைத்துப் பின்பு வில்லே கட்டு நேரர்க உலர்ந்த பின்பு புடத்தில் போடு
கண்டவர்ரார் வயிரத்தைப் பற்பமாக்க காட்டி நாமடா வயிரமதை பற்பஞ் செய்ய
பண்டையிலே யிதிலேப் பாரிய நீத்திப் பரிசனத்தின் வீர்மிட வேல்தையாமே.

218. வேதையாந்த கற் பற்பந் தேனில் குன்றி மிட்டாய் மண்டலங் கெர்ள் சயமெல்லாம் போம்
பேதையாமல் வச்சிரத்தால் தங்கம் நீத்தி பாசமாய்க் கொண்டு வந்த மார்க்க மப்பா
பேதியாந் தேகமெல்லாம் பொன் போலாகும் பின் ஊக்கூச் சேனை யிட்டால் பலம் காயந்தான்
நதகையாமல மிருந்து தட்டிப் போடும் சகல சித்து கை வசமாம் சார்ந்து பாரே.

219. பாரப்பா வயிர பற்பம் பனைவெல்லத்தில் பாங்காக யிருநேர மண்டலந்தான் கொண்டு
சாரப்பா தேகமது வயிரம் போலாம் தசைமேலே வெடித்த புண்கள் பிளவை போகும்
சீரப்பா பவுத்திர முதல் கண்டமாலை தீராத கடி விஷங்கள் குஷ்டரோகம்
பேரப்பா வயிரமென்று கேள்கு முன்னே பேர்ந்து பாராமலே பிரிந்து போமே.

220. பிரிந்து போம் கற்பத்தால் வந்த தோஷம் பின பொறுக்கு மோ வயிரங் கண்ணில் பார்த்தால்
முறிந்து போம் மலக் கட்டுக் கட்டித் தானும் மோசமடா மலக்கட்டுத் தீர்க்கச் சொல்வேன்
செறிந்த திரிகடுகுரோகணி இந்துப்பு திரிபலை முத்தக்காசு ஓமமதி விடையம்
அறிந்த வாய்விளங்க மொடு நறுக்கு மூலம் அப்பனே வகை யொன்று பலந்தானென்று.

221. சிவதை லேகியம்:-

ஒன்றப்பா நிலவாகை சூரணத்தை உத்தமனே படியரைத்து உறவ செய்ய
நன்றப்பா மருந்துடனே யெல்லாந் தூளாய் நாட்டினர் கண்டிடைக்குச் சிவதை கட்டி
சென்றப்பா ஆமணக்கின் யெண்ணை யோடே திறமாக லேகியமாய்ச் செய்து கொண்டு
வென்றப்பா வெருகடி தான் சீனி தன்னில் விளங்கவே போட்டிதனை விழுங்குவாயே.

222. விழுங்குவாய் லேகியந்தான் களஞ்சிரெண்டு மீன்ற சீதமெல்லா மத்துண்டே போம்
ஒழுங்கான் வேப்பிற்கு கசாயத்தில் கொள்ள உத்தமனே கிருமி யெல்லா மொளிந்து போகும்
நழுங்காத குடல் வாய்வு அகன்று போம் நலமான பவன வாம் கடுப்புத் தோஷ
தெளுங்காமல் சுத்தியுண்டாம் நீர்த் தோஷம் போம் யிதைப் போலே சுக பேதி யில்லை தானே.

223. காணப்பா கெந்தகம் லிங்கம் வீரம் கட்டான கருவோடு கார சாரம்
பூணப்பா சிலைநாகம் நறுநாகம் வங்கம் புகழான வெள்ளியொடு சூதந் தாரம்
தோணப்பா ருசிசிங்கி அய்த்திரோடு சிருசு பொன்னி மிளையொடு சித்தம் கூடன்
வேணப்பா வகையோன் பலந்தானென் வெண் கருவோடெருக்கம் பாலால் விட்டா
ட்டே.

224. ஆட்டுவாய் முச்சாமமப்பா கேளு அப்புனே முலைப்பாலில் சாமமொன்று
நாட்டுவாய் பழச் சாறு சாமம் நாலு நல்லதொரு பொற்றலையின் சாற்றிலுலே
மூட்டுவா யிரு சாமமரைத்துக் கொண்டு முனையாக வில்லை செய்து ரவியில் போடு
நீட்டு வாயலர்ந்த பின்பு குகைக்குள் வைத்து நிசமாக மேல் மூடிப் புடத்தைச்
செய்யே.

225. பேரிமடா வாயுவென்ற தெல்லாங் கேளு புத்தரையாப் போடு கடி தடத்தின் புத்
ஆமடா லிங்க புத்திச் சூலை மேகம் அளவற்ற நோய்களெல்லாம் அகலுமப்பா
நாமடா வுச்சிதமாய் ரசகற்பூரம் நாட்டினேனிது வன்றிப் பதங்கஞ் செய்வாய்
தாமடா கண்டாக்கால் வாயிற் கட்டும் தந்தமும் போம் பொருத்தனதெல்லாம்
சாருங் காணே.

226. அயகெந்தி செந்தூரம்:-

செந்தூரமாகுமடா பொற்றலையின் சாற்றால் திரும்ப வொரு போதரைத்துப் புடத்
தைப் போடு
செந்தூரங் கருஞ் சிவப்பாமப்பா கேளு தேகேடே செந்தூரங் குன்றி கொள்ளு
செந்தூரம் அமுர்த சர்க்கரையில் கொண்டால் தேகத்தில் வெட்டை சுரம் சேரப்
போகும்
செந்தூர மண்டலமே தின்றுயானால் சில் தோஷம் சிர தோஷம் கபால வாயுவே.

அயகெந்தி செந்தூரம்:-

227. செந்தூர மாகுமடா பொற்றலையின் சாற்றால் திரும்பவொரு போதரைத்துப் புடத்
தைப் போடு
செந்தூரங் கருஞ் சிவப்பாமப்பா கேளு தேகேடே செந்தூரங் குன்றி கொள்ளு
செந்தூரம் அமுர்த சர்க்கரையில் கொண்டால் தேகத்தில் வெட்டை சுரம் சேரப்
போகும்
செந்தூர மண்டலமே தின்றுயானால் சலதோஷம் சிரதோஷம் கபால வாயுவே.

228. வாயுவினுர் வந்ததொரு மேகசூலை வலிகுன்மம் காமாலை சோகை பாண்டு
நேசமுடன் வாந்தி குளிர் சுரமும் போம் நெஞ்சு வலி தன்டெரிவு இந்திர கண்டி
ஆயுமே நாதவிந்து விழும் வாய்வு அப்பனே புழுவெட்டு விளியில் ரோகம்
சாயுமே நேர்யெல்லாம் தரிப்பிடங்களுக்கு தவறுண்டு போகுமடா சகல நோவே.

229. அஷ்டபதங்கம்:-

சகலதொரு நோவெல்லாந் தீர்ந்து போகும் சாத்துறேன் புலத்தியனே தப்பா
தப்பா
சுகமான கெந்தியது பலந்தானென் அட்டதிலே அயப்பொடி தான் பலந்தானென்று
புகலாதே பழச் சாத்திலாறு சாமம் புகட்டியரை வெள்ளெருக்கம் பாலினுலே
வகையாக இரு சாமம் ஆட்டி வில்லை. வளமாக ரவி முகத்தில் உலர்த்திடாயே.

230. உலர்ந்த பின்பு முப்பதெரு புடத்தைப் போடு உத்தமனே அறுபானங் கண்டு கொள்ளு
ஆய்ந்ததொரு நேர்வெல்லாம் பின் வாங்கிப் போகும் அப்பனே காந்தமது
பலந்தானென்று
பலம் பெறவே கெந்தியது பலந்தானென் பாங்காகப் பழச் சாத்தாலாறு
சாமம்
கலந்தாட்டு அரசம் பால் ரெண்டு சாமம் கட்டு வில்லை. தான் காய்ந்தால் புடத்
தைப் போடே.

231. போடுவாய் முப்பதெருக்குள்ளே நீதான் பொலிவாகச் செந்தூர மறுபானத்தில்
தேடு நீ கொள்ளப்பா நோய்களெல்லாம் தீரும் திரமாக மண்டூர செந்தூரங்
கேளு

ஆடுவாய் ஆயிரந்தால் வருஊக் சென்ற அத்ததொரு மண்டூரம் பல.ந்தாஞென்
கூட்டுவாய் கெந்தியஞ பலந்தாஞென்று கொட்டுவாய் கெவுரியொடு சூதந் தானே.

232. தானென்ற சீனமொடு தாளகந்தான் சாரமொடு வெடியுப்புச் சூடன் கூட்டி
காணென்ற அறகம் பால் தன்னலாட்டி கல்வத்திலாறு சாமம். பழச் சாத்தாலே
வேனென்ற சாமம் ரெண்டு மாட்டி வில்லேல தட்டி விளங்கவே காய்ந்த பின்பு புடத்தைப் போடு
கோனென்ற குக்கடமாந் திசம்மாமுன் போல் கூர்ப்புடனே யரைத்துப் புடத்தைப் போடே.

233. புடந்தி சந்தீான் தீர்ந்த பின்பு மண்டூலரந்தான் பலத்திதொரு செந்தூ ரமாகும் பாரு
திடம் பெறவே அநுபானஞ் செய்து கொண்டால் தேகத்தில் பாண்டுவெல்லாந் தீர்ந்து போகும்
நடம் புரிந்த லிங்க மஞேசிலே கல்நாரு ராசவத்தங் கெவுரி மிருதார் சிங்கி
விடம் புரிந்த வெள்ளேலொடு தாளகந்தான் மீறவே வங்கையொன்று பலந்தாஞென்றே.

காந்த செந்தூரம்:-

234. பலமானதெல்லாந் தான் சமஞய்ச் சூதம் பாங்கான அங்கோலம் நெய் விட்டாட்டி
பலமாக இரு சாமமரைத்துக் கொண்டு பித்தர்களே மூசி குண்ரிப் பதங்க மேத்து
சூலமான நவலேர்க மெல்லாஞ் சாகும் கூறவேனிற் பதங்கம் பலந்தாஞென்று
நலமாக மூசையிலே உருகும் போது நல்ல வெள்ளி பலமொன்று உருக்கித் தீரே.

235. உருக்கியதோர் வெள்ளியது கல்வத்திட்டு உத்தமனே ரெண்டு பலம் வீரங் கூட்டி
பெருக்கவே மூலேப் பாலில் ஆட்டு ஆட்டு பேசாமல் மூன்று நாள் பனியில் போடு
கருவான கெந்தகந்தான் பலம் நாலிட்டு கட்டாக்ப் பொற்றலேயின் சாற்லாட்டி
உருவான குப்பியிலே வாலுகேந்திரம்.ஒகோ கோதய்யான செந்தூ ரந்தானே.

236. தானென்ற வெங்கலமும் யிந்த வீதம் சந்தடா செந்தூ.ரந்தானே யாகும்
தானென்ற நாகமது திராவகந்தான் கருவான பித்தலே தாம்பிரத்திஞேடு
யேனென்ற யேமமொடு நவலோகந் தான் என்ன சொல்வேன் முன் போலே யிடை தப்பாமல்
ஆனென்ற வெவ்வேறே செந்தூ ரமாகும் அளவத்த நோவெல்லா மகன்று போமே.

237. போமப்பா நவலோக செந்தூ ரங் கண்டால் பொறியான கன மாந்திர நோய்களெல்லாந் தீரும்
ஆமப்பா மண்டூரம் போலே யல்இல்லா அப்பனே நவலோக செந்தூ ரஞ் செய்ய
ஏமப்பா கை முறைகள் தப்பாமல் செய்ய யெடுத்த தொரு செந்தூ ரமெல்லாமாகும்
நாமப்பா நவரெத்தினம் அவ்வீதம் நாட்டிலே என்பதுஞ் செந்தூ ரந்தானே.

சர்வாங்க மகாவீர சூர ரசபூபதி:-

238. தானென்ற சர்வாங்க வீர சூரன் சங்கார ரசபதியைக் கேளு
யேனென்று பூபதியின் பேரைக் கேள்க்கு முன்பே எமனு தான் கூரதவழியப் பால்ச் செல்வார்
வானென்ற நவலோக செந்தூ ரந்தான் வகையான நவரெத்தின செந்தூ ரந் தான்
யேனென்ற வகையொன்று பலமொன்று யிடைகள் தவறித பயிரு தூ க்கு தூ க்கே.

23 . தூக்கப்பா பலமொன்று சூத பிற்பம் தூருசு செந்தூ ரமது பலந்தாஞென்று
வாக்கப்பா மண்டூரம் பலந்தாஞென்று வருகான காந்தமது பலந்தாஞென்று
நோக்கப்பா கெந்தி பற்பம் பலந்தாஞென் நோவதனைத் தீர்க்கின்ற தார பற்பம்
தாக்கப்பா பலமொன்று திரிகடுகு ஓமம் சாதிக்காய் கிராம்பு வாய்விளங்கங் கூட்டே.

240. கூட்டுவாய் அதிவிடயம் நற்க்கு மூலம் குங்குமப்பூ கஸ்தூரி வீரம். பூரம்
நாட்டுவாய் கோரோசனே சிவந்த சூடன் ரசவத்தம் அஞ்சனக்கல் அபின் கடுக்காய்

சூட்டுவாய் தான்றிக்காய் நெரிவிடம் பாஷாணம் சூதமொடு கெவுரி கருநாபி லிங்கம்
மாட்டுவாய் வகையொன்று பலங் கால் வீதம் மைந்தனே மருந்தெல்லாங் கல்வஞ் சேரே.

241. சேரவே ஒன்றுக்கி யரைக்கச் சொல்வேன் செம்முள்ளி தோடை வளி கரியான் கொன்றை
ஆரையொடு வில்லாரை வெண்கொளிஞ்சி ஆவாரை முருக்கம் பூச் செம்பரத்தை
பாரமெனுங் கத்தாளை பழத்தின் சாறு பாங்கான பொற்றலையின் பொன்னு மத்தை
வாரமுடன் வகையொன்று நாளொன்றுக மடங்கவே அரைத்திவ்வாய் சாத்திலுலே.

242. சாத்திலுலே யரைத்துச் சிரபம் போவார் கூறுன பூபதி தான் காயக் கண்டு
தேத்துவார் தேசத்து மானிடங்கள் தேக மினிப் பலத்து தென்பார் திடங் கொண்டே தான்
மாத்திலுர் வியாதி யெல்லாஞ் சித்தாமப்பா மகத்தான பூபதியை வணங்கிச் செய்யே

நாக_பற்பம்:-

243. வணங்கி நின்ற புலத்தியனே அய்யா கேளு மகத்தான நாக பற்பமாகச் சொல்வேன்
இணங்காத நாகமது புலந்தாலென்று இந்திடைக்குச் சீலை கூட்டிக் கொஞ்சி வேரால்
குணங்காமற் கிண்டி வரப் பற்பமாகும் கூறக் கேள் பின்பெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
மணம் பெறவே பழச் சாத்தால் நாலு சாமம் மடங்கவே தானரைக்கையிலே மருந்து போடே.

244. மருந்தென்ன வீரமொரு பலந்தான் போடு வாகான லிங்கமொரு பலந்தான் போடு
பொருந்தவே சூதமொரு பலத்தை வாரு பகுமான வில்லை செய்து ரவியிற் போடு
திருந்தவே அஞ்செருவிற் புடத்தைப் போடு திறமான நாகமது செந்தூரந்தான்
அருந்தவே குன்றி யிடை பனை வெல்லத்தில் அப்பனே மலமெல்லா மகன்று போமே.

245. போமடா தெசரதனுர் கெந்தி ரெண்டு பகுமான வகை யொன்று பலந்தாலென்று
ஆமடா பழச் சாத்தில் நாலு சாமம் அப்பனே மா கவசந் தன்னிற் கேளு
வேமடா அயப் பொடியுஞ் சூதம் சாரம் வெவ்வேறு பலமொன்று விளங்கவே தான்
ஏமடா நாலு ரெண்டு சாமமாட்டு ரெண்டு கல்வத்திட்ட மருந்தொன்றுய்ச் சேரே.

246. ஒன்றுக்கிப் பொற்றலையின் சாத்தாலாட்டு உத்தமனே ய சாமமரைத்து பின்பு
நன்றுகப் பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு ரசகெந்தி சாரமுமே யிடை போகா
சென்றுடுஞ் செந்தூரமென்ன சொல்வேன் சீரான குன்றியிடை தேனில் கொள்ளக்
குன்றுத குன்ம மெட்டும் பீலிகையினுேடு கொத்த மகோதரந் தீருங் கூறினுேமே.

247. கூறினுேம் சலாசத்து செந்தூரத்தைக் குன்றியிடை யிதினுேடு கூட்டிக் கொள்ள
கூறினேன் நீராம்பல் சோகை தாகம் கொண்ட சலக் களிச்சலொடு ஈளை ரோக
கூறினேன் நீர்க் கடுப்புக் கல்லடைப்புக் கொத்தமல்லி சீரகத்திற் கொண்டால் கேளு
கூறினேன் பித்தம் நாற்பதுவுந் தீரும் கொள் பிறநீர்க் கோவை குஷ்டம் பதி னெட்டோடே.

248. பதினெட்டுக் குஷ்டமொடு சூறை நோயெல்லாம் பறக்குமடா செந்தூர மூச்சுப் பட்டால்
கெதி கெட்டோ மென்றோடி வர்தமெல்லாங் கெஞ்சவே தாண்டி விக்கும் நரக்கு மூலம்
மதி கெட்டனென்றுதே புலத்தியனே அய்யா வாய் விளங்கம் திரிகடுகு ஓமம் காயம்
அதிவிடையம் யெவச்சாரம் பனைவெல்லந் தானப்பனே வகையொன்று பலந்தாலெனறே.

249. பலங் காணும் சர்ரணை வேர் மருந்தோடெல்லாம் பரிவாகச் சூரணித்துப் பாங்கு கேளே
கலங்காதே திருமேனி செருப்புக் காலும் கரியாலும் வெவ்வேறே யலத்தித் தாளாய்
மலங் காமல்ச்சூ ணித்துப் படி காலப்பா மருந்தோடே சேகரித்து நயந் தேன் விட்டு
யிலங்கவே யொரு போது களஞ்சி யுண்ண ஏறுமடா சிலேற்பனந்தான் தொன்னூற்த் தாறே.

250. தொன்னூற்த்தாறுஞ் சிடத்திற்றத் தவந்தான் சுத்தமாந் தோசமெல்லாந் தொக்கிலோடுங்

கண்ணுற்ற நாடியெல்லாம் பலக்குஞ் சென்னேன் கை கண்ட புனுகு கருவாய்ச் செய்தால்
எண்ணமாஞ் செந்தூர வித்தைக் கெல்லாம் யிருவதொரு பலத்துக் களஞ்சி வீதம்.
முன்னவே செந்தூரம் பண்ணிருக்கால் உத்தியா மில்லாட்டால் லோகம் பொய்யே.

251. பொய்யென்று உலகத்தோர் வேதாந்தத்தை பூட்டாமல் சித்தாந்தம் புக்கிக் கெட்டார்
பொய் யென்பான் கூவுரியான் செந்தூரம் செய்ய போக்கறியா உலகத் தோரிடை போச்சென்பான்
பொய்யென்பானவன் வாயில் மண்ணை அள்ளிப் போடு நீ பாதரட்சை கொண்டு சன்னு
பொய் யென்பானவன் தன்னை முன்னே வைத்து பூட்டுவாய் செந்தூரம் புனிச் செய்யே.

252. செய்யப்பா கை முறையாய்ச் செய்து காட்டு செய்தொழிலிற் பாகமாய்ச் செய்யச் சொல்லு
வையப்பா சரக்கெல்லா சுத்தி செய்து மாட்டப்பா சுத்திக் குகைமியக் கேரு
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை மேனிச் சாறு புகழான படியொன்று கற்குளாம்பல்
மெய்யப்பா படியொன்று அமுரி தானும் விளங்கவே படியொன்று பாண்டத்தூத்தே.

253. ஊத்திடுவாய் பழச்சாறு படி தானென்று உத்தமனே செம்பரத்தம் பூவு நாறு
ஊத்திடுவாய் ஒன்றுக்கித் தம்பலச் சாறு ஒரு படி தான் கூடவிட்டு முலைப்பால் கேரு
ஊத்து படி கால் தான் சேர்த்த பின்பு உறப்போடு பாறையுப்பு இணங்களோடு
தேத்துவாய் காரம் பூச்சீனம் சாரம் திரமாக வகையொன்று பலந்தான் சாலே.

254. காலாகப் பொடி செய்து போட்டுக் கிண்டி காத்தாட மூலையிலே கட்டாய் வைத்து
மேலான பாசாணம் லோகத்தோடு வேண்டிய தோர் சரக்கெல்லாம் கிழியாய்க் கட்டி
சேலான ஊறல் விடும் பக்கஞ் சென்றால் திரும்ப வெப்ப ஆற மாத்தைக் காடிக்குள்ளே
மாலாகப் போட்டூற முன்று நாள் வை மகத்தான சுத்தியாம் வைத்தியம் பாரே.

25. <u>காந்த சத்து செந்தூரம்</u>:-

பாரப்பா யிப்படியே சரக்குச் சுத்தி பாங்காகச் செய்தாக்கால் சரக்கெல்லாந் தான்
சாரப்பா ஓடாது கடுந் தீயாலே கட்டாகச் சுத்தி செய்து செந்தூரஞ் செய்வாய்
ஏரப்பா வயித்தியத்திற் சோம்பலாக என்னைப் போல் சுத்தி வகையாரும் சொல்லார்
ஆரப்பா உனக்கீடு புலத்தியனே அய்யா அறுபத்தி நால் சரக்குச் சுத்தி பண்ணே.

256. பண்ணடா காந்தமது பலந்தானென்று பாங்கான கெவுரியது பலந்தானென்று
கண்ணடா பழச் சாத்தில் நாலு சாமம் கட்டாகவே அரைத்து வில்லை செய்து
விள்ளடா கையிலிட்டுக் காரம் போடு மேலோடு மூடியே சீலை செய்து
நின்னடா குருத்தி கொண்டு உலையிலூது நலமான காந்தமது மணி போலாமே.

257. மணியான காந்தமணி பலந்தானென்று வாகான சூதமொன்று கெந்தி ரெண்டு
தனியான பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டு தப்பாமலாறு சாமம் வில்லை செய்து
துணிவாகப் பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு மூடி கொண்ட செந்தூரமாகும் பின்பு
அணியாக அஞ்சு தரம் பொற்றலையின் சாற்றால் ஆட்டியே வில்லை செய்து புடத்திற் போடே.

258. போடப்பா பழச் சாத்தில் புடந்தானென்று புகழான கந்தமது செந்தூரந்தான்
நாடப்பா அரிதார நீயுங் கூட்டி யப்பனே குன்றியிடை தேனிற் கொள்ள
வாடப்பா பிளவையொடு சூலை வரய்வு மண்டை நோயோடு கண்டமாலை தீரும்
சாடப்பா அரையாப்பு பவுத்திரம் தீரும் சாத்தடா சூத பற்பந் தன்னைச் சேரே.

259, சேரடா ஒன்றுக்கித் தின்றுய் கேரு செத்ததடா லிங்கப் புத்து யோனிப் புத்து
பாரடா கிரந்தியொடு கிஇந்திர கண்டி பறக்குமடா நோய்யெல்லாம் பாரு பாரு
சாரடா பூகம் பாலிற் போட்டுத் தண்ணீர் விட்டுக் கழுவிப் பாண்டத்திட்டு
நீரடா வத்திடவே வைத்துப் போடு நேசமாய்ப் பொன்னிறம் போல் பதத்தைக் காணே.

260. காணப்பா பூசுகு சூரணித்துக் கட்டாகத் திப்பிலியுஞ் சூரணித்து
ஊணப்பா ரெண்டு மொன்றுயிச் சேர்த்துக் கொண்டு உத்தமனே நறுந் தேனிற் காசிடை தானிட்டு
பேணப்பா தார பற்பங் குன்றி கூட்டி பிலப்பிட்டவே மூன்று நாள்க் கொள்ளும் போது
தோணப்பா. நோய் முன்பலெடுத்த நீரால் தோன்றி வந்த கூடியமெல்லாஞ் சுழன்று போமே.

261. சுழன்றதடா அப்பிரக பற்பத்தாலும் அயமான சொர்னத்தின் பற்பத்தாலும்
கழன்றுதடா தீராத சயங்களெல்லாம் காடுறைந்து போச்சுதடா தங்கத்தாலே
உழன்று வரு நோயெல்லா மகன்று போம் முலை முகத்தில் துரும்பை யிட்ட வாற தொக்கும்
தழன்றதடா நீர் வத்திச் சயமே தீரும் சாத்துறேன் வாதத்தில் தயிலங் கேளே.

262. கேளப்பா வேப்பெண்ணை படிதானு கெடியான தறி மாத்தைக் காடி படி நாலு
வாளப்பா, பழச்சாறு படி தான் ரெண்டு முதத்தான குமரிச் சாற்படி தானென்று
ஷேளப்பா மயிலிறகு பலந்தானென் வெள்ளைச் சாறணை வேர் பலந்தானென்று
நாளப்பா வச்சிர வல்லித் வேர் புலந்தானென் நாகங் கரந்தைச் சாற்று லரைத்துப் போடே

263. போடப்பா சாற்றென்னைக்குள்ளே நீதான் புகழ் தேவதார மிடு நறுக்கு மூலம்
நாடப்பா திரிகடுகு ஓமங் காயம் நலமாக வகை ஒன்று பலமுங் கால்தான்
சூடப்பா முலைப் பாலிலரைத்துக் கொண்டு சுத்த கமலாக்கினியாய்த் தீயை மூட்டு
தேடப்பா பதம் பார்த்து வடி வேப்பெண்ணை செகமெல்லா மெய்த்த நறு நெய் யாங் கானே.

264. நறுநெய் படி நாலுக் கொன்றுகச் சேரு நலமான தயிலமிது விக்குள்க் கேது
வீறுவேம்பின் பட்டை யுட தயிலந் தாறும் உத்தமனே நாலுக் கொன்றுகச் சேரு
திறவி கற்ப தோஷமெல்லாட் நீங்கிப் போகும் நிலவாகக் கண்டத்தின் கீழெல் லாந்தான்
நதியுமாம் பூசையிலே வாதமெண்பதந் தானப்பனே முடங்கின கால் தேறும் பாரே

265. தேறுமடா காசிடை தான் தயிலந் தன்னில் தேறமொரு காசிடை தான்கூடக் கூட்டி
யூறுமடா சீனி வெடிகடிதான் கூட்டி யப்பிரக செந்தூரங் குன்றி கூட்டி
யூறுமடா மூன் நாள் கொள்ளும் போது உத்தமனே வாதமெல்லா மொழிந்து தீ போகும்
டீாமடா யிதை விட்டுத் தயிலந் தன்னில் மால் தேவி பற்பமொடு சூதங் கூட்டே.

266. உறுதியாம் தயிலமது மெய்க்குப் பூசி லொருபோது வாதமெல்லா மோடிப் போகும்
உறுதியாய்ச் சூத பற்பம் தார பற்பம் உத்தமனே தயிலத்தில் கொள் சீனி கூட்டி
உறுதியாய மண்டலமீ நீ புண்களோ முடிந்து போச்சுதடா வுண்மை தானே.

267. உண்மையாய் நல்லெண்ணை படி தானெட்டு உத்தமனே வேப்பெண்ணை நெய் படி தானென்று
உண்மையாய் யேரண்டத் தெண்ணை படி யொன்று உத்தமனே தேங்காய் நெய் படி தானென்று
உண்மையாய்க் கொப்பறைக்குள் ளொன்றுய் வார்த்து யமுரிச் சாறெரு படிதான் கூடவிட்டு
உண்மையாய்ச் சந்தனத்தூள் பலந்தானுஞ்சேரடு தேவதார மது பலந்தானென்றே.

268. ஒன்றாக யெண்ணைக்குள் கலந்து போடு ஓமம் சீரகம் சுத்தம் நறுக்கு மூலம்
நன்றாகத் திரிகடுகு கொத்தமல்லி நாகப்பூ, செண்பகப்பூ மகரப்பூவும்
ஒன்றாகப் பச்சையொடு பேய்ப்புடல் பேய்ப்பீர்க்கு விளங்கவே வகையொன்று பலமுங்காலி தான்
சென்றிட்டு பழச் சாற்றிலரைத்துப் போடு சேரவே மெழுகு பதமாகக் காய்ச்சே

269. காச்சவே ஆவின் பால் படி தானெட்டுக் கரிசாலைச் சாறுமொரு படி தான் விட்டு
பாச்சவே செவ்விளநீர் படி தானு பாச்சடா படி தானென்று நொச்சியிலைச் சாறு
வாச்சுதே படியொன்று மேனிச் சாறு வளமான படியொன்று செருப்படியின் சாறு
தாச்சியோ படியொன்று நெல்லிக்காய்ச் சாறு தாறுமொரு படி கூட்டி வடித்தி டாயே.

270. வடித்திடுவாய் யெண்ணை தன்னை குலசத்துள்ளே வாகான கற்பூரஞ் சவ்வாது கூட்டி
பொடித்திடுவாயினி ரோசனை கஸ்தூரி புகழான குங்குமப்பூ வகை யொன்றுக்கு
முடித்திடுவாய் களஞ்சி யுரன்று யெண்ணை வாசம் முகத்திலே பட்டவுடன் நோய்கள் போமே.

271. நோயென்ற நோயெல்லா மொழிந்து போகும் நோர்பமாய்ப் பூனீறு வடி கலசத்துள்ளே
வேயென்று காசிடைதான் போட்டதாலே விருந்தப்பா யிந்த யெண்ணை சித்தர்க் காகும்
பாயென்றுப் பாயுமடா நோயைக் கொல்லும் பறந்து போய் வெட்டுமடா நோயைக் கொல்லும்
தாவென்று விந்த யெண்ணை சறுவாங்கம் பூசித் தலையிலே தேய்த்திடவே முழுகுவாயே.

272. முழுகி வருஞ் சித்தருக்குச் சொல்லக் கேளு மேனி யெல்லாம் லட்சுமியின் காந்தியாகும்
ஒழுங்கான யெண்ணை யிது வாதத் தெண்ணை உத்தமனே பசும் பயறு சீயக்காயாம்
நழுகாதே தசையிலுள்ள தோஷம் போகும் நன்றாகத் தேகத்தில் வலியோயில்லை
விட்டமடா நோயெல்லாம் நம்மும் வாரான் மெய்யோ பொய்யென்றவனை மிதித்துச் சாடே.

273. சாடப்பா லோகப் தன்னை சாதிக்க மாட்டாத யோகத் தோரை
சாடப்பா சித்தாந்தக் கிரிகை யோரை யுலுத்தரைத்தான் சாராதே வேதாந்த தெட்டினோரே
சாடப்பா பரனத்தின் நோக்கங் காட்டிச் சண்டா ஞான வாள் கொண்டு வெட்டே.

274. வெட்டென்று சொன்னீரே குருவே ஐயா மேதினியோர் சித்தாந்த விளக்கமெல்லாம்
வெட்டென்று சொன்னீரே லோகத் தோரை வேதாந்தம் தாலுரைக்கச் சித்தாய்ப் போமே
வெட்டென்று சொன்னது தீனவரை மந்தா வேதாந்தந் தனிற் புகுந்து மறியாதாரை
வெட்டென்றேன் னவனுடைய பாவந் தீர வெகு சுருக்காம் புலத்தியனே விள்ளக் கேளே.

275. விள்ளக் கேளுருவி யுப்புத் தானையுப்பு மேனியுப்பு பேதியுப்பு வாழையுப்பு
விள்ளக் கேள் தென்னுப்பு வெள்ளறுகிறப்பு விடமான அமுரியுப்புக் கள்ளியுப்பு
விள்ளக் கேள் வகையொன்று பலந் தானென்று வெடியுப்பு பலம் பத்து சீனம் பாதி
விள்ளக் கேள் சவுட்டுப்பு பலந்தானென்று வெண்காரம் பலமொன்று கல்லுப் பொன்றே.

276. ஒன்றான பூனீறு சாரஞ் கூடன் ஒகோ கோ சுருசு அன்னபேதி வெள்ளை
நன்றாக வகை யரைப் பலமே கூட்டு நாட்டெரி கிளிஞ்சி சுத்தி பண்ணிக் கொண்டு
வென்ற தொரு சிப்பியது புலமுங் கால்தான் விசையடங்காக் கல்வத்திற் பொடித் தொன்றாக்கிச்
சென்றிடுங் குப்பியிலே தீனிர் வாங்கு சித்தர் மெச்ச நீரப்பா சொல்லொண்ணாதே.

277. ஒன்றான நீராலே தங்கம் நீறும் உத்தமனே வெள்ளி முதல் வங்கம் நீறும்
நன்றான நாகம் முதல் லோகம் நீறும் ரூசியொடு காந்தம் மொழுக்கரையும் நீறும்
பன்றான நவரெத்தினம் வெவ்வேறே நீறும் பாஷாண சரக்கெல்லாம் படு முன்னீறும்
நன்று வுபரசங்கள் தானே நீறும் தரு கற்பத்தால் வரு நோய் தள்ளக் கேளே.

278. கேளடா சுலபமிது தினிரென்வல் கேளுமடா சரக்கெல்லாஞ் செந்தூரந்தான்
நாளடா பலத்திருந்த தேதுவென்று நாட்டிப் பாரினிலே சகல தாதுந் தான்
வேளடா யின்னீரை முன்னே செய்து வேண்டியதோர் செந்தூரம் சொன்னதெல்லாம்
மாளடா சத்து வகை தங்க ரசங் கூட்டி யப்பனே யறிவறிந்து பற்பஞ் செய்யே.

279. செய்யடா தீனிறுஞ் செய்நீறுஞ் சொன்னேன் தெளிவான லேகியங்கள் பாகஞ் சொன்னேன்

280. திறவு கோல் கைக் கொடுத்தேன் திறமுள்ளோர்க்கு தேசத்தோர் வயித்தியத்தில்
திறம் போதாது
பிறவாத நெறியோர்க்கே வயித்தியஞ் சொன்னேன் பிறந்திறக்கும் பேய்களுக்கோ
பேய்களுக்கோ வெளி விட்டேனுன்
திறமான வாதிமகன் மனமே தோய்ந்து ஆசை வைக்கப் பேரின்பந் தடுத்தோனுமில்
லறவாகப் புலத்தியனே புத்தி சொல்லி உரைத்திடுவாய் கற்பாந்த யோகத்தோர்க்
கே.

281. யோகமல்லோ ஞானத்துக்காதி பீடம் யோகத்துக் காதியடா கிரிகையாகும்
வாகான கிரிகைக்குச் சரியை மூலம் வளமான சரிதை யென்னவென்று கேளு
தாகான குண்டலியாம் ஆத்துமா யீசன் சகலருக்குஞ் சரிதை முறை தப்பா வண்ணம்
யேகாமற் கீழ் முக்கோணத்துள்ளதாகி யிருந்த விட மறியார்கள் உலுத்தா தானே.

(மேல் வருவன யோகமுறை விடப்பட்டது).

30.10.63. <u>வேறு நூல்.</u>

முதல் ந ஏடுகள் இல்லை.

0. கார்முடன் பழச் சாத்தாலாட்டி உலர்த்து வாப் பணம் போலே வில்லை செய்து
வில்லை செய்த மருந்தெல்லாம் சமனுய்க் காண்டு மீறிய தோர் காந்த சத்து உரு
கும் போது
சொல்லுவேன் சத்துக்குச் சமனுய்த் தாக்கு துடியாக ஒவ்வொன்றாய்க் கொடுக்க
வாங்கும்
அல்லவே சமனுகத் தாக்கிப் பின்பு அப்பனே ஒடு கொண்டு மூடித் தாக்க
வல்லதொரு குகை யனுக நன்றுயூது மகத்தான காந்தமது வங்கந்தானே.

11. தானென்ற காந்தமது ஈய்யமரிகிச் சாத்திரமெல்லாம் படித்தார் அருமையென்றே
நானென்ற ஆணவத்தால் வெளியில்ப் போட்டேன் நாட்டாதே கள்ளரென்ற பிள்ளைக்
கெல்லாம்
வானென்ற ஈயமதைப் பதனம் பண்ணு வண்மையர் யிதிருடைய நாதங் கேளு
வேனென்ற அயப் பெர்டிதான் பலமதற்கு வெள்ளையொடு தாளகமுஞ் சூதங் கூட்டே

12. கூட்டுவாய் சாரமொடு காரந்தன்னை குறிப்பாக வகைக்கு. ஒரு பலந்தானப்பா
மூட்டுவாய் பூனிறு களஞ்சு கூட்டி முந்தியதோர் வெண் கருவி னீராலாட்டு
ஆட்டுவாய் இரு சாமம் அரைத்த பின்பு வளமாக வில்லை செய்து ரவியில் போடு
நாட்டு வாயுலர்ந்த பின்பு மூசைக்குள்ளே நலமாக வைத்தனைக் குகை வாய் மூடே.

13. மூடப்பா வோடு கொண்டு. சீலை செய்து முன்போலே உருக்கி யெடு வங்கமாய்
நிற்கும்
தேடப்பா முன்போலே சோதித்தேறு சோதமெல்லாம் இரும்பிலிட யீயங் காணர்
ஆடப்பா இதிலுட்டு சித்தராட்டு அரகரா காந்தமிதில் கூடிற்குனல்
வீட்டப்பா பலத்ததடா மறலி யேசு மிதமிஞ்சித் தெனது சித்தர் மறைத்திட்டாரே.

14. மறைத்திட்டார் அயத்திலுடு காந்தந் தன்னை மக்களே யவமிருத்து தட்டு மென்று
குறைத்திட்டார் அழுகுவையுங் களத்து முன்னே கொள்வதற்கு முதற் கற்பமென்று கூறுர்
நிறைத்திட்டே வுலகமெல்லாம் சித்தாய்ப் போக நிலையான தொரு வரையுமதி
காணேன்
முறைத்திட்டந் தப்பாமல் கற்ப மெத்த முந்தவே அயகாந்த மொளிந்திட்டேனே.

15. மொளிந்ததொரு அயகாந்தம் பலந்தானென்ன முத்தமிழ் சேர் புலத்தியனே வகை
யொன்றுக்கு
தெளிந்ததொரு தங்கமது பலந்தானென்று சேரவொரு மூன்று மொன்றாய் உருகவியாட்டு
குளிந்த தொரு கல்வத்தில் பொடியாய்ச் செய்து கூட்டப்பா கண்டிடைக்குச் சவ்வீரத்
வளிந்தோடும் ரசமிதிலே பனியிற் போடு மாட்டாத தங்க யிடை சூதந்தானே.

சூதமுற வாலையதாம் நாள் மூன்றில் தான் சுருக்காகத் தீயுமொரு சாமமாட்டி
நாதமுற முலைப் பாலாலாட்டு ஆட்டு இராப் பனியிற் போட்டு விடு மூன்று நாள்த்
தான் வாத

(வேறு நூல்)

18. ஆனதொரு நீரில் வகையைக் கேளு அப்பனே வளையொடு வீரம் பூரம்
ஆன கெந்தி மால் தேவி லிங்கம் உத்தமனே வெடியுப்பு அன்னபேதி
தான்வரும் புகை நீரைப் பேசப் போமோ சகல சரக்கெல்லாஞ் செந்தூரந்
தானே.

19. சாரமென்றால் சாரமல்ல சொல்லக் கேளு நடியான வெடி சத்தங் கண்டாலாச்சு
பாரமல்ல குரு முடிக்க அப்பா கேளு பாழிலே கரி சுட்டுப் போகாதே நீ
காரமென்ற கல்லானை பட்டுதானால் கடுஞ் சார மிந்தாலே கட்டிப் போச்சு
ஆரமிட்ட கருங் கல்லைச் சொல்லவில்லை அப்பனே ஆறுனைக் காதியாமே.

20. ஆதியென்ற மூலமப்பா சத்தியாச்சு அருளான பிண்டமப்பா ஆனைக் கல்லு
பாதி பிரை யிந்தாலே வழலையாச்சு பாரின்ற பூவாலே சத்தியாச்சு
சோதியிட்ட பூரணத்தால் சிரசு போச்சு சொல்லுவது கடுங்கார சலத்தினாலே
நீதியென்ற வாதமெல்லாந் துலங்கிப் போச்சு நீறான பூரணத்திலிருந்து பாரே.

21. இருந்துரைத்தார் சமாதியிலே திங்களொன்று யிரண்டு திங்கள சென்றவுடன்
கல்லுப்பாச்சு
அருந் தவத்தால் பெரியோர்கள் சொன்னால் காணும் அப்பனே பூ வெடுக்க
வாழ்ந்த மூர்த்தி
பொருந்துவது பூவாலே கட்டிப் போச்சு பூரணத்தால் முழுக்கட்டு கண்டதாச்சு
திருந்துவது பொன்னென்ற ஆனை கூட்டி செத்தார்கள் கை முறையாய்ச் செனித்தவாறே.

22. வாறுகேள் முப்பூவே குருவே அய்யா மகத்தான குருவாலே பூரச் சுண்ணம்
யேறுவது கல்லானைக் கட்டில் மேலே யிந்தாலே பூரணமாய்ச் செய்நீராச்சு
ஊறுவது கூறிது தான் உப்புக் கட்டும் ஓசையிட்ட வீரமிட வேதையாகும்
தேறுவது கோடான கோடி காப்பு திறமான வேதையப்பா மலை பொன்னாமே.

23. பொன்னானதோர் கார சாரமாகும் பூமியுட நாதமப்பா சாரமப்பா பூமிநாதம்
மின்னுன பூவாத்தாள் வெள்ளை மூர்த்தி வீறுகளையே கெடுக்கும் பூரணந்தான்
சொன்னக்கால் தேர்ந்துமப்பர் நூலைப் பார்த்துத் துறை காணு மடையரைப் போல்
சுடாதே நீ தான்
சன்று சங்கொண்ட தொரு வீணர் போலே சளத்திலே விழாதே குருவைச் சேரே.

24. குருவான பெரியோர்கள் தன்னைக் கண்டால் கும்பிட்டு தெண்டனிட்டுச் சீடனாகி
திரிவதனால் சிந்தைதனைச் சோதியார்கள் திடமுடனே. சிந்தை யுற்று யிருந்தாயாகில்
நிருவிப்பார் வாத மெல்லாஞ் சீடனென்ற சகல கலைஞான மெல்லாந் தானே
தங்கும் அருளாகும் பொருளாகும் மாசான் தன்னை அடி பணிந்தாலடி முடியை
யறிவிப்பாரே.

25. அறிவதற்குக் கருச் சொல்லார் பாடல் தோறும் அப்பனே கருவறியார் மூடர் வாதி
செறிவுமின்று உவரான பூலாம் வேதை யாச்சென்ற காச்சலப்பா சொல்லக் கேளு
உறியில் வெண்ணை உருகுவது நெய்யாய்ப் போகும் உத்தமனே வழலை யெனுஞ் சார
மப்பா
யிறுகியப்பா யிந்தாலே குருவாய்ச். சேரும் ஏறிட்டுக் சொல்லுமப்பா உப்புத்தானே.

26. உப்பு துவருப்பல்ல சொல்லக் கேளு. உவர்க் கன்னிலே விளைந்த அடி தானப்பா
உப்பென்று அதைக் கெடுக்க வாழ்ந்தவர் மூர்த்தி ஓகோ கோ ஆக நீருப்ப தோன்று
முப்பூவுங் கூடியல்லோ குருவாய்ப் போச்சு முமுக்காரம் வந்து மேலேறலாச்சு
ஒப்பான வளலை யிது பூரணந் தானச்சு உயர்ந்த வெடி ஆகாச உப்புச் சாமே.

27. சாறுமப்பா கற்பூரஞ் செத்துப் போச்சு தனி பூரங் கல்லானை வளைக்காச்சு
போகுமப்பா ஆனையது பட்டுப் போச்சு பூரணத்தினிநிந் தாலே விதான் கட்டி
வேகுமப்பா சரக்கெல்லாங் கண்ட போதே வெடியுப்பு தாயான மூலமாச்சு
ஆகுமப்பா யித்தனையும் உவர்க் கன்னிலே ஆதித்தன் கண்ட பின்பு சோதியாச்சு.

28. சோதியாம் சிவமான நிலவுப்பிடித்தார் சொல்லுவது வழலையுப்பு மவுனமாகும்
ஆதி யிதை யறிந்தவனே முழுத்த வாதி ஆகாச நீருப் பாலெல்லாமாச்சு
வேதையென்ற பொருள்களெல்லா முப்பூவாகும் விமலனும் வழலையுப்பை அறியமாட்
டார்

29. கல்லுப்பு நல்லுப்பைச் கட்டிக் கொல்லும் கல்லானை பட்டு விடுங் கருவுண்டாகும்
வல்லிமையாய் முப்பூவும் முடிந்தாயானால் மகத்தான கல்லானை பட்டுப் போகும்
சொல்வார்கள் சொல்வார்கள் பெரியோரைய்யா சுத்த ரவி வழலையுப்பு சொல்லுங் காணர்
யெல்லாருங் கண்டதுவோ ஆக நீரு யேக வெளிச் சிவ முறியூார் கல்லுப் பாமே.

30. கல்லுப்புக் குருவானால் ஆனைக் கல்ச் சாம் கடுங்கார மேசுதற்கு பூமிநாதம்
சொல்லக் கேள் நீராலே சுத்தி பன்னுந் அடியானு கல்லானை சுற்றியாச்சு
அல்லக் . கேள் சீனமொன்று முப்புவொன்று அடங்காரு ஆகாசம் வெடியுப்பொன்று
வல்லொத்த குடனொன்று பச்சையொன்று வளமான துரை யண்டச் சுன்னம் ரெண்டே.

31. ரெண்டுடனே காந்த மொன்று சிப்பி பத்து நேராக யிதை யாட்டச் சம்பளத்தால்
ரெண்டு சான் புடம் போடச் சுன்ன வேகம் நாதமிது முப்பூவாலித் தனையுமாச்சு
உண்டு கொள்ளும் உள்க் கருத்தான் சரியாய்த் ஈக்கி பன்னுக விரவியதை பீங்கானில் வைத்துப்
பண்டான் ஆகாச சீனமேர்டு பழச் சாத்தில் மோர் கூட்டப் பூரமாச்சே.

32. ஆச்சப்பா வழலையிது சுன்னம் பண்ண அப்பனே தூரை யண்டஞ் சீனமொன்று
வாச்சப்பா சாரமிட் நீரும் பேர்மும் வளமான குடுக்கு அங்கி பூட்டி
கர்ச்சப்பா கார்ச்சப்பா கல்லானைத் தோட்டுக்குள்ளாய் கை முறையா பூதி வரச் சுன்னமாகும்
வாச்சப்பா பீங்கானிலித்துக் கான வளமான அடிச் சுன்ன மேவியாடே.

33. ஆட்டினலிந்தா லேசியமாய்ப் போச்சு அப்பனே மதாவானை பட்டுப் போச்சு
தேடினால் வாராது சேதியப்பா திரமான நீருக்குப் பேர் தான் கேளு
ஓடுகிற பாம்பாகும் வழலையப்பா உத்தமனே யிந்தாகும் பூரணந்தான்.
சாடுறது பூரத்தாலக்கார சாரந் தனி முப்பவாதி யென்றல் குருவிதாமே.

34. குருவான நீராலே சுன்னங் கோடி கொண்ட தொரு செந்தூரங் கோடா கோடி
(முடிவு இல்லை).

(வேறு)

31. பாங்காகக் கசாயஞ் செய்து நிசமாக விட்டாட்டு ஒரு நாள் மட்டும்
ஆளப்பா அஞ்செருவில் புடத்தைப் போடு ஆரி யெடு கல்வத்திலாட்டத் சாளே

32. ஆட்டத் சாளாகுமடா வெண் கருவை விட்டு அரைத்து வில்லை செய்து ரவியில் உலத்திக் கொண்டு
மாட்டு வாயஞ் செருவில் புடத்தைப் போடு வாகாக அரைத்தரைத்து அஞ்சு தரமானால்
நாட்டவே வெண்பொடியாய்ப் பதனம் பண்ணு நலமான பெருவயறு மகோதரங்கள்
ஊட்டவே நீர்ச் செருப்புக் கல்லடைப்பு ஓடுமப்பா வெடியுப்புச் சுன்ன நீரே.

33. வெடியுப்பு பலம் பத்துப்ப பூனீர் பலம் பத்து வேகமடா பழச் சாத்தால் மாளமட்டும்
அடி கனத்த கறண்டியிலே வழித்து வைத்து அப்பனே கொதிக்க வக்கச் சுன்னமாகும்
கொடியிதப்பா பீங்கானில் நீரதாகும் கூறினேன் வயித்தியத்திலுப்பு நீரே
முடியாகச் சலாசத்தை தனக்கு முன்னே தொய்யப்பா அரைத்தததனைப் புடத்தைப் போடே.

34. போடப்பா அதுவல்லோ அறுத்து வாங்கும் பொரி வந்து கற்பங்கள் கொள்ளும் போது
நாட்டப்பா திசவாய்வு பேதங் கொண்டு நற்காமல் கொடியுதிரம் பெருத்துக் காலும்
கூடப்பா விருக்கல் லோகாரச் சுன்னம் கொட்டினேன் சத்தோடே கூட்டிக் கொண்டு
சிட்டப்பா வெள்கையிலே சத்துக் காரம் தடையறவே புலிப் போலே தாக்கும் பாரே.

35. உப்புச் செந்தூரம்:-

எடுத்தொரு வர்க்கமெல்லாந் தீர்ந்து போக யென் மகனே செந்தூர மொன்றியம்பக் கேளு.

36. நடுத்த தொரு லவணத்தைத் தண்ணீர் விட்டுத் தயவாக பத்து தரங் காய்ச்சிக் கொண்டு
உடைத்தத னை ஆட்டிடவே மருந்து கேளு உத்தமனே அருக் கெந்தி லிங்கந் தானும்
யெடுத்த தொரு உப்பொன்றுக் கரைக்கால்ப் போடே.

(வேறு)

67. <u>அண்டசத்து</u> :-

ஆமப்பா அண்டோடு பலந்தானென்ம் அப்பனே சூதமொடு காரசாரம்
தாமப்பா கெவுரி வெள்ளை யரிதாரந்தான் சாதகமாய் மிறுதார சிங்கி
யேமப்பா களஞ்சி ரெண்டு வகை யொன்றுக்கு பெல்லாந்தான் கல்வத்திலரைக்கக் கேளு
நாமப்பா வெண்கருநீர் விட்டு ஆட்டி நலமான சாமம் ரெண்டு வில்லை செய்து கட்டே.

68. கட்டிய பின் ரவியிலே மூன்று நாள் தான் காய்ந்த பின்பு குகைக்குள்ளே வைத்து மூடி
ஒட்டிய பின் சீலை மண் செய்து உலையூது உத்தமனே ஒரு மணியாய் நிற்கும் பாரு
வெட்டிய பின் அண்டோடு வெங்கலம் போலத் தகரும் விள்ளார்கள் பெரியோர்கள் பாத்துக் காலி
ஆட்டியில்லை அண்டத்தைச் சோதித்தே நான் அப்பனே ஈயந்தான் பலந்தான் தூக்கே.

69. தூக்கப்பா சமலுகத் தங்கந் தன்னை துடியாக ரெண்டு மொன்றாய் உருகும் போது
தாக்கப்பா சூதமொரு பலத்தை வாரு தவளையைச் சர்ப்ப மது விழுங்கும் வாறாய்
போக்கப்பா திரகமொரு பலத்தைப் பேரடு பொலிவாக லிங்கமொரு பலத்தைப் பேர்டு
மருவி நின்று உருகும்டா களங்க மாச்சே.

70. ஆச்சப்பா களங்கத்தைக் கல்வத்திட்டு அடங்காத கெந்தகந்தான் ரெட்டிப்பிட்டு
வாக்கப்பா பத்திலொன்று சீலையு மிட்டு வாகாக தாலம் பாலாலாட்டு
கடந்த பின்பு குப்பியிலே செலுத்திக் கொண்டு கருணை பெற வேணு மென்று வாலுகேந்திரம்
வாய்த்த தொரு முத்தீயு மாட்டு மாட்டு வளமான நாலா நாள் குப்பி வாங்கு
சார்ந்ததொரு அருணனைப் போலச் செந்தூரந்தான் சாதிக்கும் மெதிராளி
எதிர்க்க மாட்டான் ஆய்ந்த தொரு அண்டத்தின் வங்கம் நாகம் சூதங் கெந்தி அருளைப் பாரே.

71. அருளான கற்பங்கள் கொள்ளும் போது அடங்காத தாகமொடு நீரில் தோசம்
மருளான மயக்கமொடு கண்ணில் மய்யல் வாதத்திலெழுந்த ஈளை ரோகம்
சுருளான மந்தார காசமொடு சுவாச காசமொடு சதையில்த் தோஷம்
கருவான கற்பத்தால் வந்த நோய்கள் காணாதே ஓடுமடா கண்டுபாரே.

72. கண்டு கொள்ளும் அண்டத்தின் செந்தூரந்தான் கலக்கமடா நாடியெல்லா மிருகுந் தேகம்
உண்டு விடு குன்றியிடை பனைவெல்லத்தில் ஒரு போது கொண்டாக்கால். போது போதும்
மண்டுகின்ற சயரோகம் மிஞ்சித்தானால் வகை சொல்லக் கேளடா ஆடாதோடை
யின்டு சங்கு தூதுவளை முருக்கு முல்லை இளந்துளசி கண்டங்கத்திரி மென்னே.

73. என்னவே மூலிகை தான் வகையொன்றுக்கு யிடித்ததொரு சாறு தான் படி வதந்தான்
சொன்னதொரு மூலிகையின் சாத்தை யெல்லாம் அன்று மொரு பனைவெல்லம் பலமூன்று பத்து
அன்னவே அடுப்பில் வைத்துக் காயும் போது அரத்தை யொடு திரிகடுகு திரிபலாதி
விள்ளவே கற்கண்டு வசம்பினோடு விளங்கவே வகை யொன்று பலந்தான் ரெண்டே.

74. பலமான தொரு பலந்தான் நெல் பொரியுங் கட்டி பாங்காக மருந்தெல்லாம் சூரணித்து
சிலமான பாகெல்லாம் பாகு சேரில் திடமான சூரணத்தை யதிலே பாய்ச்சி
பலமான தேனிலொரு படிதான் வாரு பேசாதே ஆவின் நெய்ப்படி தான் வாரு
குலமான லேகியமாய் வளித்து வைத்துக் கசாதே. பீங்கானில் பதனம் பண்ணே.

75. பதனமாய் வைத்திருப்பாய் லேகியத்தை பாங்காகக் களஞ்சி நிறை யெடுத்துக் கொண்டு
சதமான அண்டத்தின் செந்தூரத்தை சுருக்காகக் குன்றியிடை ஒரு போதுன்னு

விதன மெல்லா மொளிந்ததடா சலம் போன போக்கு வேரேடே அமர்ந்த கடவு பரத்தில் வேகம்
மதகாமேசுப் பாவி நன்குக் கட்டு மங்கையரைத் தோய்ந்தாலும் வாராதென்னே.

திருஉன் அப்பிரக செந்தூரம்:-

76. ஆட் வாராத திருஉ அப்பிரகந்தன்னை வாய்ப்பாக நவநீதம் செய்து கொண்டு
போடப்பா பல்மொன்று வாங்கிக் கொண்டு பலுத்த வெடியுப்புடனே
காரமுடன் சீனமொடு சூடன் கூட்டி தயவாகக் கல்உப்பு வகை யொன்றுக்கு
பாராதே களஞ்சி யொன்று கூடப் போடு பாங்கான பழச் சாத்தால் ஒரு நாளாட்டடே.

77. ஆட்டிய பின் வில்லை செய்து உலரப் போட்டு அன்புதெருவுக்குள் வைத்துப் புடத்தைப் போடு
முடிய பின்னெடுத்ததனைக் கல்வத்திட்டு முறங்கவே கற்பூர வள்ளிச் சாத்தால்
ஆட்டிய பின் அரைத்திடுவாய் பலந்தான் கெந்தி யுறப்போடு நாளொன்று சென்றால் வில்லை
காட்டுவாய் ரவி முகத்தில் உலர்ந்த பின்பு கட்டாக அன்பதெருக்குள்ளே போடே.

78. போடப்பா புடமாறி யெடுத்துக் கொண்டு புகழாகப் பழச் சாத்தால் கல்வத்திட்டு
ஆட்டப்பா நாளொன்று அரைத்து வில்லை அப்பனே அரைத்து முன்போல் புடத்தைப் போடு
தேடப்பா ஆறின பின் கல்வத்திட்டுத் திரமாகக் குட்டித் தக்காளிச் சாத்தால்
கூட்டப்பா நாளொன்று அரைத்துப் பின்பு மும்முறவே வில்லை செய்து புடத்தைப் போடே.

79. புடமாறி யெடுத்ததனை யெருக்கம் பாலால் பேசாமல் நாளொன்று அரைப்பாயப்பா
திடமாக வில்லை செய்து உலத்தி தீரப்பா முன் போலே புடத்தைப் போடு
நடமாடும் பின் பொருக்கால் பழச் சாத்தாலே நவிலாதே தினமொன்று அரைத்த பின்பு
உடனுடு சத்துருவாய் காரசாரம் உத்தமனே தனக்கெல்லாந் தின்றவாறே.

80. வாருடனே கருத்திருந்த தேவிநாதம் மாண்டுதடா கன புடமாய் மாட்டு மாட்டு
கூருடனே அப்பிரக நவநீதத்தைக் கொண்டவனர் வைத்தியத்தில் கொட்டினேன் நான்
வீருடனே செந்தூரம் நன்றாய் காட்டால் விளங்கிவே பொற்றலையின் சாறு லாட்டி
தெட்டுடனே ஊறெருவில் புடத்தைப் போடு செந்தூரமாகுமடா செப்பக் கேளே.

81. கேளப்பா அப்பிரக செந்தூரத்தை கெடியாகத் திரிகடுகு தன்னில் கூட்டி
வாளப்பா தேன் நெய்யில் கலந்து கொண்டு மருவி யிந்தச் செந்தூரங் குன்றியிடை கூட்டி
கொள்ளப்பா கெற்பத்தில் வந்த தோசம் கூட்டே போகுமடா பத்து நாள் கொள்ள
ஆளப்பா உதிரத்தில் வாயுவெல்லாம் அபானத்தின் கீழ் வாசல் புக்கிப் போச்சே.

சீந்தி சர்க்கரை:-

82. போச்சப்பா மேகமென்ற தெல்லாம் போகும் புகுந்த தொரு நீரிறக்கு மெல்லாம் போச்சு
ஆச்சப்பா சீந்தியுட சர்க்கரையைச் சொல்வோம் ஆச்சரியம் அஸ்தி சுரம் தோசமில்லை
போச்சப்பா நாடி தனில் தோசமில்லை பிரபலமாய்த் தேக மெல்லாம் குளிர்ச்சி பண்ணும்
வாச்சப்பா வயித்தியத்தின் சர்க்கரையைச் சொல்லார் வாய்ப் பேச்சோ வயித்தியந்தான் வணங்கிக் கேளே.

83. வணங்கியே நீ கேளப்பா புலத்தியனே அய்யா மாட்டாமல்லாமல் சர்க்கரையைச் சொல்வேன்
முணங்கியே போகாமல் பருந்துண்டாக கொண்டு வந்து ரவி யுலத்திக் காய்ந்த பின்பு
பிணங்கியே போகாமல் யிடித்துத் தூளாய் பலமாக வடிகொண்டு சூரணித்து
வளம் பெறவே பொடி படிதான் ஒன்றுக்குள் நீளவாகாகச் சீலத்தை வாரே.

84. வார்த்திடுவாய் மறு நாளில் யிடித்துப் போட்டு மறுபடியும் சலமதிலே முன்போல் விட்டு
கோர்த்திடுவாய் யிப்படியே பத்து வண்ணம் கூறுகச் செய்த பின்பு சொல்லக் கேளு
பார்த்திடுவாய் புளித்த தொரு காடிகள்ளே பழச் சாறு பதினை கொண்டு வாரு
சேர்த்திடுவாம் பின்போலே யிடித்துப் போயிடுமாம் மறுபடியுந்தான் செம்பக் கேளே.

85. கேளப்பா புலத்தியனே சீந்தியுடன் கைப்பு கேட்டதில்லை சித்தரெல்லாஞ் செய்வார்கள்
ஆளப்பா வாயிலிட்டா லண்டவரை மட்டும் கைப் பென்பல் வேப்பங் காய்டோ
வாளப்பா வயித்தியனே யென்று சொன்னேன் வாதிக் கல்லோ சொன்ன மார்க்கமப்பா
ஆளப்பா ஆவின் மோர் படி நாலுக்குள் அப்பனே கால் படி தான் பழச் சாறாட்டே.

86. பழச்சாறு விட்டு பின்பு ஒரு படியாம் பொடிக்கு பாங்காகக் கரைத்து வைத்து மறுநாள்
கேளுமப்பா பழச்சாறு மோரு மிறுத்துப் போட்டுப் பாலாவின் பால் படிக்குள் பொடி தானிட்டு
யிளைச்சல் லோ வங்காளச் சனி சேரு யென்ன சொல்வேன் அரைப்படிதான் சீனி போட்டு
தமைச்சுதப்பா ரவியிலே உலர்ந்த பின்பு தானமுர்த சர்க்கரையாகு மென்று காணே.

87. காணப்பா யிப்படித்தான் சர்க்கரையைச் செப்பார் கை கண்ட சித்தரென்பல் கணக்குச் சொல்லார்
வீணப்பா மற்றெல்லாஞ் சர்க்கரையா அல்ல மீறுகின்ற கசப்பதனை யடக்க மாட்டார்
தோணப்பா சர்க்கரை வாயிற் போட சுருக்கடா அத்தி சுரமெல்லாம் போகும்
பூணப்பா யிதிலோடு மருந்து கூட்ட புகலுவேன் புலத்தியனே கேளு கேளே.

88. கேளப்பா திரிகடுகு மதுரம் ஓமம் கெடியான வாய்விளங்கம் நருக்கு மூலம்
கேளப்பா கற்பூரம் வெம்மப்பூ கிருபையுள்ள சீரகங் கோரோசினை கஸ்தூரி
கேளப்பா சாதிக்காய் பத்திரி கிரும்பு கெடியாக வகைக்கொன்று பலந்தானென்
கேளப்பா இளவறுப்பாச் சூரணித்து கிருபையுடன் சொல்லக் கேள் குலித்தின் பூவே.

89. பூவதனை நிழலிலுலத்திச் சூரணித்து புட்டா சமஞ்சுகச் சீனி காலாய்
பூவதனைச் சேகரித்துச் சூரணந்தான் அமுர்த சர்க்கரைக்கு நாலுக் கொன்று
பாவகனில் கலந்து கொண்டு பதனம் பண்ணு படுபாவி மேக சலம் பறந்து போகும்
ஆவற லேகியந்தான் செய்யக் கேளு அப்பனே தானை விழுதுச் சாறு.

90. வாங்கியே படி நாலு புதுச் சட்டிக்குள் வாரப்பா இளநீரும் படிதான் நாலு
தேங்கியே இரண்டு மொன்றாய்ச் சேகரித்து செப்புவேன் சுருவிஞ்சி பலந்தானென்று
தாங்கியே நன்னாரி பலந்தானென்று காதகமா யேலமது பலந்தானென்று.

91. ஒன்றாக யிதுவெல்லாம் யிடித்துப் போட்டு ஒரு படியாய்க்குறுக்கிய பின் அதிலே சேரு
நன்றான சீனி பலமதிலே போடு ரசபாகம் வரும் போது நேரம் தன்னிலேதான்
வென்றதொரு அமுர்த சஞ்சீவி தன்னை மேவி யரை படி யளந்து யதிலே போடு
குன்றான ஆவின் நெய் படி கால்தான் வாரு கலங்காத நெயிற் பாதி தேனைக் கூட்டே.

92. கொட்டிய பின் மெழுகு பதந் தன்னிலே தான் கூறான பீங்கானில் வழித்து வைப்பாய்
வெட்டினேன் தேகத்தில் நோயகளெல்லாம் விடைய மிட்டு விடையுமிட்டுச் சாதித்தே தான்
அட்டியாய் சொல்வதிந்த அமுர்த லேகியம் அப்பனே ஆருக்குஞ் சொல்லவில்லை
மட்டில்லா வயித்தியத்தின் சாத்திரஞ் சொன்னேன் மாற்கமில்லைச் சூதத்திரத்துக் கொவ்வாறே.

93. ஒவ்வாத லேகியத்தில் களஞ்சி தாக்கி உத்தமனே அப்பிரக செந்தூரத்தை
செவ்வாக்கு மன்றியிடை திரமாய்க் கொள்ளு தேகத்தில் மேக சுரம் மேகவெட்டை
கல்வாத அத்தி சுரம் வெட்டை போகும் கபாலத்தில் வெளுட்டை சுரம் மூட்டம் போகும்
இவ்வகை தான் பத்து நாள் கொள்ளும் போது யெமனும் வெல்லரிது தேகந்தானே.

<u>கருநாக செந்தூரம்</u>:.

94. தானென்ற நாக செந்தூரங் கேளு சார்வான வங்கமதிற் பலந்தானென்று
கானென்ற நற்பவளம் பலந்தானென்று கை முறையாய்ச் சலாசத்துப் பலந்தானென்று
வேனென்ற வில்லை செய்து ரவியில் போட்டு கூறுக உலர்ந்த பின்பு புடத்தைப் போடே.

95. போட்டெடுத்து நாலுக்கொன்று கெந்தி கூட்டிப் புகழாகப் பொற்றலையின்

காட்டெடுத்து வில்லை தனை யுலர்ந்த பின்பு வெரு சுருக்காய் அன்பத்தொரு புடத்தைப் போடு
மூட்டெடுத்துக் கருவங்க செந்தூரந்தான் மோசமில்லை முக்காலும் புடத்தைப் போடே
சூட்டெடுத்துப் பொடி செய்து பதனம் பண்ணு தூடியாகக் குன்றியிடை கொள்ளு கொள்ளே.

96. கொள்ளடா அமுர்த சஞ்சீவி தன்னில் கொண்ட பின்பு சலக் கழிச்சல் கடுப்பு ரத்தம்
விள்ளடா எரியெரிப்பு லிங்கப் புத்து மேகத்தால் லெழுந்த பல தோஷமெல்லாம்
எள்ளடா அணுவளவு பற்பத்தாலே எழுந்த தொரு மேக சல மிறந்து போச்சு
தள்ளடா எமனை வாசி கொண்டு சாத்தடா மண்டலத்தில் சித்தியாமே.

அயத்தகடு செந்தூரம்:- 31.10.63.

97. ஆமப்பா அயத் தகடு பலந்தானென்று அப்பனே அந்திடைக்குச் ரூதங் கூட்டி
வேமப்பா கல்வத்திலாட்டு ஆட்டு வீரமொடு நவச்சாரம் பலந்தானென்று
வாழப்பா மூன்று நாள் கை விடாமல் மாட்டி யரை பொடியாகச் சிவந்து போகு
ஓமப்பா புதுச் சட்டி அடுப்பில் வைத்து மோசங்கள் வாராமல் வருத்திடாயே.

98. வருக்கையிலே பதம் பாரு முருக்கம் பூப் போலாம் வன்னமிட்ட பதத்திலே கருகாமல் வாங்கு
நறுக்கையிலே குன்றியிடை பனைவெல்லத்தில் நிசமாகக் கொண்டிடவே சூலை வாங்கும்
மொசுக்கையிலே யிதின் சுருக்கு யெதுக்குமில்லை ஓகோ கோஷ்டமெல்லாம் ஒளிந்து போகும்
முறுக் குன்ம மென்றதெல்லாம் போகும் வாதர் விஷகடிகள் வாங்கிப் போமே.

99. தூரிசு செந்தூரம்:-

வாங்கிப் போம் தூரிசு செந்தூரங் கேளு வாகான அரப்பொடி தான் பலந்தானென்று
தேங்கிப் போம் கெந்தகந் தான் பலமு மொன்று திறமாக மாய்ந்த பின்பு செப்பக் கேளு
தாங்கிப் போம் தூரிசு மதில் பலந்தானென்று சாதகமாய் பழச் சாத்தில் தினந்தானாட்டு
ஓங்கியதோர் வீரம் ரெண்டு களஞ்சி கூட்டி உத்தமனே அரைத்ததனை வில்லை தட்டே.

100. கட்டியே ரவியிலே உலர்ந்த பின்பு கஜபுடமே போடப்பா மங்க வேண்டாம்
ஒட்டியே ஆறிய பின் செந்தூரந்தான் உண்மையாய்க் குன்றியிடை திரிகடுகு கூட்டி
அட்டி யென்ன மண்டலந்தான் கொள்ளு கொள்ளு ஆச்சரியம் குன்ம மெல்லா மகன்று போகும்
சூட்டியே கெற்பத்தில் தோஷம் போகும் தூடியான சிரணியெல்லாம் சூட்டப் போமே.

101. அரப்பொடி செந்தூரம்:-

சூட்டப்பா அரப்பொடி தான் பலந்தானென்று தூடியான கெந்தகந்தான் பலந்தானென்று
மூட்டப்பா லிங்கமொடு காரசாரம் முனையான உப்ப ரெண்டு சூடன் சீனம்
மாட்டப்பா வகை யொன்று களஞ்சி யொன்று ஆதியென்ற பூவதிலே களஞ்சி யொன்று
மாட்டப்பா காந்தமது பலந்தான் கூட்டி வளமான பழச் சாத்திலரைத்திடாயே.

102. அரைத்திடுவாய் ரெண்டு நாள் கை விடாமல் அப்பனே உலர்ந்த பின்பு வில்லை தன்னை
விரைத்திடுவாய் கெஜபுடத்தில் ஆறின பின் விளங்கிய தோர் முருக்கம் பூப் போலாம் வில்லை
நிரைத்ததனைப் பொடி பண்ணிப் பதனம் பண்ணு நிலையில்லாப் பாவி யென்ற பான்டுரோகம்
கைக் கடுக்க வொட்டாது கடலே புக்கும் கை கண்ட செந்தூரம் கண்டு கொள்ளே

103. கண்டு கொள்ளும ஆவின் பால் புடி தானென்று கைச் சோலம் நன்னாரி விலாமிச்சம் வேர்
விண்டு கொள்ளுங் கீழ்க்காயின் நெல்லிவேரும் விளங்கியதோர் வகை யொன்று பலந்தானென்று
உண்டு கொள்ளும்படி யெட்டு சிலத்திற்குள்ளே உத்தமனே போட்டு வத்தி படிதானென்று
மண்டுபடா பாவடனேகூட வாரு மைந்தனே முகம் புச்சாறு வாரே.

104. வாரப்பா படியொன்று பழச்சாறங்கே வரிசையாய்ப் படியொன்று கரிப்பான் சாறு
சேரப்பா படியொன்று நெல்லிச்சாறு தனித் தனியே சாறு படி படி தானென்
சாரப்பா ரெண்டு பத்து பலந்தான் வெல்லம் தானரைப்பா யெரியிட்டுப் பாகு சேரில்
யேரப்பா திரிபலையின் சீரகத்திரெண்டு யியலான திரிகடுகு மேலந்தானே.

105. ஏல மிலவங்கத் தோலிலை கிராம்பு யெவச்சாரம் சாதிக்காய் நறுக்கு மூலம்
வாலுள்ள மிளகு வாய்விளங்கம் வகையொன்றுக்கே சூரணித்துக் கொண்டு
ஆலை வாய்ச் சங்கு பொடி அதிலே பாதி அப்பனே பாகு வரும் போதில் போடு
சாலவே ஆவின் நெய் ஒரு படி த்தான் வாரு தவறாமல் தேனதிலே அரைப்படி தான் வாரே.

106. வார்த்திட்டு மெழுகு பதமான வாறே மக்களே பீங்கானில் பதனம் பண்ணு
கோர்த்திட்டு லோக செந்தூரந் தின்று குன்றியிடை தினமொன்று யிருநேரந்தான்
சாத்திடவே லேகியந்தான் களஞ்சி ரெண்டு சாதித்து மண்டலந்தான் தின்பாயாகில்
ஏதகிடவே யெந்த வகைப் பாண்டாலும் லேகிய செந்தூரத்தைக் கண்ட போதே.

107. கண்டவுடன் பாண்டங்கே பரந்து தப்பா காயங்கள் வெளுத்திருந்ததேங்கே போச்சு
கொண்டவடன் புகையிலையும் புளியுமாகா கடுகிற பெண்ணுரை யுடுக்கலாகா
பண்டுடைய பத்தியத்தை விட்டாயானால் பம்பாதி லேகிய செந்தூரந்தானே.

108. இல்லை யென்று போகாமல்ச் சொல்லக் கேளு எலுமிச்சம் பழம் பத்து நாலாய்க் கீறி
தொல்லை யென்று போகாது அயசெந்தூரம் தூக்கடா பலங்கால் தான் மண்டுரத்தைச்
செல்லவே சமனாகக் கெந்தி கூட்டி திறமாகப் பழச் சாத்தால் ரெண்டு சாமம்
அல்லவே அரைத்து வில்லை உலர்ந்த பின்பு அப்பனே வாகாகப் புடமாறிப் பின்பு
வல்லதொரு செந்தூரங் கால் பலந்தான் தூக்கி வகையான இந்துப்பு களஞ்சி ரெண்டு கூட்டே.

109. கூட்டியே முன் மருந்து ஒன்றாய்ச் சேர்த்து கொண்டு நற் சீரகமோ களஞ்சி கூட்டி
நாட்டியே பழத்துக்குள் சேரவிட்டு நலமாகக் கரிசாலைச் சாறு நாளி
மூட்டியே கத்தாளஞ் சாறு நாளி மூளுகின்ற செருப்படியின் சாறு நாளி
தாட்டிகமாய் முன்னுளி சாறு வார்த்து சட்டியிலே பழத்தை யெல்லாம் பதித்து வைய்யே.

110. பதித்து வைத்து நெல் குழியில் பத்து நாள் வை பசுவிருட தொழுவுக்குள் பத்து நாள் வை
பதித்து வைத்து பழந் தன்னை தினமொன்றாகப் பத்து நாள் கொள்ளப்பா பாண்டு போகும்
பதித்திருந்த வாத நீர் பாண்டாலும் பறக்குமடா பாண்டெல்லாந்தமே.

<u>கெந்தி:-</u>

111. எல்லாரும் வயித்தியன் போல் நோவு பார்த்தால் விளைச்சதுவோ நோயை அப்பா ஏழை மாண்பர்
வல்லாரும் வாதி மகன் வயித்தியனவான் மற்றவர்கள் நோயறியார் மட்டையப்பா
சொல்லாமல் கொல்லுமடா கெந்தகத்தை கூட்டிடுவாய் நின்ற விடந் தீஞ்சானே
கல்லான கெந்தகந்தான் சாமமொன்று காணப்பா அரைத்து வில்லை கட்டிப் போடே.

112. கட்டுமடா அஞ்செருவில் புடத்தைப் போடு கலங்காதே கெந்தகத்தை யென்ன சொல்வேன்
வெட்டுமடா குஷ்டமொடு கிரந்தி சூலை வெல்லுமடா சூத பற்பம் கூட்டித் தின்று
பட்டு விடும் மேக சுரம் மேகசூலை பறக்குமே மேகத்திலெழுந்த வாய்வு
திட்டமாய் பத்து நாள் கொள்ளும் போது சித்தியடா கற்பத்திராதி தானே.

<u>வெங்கல செந்தூரம்:-</u>

113. உறுதியென்ற வெங்கல செந்தூரங் கேளு உத்தமனே வெங்கலந்தான் பலந்தானென்று
அரிதியென்ற சலாசத்து பலந்தானென்று அண்டத்தோல் பலமொன்று படிலமொரு பலந்

வீறுவென்ற வீரமது பலந்தானென்று வருன தாளகந்தான் பலந்தான் ரெண்டு ·
பொதியி மென்ற கெந்தகந்தான் பலந்தானை போட்டரைப்பாய் கல்வத்தில் பழச் சாத் தாலே.

114. பழச்சாறு விட்டரைப்பாய் மூன்று நாள் திரன் பாங்காக வில்லை செய்து ரவியில் காய்ந்தால்
வளச்சல்லோ போட்டுதடா மாட்டிச் சொண்டு வாகான் பிடத்திலே செந்தூரந் தான்
இளைச்சல்லோ வெல்லத்தில் ஒன்றி கொள்ள யென்ன சொல்வேன் குன்மங்களெட்டுந் தீரும்
தளைச்சிருந்த மேகத்தி லெழுந்த தெல்லாம் தவறிண்டு போகுமடா சார்ந்து பாரே

முத்துமணி:-

115. பாரப்பா முத்துமணி பலந்தானென்று பரை யட்ங்கா நாகமது பலந்தானென்று
சேரப்பா சூதமொரு பலந்தானென்று சிறப்பான வீரமொரு பலந்தானென்று
வாரப்பா முலைப் பாலிலரைத்தொரு நாள் வளமாக வில்லை செய்து ரவியில் போ
வேரப்பா புக்கள்ஞ்சு கெந்தகந்தான் விளங்கவே ரெண்டு பலங் கூட்டி ஆட்டே.

116. கூட்டியே படம் போடு கோளியப்பா அரகரா முத்துமணி செந்தூரந்தான்
நாட்டவே கிரந்தி புத்து யோனிப்புத்து நல்லதொரு லிங்கப் புத்து கண்டமாலை
மூட்டவே மூலங்கள் பிளவை யரையாப்பு மூக்கிலுள்ள சதைத் துணுக்குப் பனிசங்கள்
காட்டவே செந்தூரம் கண்ட போதே காணப்பா கெடி கலந்தி ஓடுந்தானே.

தாம்பிர செந்தூரம்:-

117. தானுன தாளகந்தான் பலந்தானென்று சம்பீரம் பழச் சாறு படி தானென்று
சுருக்குப் போட்டு வேனுன முலைப்பால் கால்படியே தாக்கு விளங்கவே பூறதலரும் பின்பு கேளு
வானுன திருகுகள்ளிப் பால்தான் நாழி வாங்கியதிற் போடுகின்ற மருந்து கேளு
கோனுன திருகுகள்ளியுப்பும் பலம் கொடிய நவச்சார மொடு வீரந்தானே.

118. வீரம் பூரத்துடனே வெடியுப்புச் சீனம் விளங்கவே வகையொன்று களஞ்சி யொன்று
சேரவே பொடித்தந்தப் பாலில் போடு சிறப்பாக மூன்று நாள் செலமாகும்
நீராலே தாளகத்திற் காரங்கால் தான் நீர்த்து முன் சொன்ன பலவீதத்தின்
சாரமது கால் பலந்தான் கூட்டிக் கொண்டு சாகவே யரைத்திடுவாய் மூன்று நாளே.

119. நாள் மூன்றிலரைத்து வில்லை பணம் போற் கட்டி நலமாகச் சுத்தி செய்வாய் தாம்பூரத்தை
கோள் மூன்றில் தீருமப்பா ஊரல் வாங்க கூறுவேன் அண்டத்தோல் பலந்தானென்று
கேள் மஞ்சள் கட்டான் வளலை யொடு கெடியான வெடியுப்புக் காரஞ்சாரம்
பாமுகாறையப் பூ வீரஞ் சூடன் சீனம் பாங்காக வகை யொன்று களஞ்சி ரெண்டே.

120. ரெண்டுடனே அண்டோடு கூட்டிக் கொண்டு நிரையாகப் பழச் சாறு அரைப்படி விட்டாட்டிக் கொண்டு
கொண்டுடனே வில்லை செய்து உலத்திக் கொண்டு கொடுத்திடுவாய் ஒவ்வொன்று தாக்கே தான்
பண்டுடனே தாம்பிரமோ பலந்தானஞ்சு பாங்காகக் கைக்குள்ளே உருகும் போதிற் பலத்தசுத்தி
சண்டாள வூறலைந் தாம்பூரந்தானே.

121. தானுன சுத்தி செய்தருக்கே தான தடையறவே மா குகையிலுருகும் போது
யேனென்ற தாளகத்தின் மெழுகு வில்லை யீந்திடுவாய ஒவ்வொன்றாய்க் கொடுத்த பின்பு
தேனென்ற நிறம் போச்சு வெங்கலம் போலாச்சு திடமாக அடித்துடனே தகர்ந்து தாளாம்
பாரென்ற கல்வத்திற் பொடித்துக் கொண்டு பாங்காக கண்டிடைக்குச் சூதம் வாரே

122. சூதத்தினிடை போடு வீரந் தன்னை அடியாக முலைப் பாலிலரைத்த பின்பு
நாமென்ற பூரமது பத்துக் கொண்டு நாடியரை மூன்று நாள் பின்பு கேளு
பாதமென்ற வாலை ரச மட்டை போலாம் பண்பாக கண்டிடைக்கு கெந்தி கூட்டி
நாதமென்ற பொற் லையின் சாறுலராட்டி நிலைத்திடுவாய் யன்பத்தொரு படத்தை போட்டே.

123. புடத்திலே வெந்துரைத்த செந்தூரத்தை திடங் குன்றிப் பிரமாணம் திரிகடுகு சேர்த்து
நடத்திலே மண்டலந் தானுண்ணும் போது நாளுள பீலிகையும் ஜென்மத்தோடே
சடத்திலே உண்டான கனப்பு வாய்வு சாங்கமாய்த் தீருமடா தாம்பரந் தானே.

124. தாம்பர செந்தூரத்தைத் தின்னும் போது தட்டுண்டு ஜென்மம் போம் அபானங் கேளு
சாம்பியே பிளிந்திருந்த காடி படி யொன்று கண்டங் கத்திரிச் சாத்தாலாட்டி தானென்று
தேம்பியதோர் திருமேனிச் சாற் படி தானென்று சிற செருப்படிச் சாறுபடி தானென்று
வேம்பிட பட்டைச் சாற்படி தானென்று மேலான கரிசாலைச் சார் படி தானென்றே.

125. ஒன்றான இஞ்சிச் சார் படி தானென்று உத்தமனே பூமலையின் பட்டை தன்னை
நன்றாக யெண்படி சார் ஒரு படியாய்க் காய்ச்சி நலமான காயமது படிதானென்று
மன்றான பிரமிச் சார் படி தானென்று வாகாக யிதுவெல்லாம் நாளிக்குள்ளே
சென்றால் ஒன்பது சார் ஒன்றாய்க் காய்ச்சி செப்பக் கேள் புனைவெல்லஞ் சேரப் போடே.

126. போடக் கேள் மூன்று பக்க பலந்தான் போடு புகழான வெள்ளெருக்குப் பச்சைப் பட்டை
ஆடப்பார் பல மொன்று அரைத்துக் கொண்டு அப்பனே அன்புறு காய் வாழைக் கச்சல் வாங்கி
கூடப்பா நன்றாக நறுக்கித் தட்டிச் சுகமாக அரைத்திடுவாய் பிசின் போலாகும்
தேடப்பா இம்மருந்தைச் சாத்திரேடே சேத்து நீ யரைத்திடுவாய் செப்பினேனே.

127. <u>நவ சிந்தாமணி லேகியம்:-</u>
செப்பினேன் சோகினீர் பலந்தானென்று செப்பினேன் நலமுக்காகப் புலத்தியனே அய்யா
திலி வரையின் நீறு பலன் சங்கு நீறு பலம் செப்பினேன் பலமொன்று மூன்றப்பா
சேரப்பா யிதுவெல்லாம் சுட்ட சுண்ணம் செப்பினேன் திரிகடுகு வாய்விளங்கம்
திப்பிலி மூலத் தோடு திரிகடுகு தானே.

128. சித்திர மூலத்தினொடு கடுகு ஓமம் செவியங் கோஷ்டம் மதிரம் சீரகந்தான்
முத்திரையாங் காந்தமொடு வசம்பு காயம் முளங்கவே வகை யொன்றுக் கரை பலமாய்ச் சேரு
சத்தி யெவச்சாரமொடு நவச்சாரம் சீனம் சவுக்காரம் பொரிகாரம் இணங்கன் கூடன்
பத்தியாங் கொடிக் களச்சி பருப்பின் உப்பு பாங்கான கல்லுப்பு பாதி சேரே.

129. பாதியாம் வகையொன்று கால் பலமாய்க் கூட்டு பஞ்பாகச் சரக்கெல்லாம் சூரணித்து
நீதியாங் கருவேப்பிலைச் சூரணத்தை யதிலே போடு கேள
கோர்தில்லாத் தேனொரு படி தான் வாரு
கூறுவின் நெய்யு மொரு படிதான் வாரே.

130. வாரப்பா மெழுகு பதமான வாட்டி வாகாகப் பீங்கானில் வழித்து வைப்பாய்
சேரப்ப லேகியந்தான் களஞ்சி யள்ளிச் சிறப்பான தாம்பிர செந்தூரம் தன்னை
சாரப்பா குன்றியிடையாகக் கொள் சாதகமாய்ப் புகையிலையும் புளியுந் தள்ளு
வேரப்பா அஷ்டகுன்மம் யெட்டுந் தீரும் வெகு சுருக்கு நவ சிந்தாமணி யென்றெண்ணே.

131. நவ சிந்தாமணியான லேகியத்தை நல்லதொரு கற்ப சித்திக்காகச் சொன்னேன்
புத்தியுள்ள வாதி மகான் ஜென்மந் தீர்ப்பான் யெவனும் தாம்புரத்தைச் செயிக்க மாட்டான்
இந்த வகை லேகியமுஞ் செய்ய மாட்டான் அவன் பிழைப்புக் கெதியினியும் ஒன்றே செய்வார் ஆகா வளி வயித்தியனு மென்றோதே.

132. ஓதினேன் தீட்சை யிரு நூற்றுள்ளே உத்தமனே வடுகநாட பூசை மார்க்கம்
ஆதியாம் வயித்தியனுக்கப்பா கேளு அவனறியாச் செந்தூர மாகாதென்றும்
சாதியாம் சூத்திர சென்மத்தோர்க் நன்றி சகலருக்கும் பலியாது தவறாகிடே போம்
வாருதியாங் கற்றவன் தனக்கு வயித்தியஞ் சொன்னேன் வயிரவனைப் பசை பண்ணி

133. பாரப்பா அயப்பொடி தான் பலந்தானென்ற பரிவான காந்தமத பலந்தானென்ற
சேரப்பா கெந்தகத்தான் பலந்தான் ரெண்டு சூனமான புனீறு களஞ்சி யொன்று
காரப்பா பழச்சாத்தால் யிரண்டு சாமம் கடுகவே அரைத்து ரவி தனிலே காயப் போடு
வாயப்பா மறுநாள் ரெண்டு சாமம் மடங்கவே நன்றாக அரைத்துப் பின்னே.
(மேல் தொடர்ச்சி யில்லை)

134. கிளிஞ்சி வித்தை---------தன்னை வரிசையாய் சமபாகமாக வாட்டி
தாங்கியே வெண் கருவு எருக்கம் பால் வார் சலமான பழச் சாறுந் தான் வெவ்வேறே
ஒங்கியே ஒரு சாமம் இரண்டும் நீரும் உத்தமனே அரைத்து வில்லை ரவியில் போடடே.

135. போடப்பா பத்து நாள் காய்ந்த பின்பு புகழான சுண்ணம்பு பொடிக்குள் வைத்து
சூட்டப்பா கமலமாய்த் தீயை மூட்டு அடியார்க இரு சாமம் சேர்ந்து நீரும்
ஆட்டப்பா யிதினோடு செந்தூரத்தாட்டு அடங்காத நோய்களெல்லா மகன்று போகத்
தோடப்பா சிப்பியுட சுண்ணஞ் சொல்வேன் திடமான புன்றறின் குருவிதாமே.

136. குருவாகுங் களிஞ்சியுட சுண்ணமப்பா கூறக் கேள் மைந்தனே அன்னம் பண்ண
தருவாகுங் கல்ச் சுண்ணமு வருங் கூட்டி சாதகமாய்ச் சுத்த சலந் தன்னிலேதான்
திருவாகக் கரைத்திலே கிளிஞ்சியிட்டு தீ யெரிப்பாய் இருசாமம் சென்ற பின்பு
அருளான அமைதனைப் பேசப் பண்ணிஆச்சரிய முன் மருந்து பூசக் கேளே.

137. பூசப்பா வீரமுடன் ரூடன் சீனம் பஞ்சு நவச்சாரமுடன் கல்லுப்பினோடு
வீசப்பா வகையொன்று பலந்தானென்ற மீறிய தோர் கிளிஞ்சி பத்துப் பலந்தான் பத்து
ஆச்சப்பா மருந்தெல்லா மரைக்கும் போது அண்டத்தின்ற பலம் ரெண்டு போடு
தீச்சப்பா பழச் சாத்திலரைத்துக் கொண்டு சிறக்கவே யுள்ப் பூசிப் புடத்தைப் போடடே.

138. புடம் போடு ஊ றெருவில் பலத்த சுண்ணம் பின்னெருக்கால் வெண் கருவா அரைத்து ஊது
திடமாகச் சுருக்கிட்ட சுண்ணமாகச் செய்கின்ற கை முறைக்குச் சோம்பலாகா
நடமாட வெருக்க மட்டும் வெண் கருவாலாட்டி நாலாறு புடம் போடக் கட்டிச் சுண்ணம்
உடனூடு சத்துருவா அண்ட நீரும் உத்தரொரு கிளிஞ்சிதனை மடக்கலாச்சே.

139. மடக்குமடா புலத்தியனே உனக்காய்ச் சொல்வேன் வரிசையாய் அண்டமது பத்து வாங்கு
கிடக்குமடா பாண்டத்தில் பீங்கான் நன் கெடியாக வதிற் போடு பழத்தின் சாறு
கடக்குமடா படி யொன்று அமுங்க வாரு கருங்காரஞ் சனமது களஞ்சிரெண்டு
அடக்குமடா பொடி செய்து அதிலே போடு அஞ்சு நாள் கடு வெய்யிலக் குள்ளண்டப் நீறே.

140. அண்டச் சுண்ணம் :-

அண்டத்தின் தோடெல்லாம் உருகிச் சாற்றி லப்பனே உரைந்திருக்கு மெடுத்துக் கொண்டு
அண்டத்தைச் சல்லுடனே யெரித்துப் போடும் அடங்காத பழச்சாறு சனத்தோடு
பிண்டத்தைக் கொல்லுவேனென் சொல்லிப் பேரிட்டு மூன்று நாள் ரவியில நீரும்
அண்டத்தினீ தனை கல்வத்திட்டு அதிகாரி யெருக்கம் பால் தன்னிலாட்டடே.

141. ஆட்டிடுவாய் ஒரு சாமம் வில்லை செய்து அப்பனே கதிர் முகத்தில் காய்ந்த பின்பு
யெடுத்துக் கொண்டு நாட்டுவாய் பத்திலொன்று வீரந் கூட்டி நலமான வெண் கரு வாலரைப்பாய் சாமம்
பூட்டுவாய் வில்லை செய்து ரவியிக் காய்ந்தால் புடமொன்று அன்பதெருக்குள்ளே போடடே.

142. போட்டெடுக்க அண்டமது பொலிந்து நீரும் போக்கோடே யிந்த வகையாருஞ் சொல்லார்
தாஉம்டிடிகமாய் மூன்மதனைச் சன்னி நீத்தம் சள வட்டக் கருவல்ல அம்ம வித்தை
மாட்டவே வாதத்திலேயுஞ் சுண்ணம் வளமாக நவச்சாரஞ் சமனாய்க்கூட்டி
மூட்டினால் நெட்டங்கப் பனியில் நீரும் முறையோஅட யேறதற்கு அரிசு மூந்தக் சொல்லே.

143. கொல்லுமடா அண்ட நீர் கோப மெத்தக் கொடும்பாவி உபரசத்தி லாதிச் சுண்ணம்
சொல்லுமடா சிப்பி தனைக் கொண்டால் கேளு கூறுகின்ற சிப்பி வித்தை நுலையாதப்பா
கொல்லுமடா சிப்பி சுண்ணத்தாலே கேளு கொள்த்தான் சவுக்காரஞ் செய்யும்போது
கொல்லுமடா பூனீற்றை நில உப்பைத்தான் கூசாமல் பாறையுப்பைக் கொல்லுந் தானே.

144. தானென்ற சவுக்காரமே தாலாச்சு தருவாகிக் கருத்து நின்ற நெட்டிச் சிப்பி
வானென்ற அண்டத்தில் நல்லச் சிப்பி மகத்தான சுண்ணமடா ஆதி ஆதி
வேனென்ற வயித்தியத்தை விளப் போய்த் தான் வேறுன வளலை யறுஞ்சிப்பிச் சுண்ணம்
நான் நன்மையச் சொல்லி விட்டேன் யினிப் பொய்யாது நலமான அண்டத்தால் சிப்பி நீரே.

145. அண்டத்தாற் சிப்பிதனைச் சுண்ணமாக்கு அரக்ரா சவுக்காரஞ் செவ்வாராதில்
தெண்டனிட்டு வாதம் வந்து முன்னே தாவும் செப்பினேன் வயித்தியனே செப்பக் கேளு
கண்டதொரு பவென்பார்கு குத்தானென்பார் கை முறையாய்க் காளுர்கள் கழுதை மாண்பர்
விண்டதொரு புனீ செய்ய மாட்டார் விளங்கவே சொல்லி விட்டேன் வேதை பாரே.

146. பாரப்பா சட்டை முனி புனீத்தின் வித்தை பாடினர் பூவதனைக் கருப்பண்ணமல்
கூறப்பா சொல்லுகிறேன் பனீருக கொடியதொரு சிப்பி சுண்ணம் பலந்தானென்று
சேரப்பா சோடசத்தின் ருத்தான்றி செகமறியப் பனீருய்ச் செப்பக் கேளு
சாரப்பா முதல் தீட்சை பூவைக் கேளு சாதகமாய் நாலு பலந் தாக்கிடாயே.

147. தாக்கிடாய் நிலவுப்புப் பாறையுப்பு தன்னோடு வகையொன்று பலத்தில் பாதி
தாக்கடா உப்புக்குப் பாதி வெள்ளை சவ்வீரம் வெள்ளைக்கு நாலிலொன்று
தாக்கடா குடனங்கே பலமுந் கால்தான் தயவான புருக்கிலே களஞ்சி கூட்டு
தாக்கடா வண்டரிசி களஞ்சி கூட்டு சாதகமாய் மருந்தொக்க அரைக்கக் கேளே.

148. அரைத்திடுவாய் பழச் சாத்தால் சாமமொன்று அப்பனே எருக்கம் ப்பால் சாமமொன்று
அரைத்திடுவாய் வெண் கருவால் சாமமொன்று அதியதொரு கருங்கார மெத்த வேண்டாம்
அரைத்திடுவாய் வில்லை செய்து ரவியில் போடு அப்பனே பட்சமொன்று காய்ந்த பின்பு
பரைக்காதி சிவபூசை. பாங்காய்ப் பண்ணி பரிவாகச் சுண்ணத்தி லெரித்திடாயே.

149. எரித்திடுவாய் முத்தீயும் மூன்று சாமம். யெனன. சொல்வேன் ஆதி திருவானவாறு
தரித்திரம் போம் வாதமுள்ளாம் சவுக்கார மென்னத் தத்தளிப்பா ரெண்ணை வாங்க
எரித்திடுவார் வடித்திடுவார் கோடி இதமாகப் புடத்தினிலே வைப்பார் கோடி
பெருத்த தொரு வித்தையது சித்தர்க்காகும் பேசாத லோகத்தோர் பிளைக்கும் வாரே.

150. வாறுன. உவர்ப்பூவைக் கூடுவாய்ச். செய்ய. மாட்டினேன் சவுக்காரம் வளலைக் கொக்கும்
தேறுன பூவிடை குருவைக் கொண்டு. செய்நீருய்ச் செய்து கொண்டு உப்பைக்கூட்டி
வீறுன உப்பாலே ஞூடன். கூட்டி வேதை கண்ட மார்க்கமடா விளங்கிப் பாரு
நீறுன முரைமுகமோ கோடா கோடி. நிலைக்கு நின்ற கூட்டினமோ கோடி யாமே.

151. <u>உருத்தமா</u>:-

பாரப்பா உளுந்து மா மேல்த் தோல் போக்கி பானியிலே ஊற வைத்துப் பதமே பாக்கிற்
சீரப்பா வகையாக ஊட்டிக் கொண்டு சிறக்கவே சுரந்தையட யிலையும் நன்ருய்க்
கூறப்பா அரைத்த பின்பு ரெண்டும் நேராய்க் கூட்டியே ரேகித்து நறு நெய்க்குள்ளே
சேரப்பா வெந்தெடுத்து அடையைத் தின்று தின்ற பின்பு நெய்யதனைக் குடித்திடாயே.

152. மடித்திடு நீ யிப்படியே அஞ்சு நாள்தான் கூறக் கேள் நாளைரன்டு குழந்து சேரும்
திடத்துடனே படி அரைக்கால் பாலி நேராய் தின்றிடவே சொன்னேன் கேள்

152. வெடி பிளந்த காலுக்கு சிப்பிச் சுண்ணம் விளக்கெண்ணை நெய்யுடனே நெல்லிக்காயும்
அடிக்கையிலே அரை நீயும் பூசிப்பாரு அப்பனே மண்டலத்தில் சுமலமாமே.

153. <u>நாக செந்தூரம்</u>:-

ஆமடா நாகத்தின் செந்தூரங் கேளு அப்பனே நாகமது பலந்தாளென்று
தாமடா குகைதனிலே யருகும் போது தாக்கடா மகேசிலைதான் பலந்தாளென்று
வேமடா வெண் கொளிஞ்சி வேரால் கிண்டி மீறவே நீதிப் போம் மூலி வேகம்
நாமடா கல்வத்தில் கொண்டு ரசமதிலே பலமொன்று வாரு வாரே.

154. வாரப்பா கல்வத்தில் கூட்டி யாட்டு மாய்ந்த பின்பு வீரமது பலந்தாளென்று
சேரப்பா மூலைப் பாலாலாட்டு ஆட்டு திறமாக மூன்று நாள் பனியில் போட
நேரப்பா கெந்தகந் தான் ரெட்டிப்பிட்டு நேர்மையாய்ப் பொற்றலையின் சாற்றுலாட்டி
பேரப்பா வில்லை செய்து காய்ந்த பின்பு பேதமில்லை புடந்தான் படந்தாறுரே.

155. ஆறுன படத்துக்குப் பொற்றலையின் சாற்றலரைத்தரைத்துப் போடு போடு சிவக்கும் பாரு
பேறுன நாகமது செந்தூரமாச்சு பெருமை சொல்ல வென்னாலே முடியாதப்பா
வாறுன கற்பமது கொள்ளும் போது வயத்திலே யெரிவு கண்டு சிறுநீர் கட்டும்
தேறுதே காயந்தாமலர்ந்து வத்தி தேரை போலினைத் தாக்கால் செய்தி கேளே

(மேல் ருஉ-வது ஏடு இல்லை)

156. <u>கருவங்கக் கட்டு</u>:-

அறிந்து கொண்டால் யெளிதல்ல பாம்பிருட விழுந்தான் காணே.

157. விழுமேறிக் கொண்டாற் போல் மெய்க்குள்ளான வியாதியெல்லாம் பாம்புதனைக் கண்டாலோடுந்
திடமான் நாகத்தின் செந்தூரத்னதச் செப்பில்லார் கை முறையாய்ச் சேரச் சொன்னேன்
அடவானது கருவங்கங் கட்டிக் கொண்டு அய்யய்யோ செந்தூரம் ஆர்தான் செய்வார்
படரான வங்கமது செத்து தானல் பரியை முந்திக் கொல்லுமடா பாரு பாரே.

158. கொல்லு மென்று வங்கத்தைக் கொல்லுங் கொல்லுங் கொடிதான சூதமது பலந்தாளென்று
செல்லும் கெந்திர ஙள் தனக்குப் பாதி சேரப்பா வெட்டிலொன்று காரங்கூட்டி
வல்லதொரு மிளகு தக்காளிச் சாத்திலாட்டி வாகாக யிரு சாமம் மரைத்துக் கொண்டு
அல்லவே பூநீ களஞ்சி கூட்டி அரகரா கருவங்கம் பலந்தான் ரெண்டே.

159. ரெண்டான வங்கமது உருகும் போது நிசமாகப் புனம் போலே வில்லை காய்ந்தால்
திரண்டர்தே கொட்டடா விருந்தும் பாரு சிறப்பாக மருந்தெல்லாந் தின்றால் வங்கம்
கண்டதுண்டோ கண்ணுள்ளே யிந்தக் கட்டு களங்கமடா வங்கமது உருகும் பாரு
திரண்டாடுங் கண் விட்டுக் குரியிலுள்ளே சீரணத்துப் போகாது கெவுரி கூட்டே.

160. கூட்டப்பா சூதத்தின் பாதி சேத்துக் கொட்டப் பா கருவங்கங் கட்டிப் போச்சு
மூட்டப்பா கண்டிடைக்குத் தாளகத்தை முத்தி பெறச் சத்தி செய்து யெடுத்துக் கொண்டு
காட்டப்பா வங்கமது உருகும் போது கடியாமல் தேவிதனைப் பொடித்து தூவு
பூட்டப்பா நாயுருவிக்கும் பால் கிண்டி புகழான கருவங்கம் பொலிந்து நீறே.

161. பொலிந்த நீர் கல்வத்தில் பொடிக்கத் தூளாம் பூகை மெட்டி லொன்று
உலத்திப் போடு மெலிந்து விடும் வங்கத்தில் பாதி சூதம் வீரமது வங்கத்திற் சமமாய்ச் சேரு
வலிந்துதப்பா வாலை ரசம் மூலைப் பாலாலாட்டி வாகாக வாட்டியே பனியிற் போடு
நலிந்து விடும் பின்பதிலே கெந்தி தன்னை ரெட்டிப்புச் சேர்த்து நாட்டியே---

162. நாட்டூர் பொற்றலையின் சாத்தாலாட்டி நாலா நாள் வில்லை செய்து ரவியில் போடு

ஓட்டிலே வைத்ததனை யோடு மூடி யறவாகச் சீலை செய்து காயவைத்து
தாஉட்டிகமா யஞ்செருவில் புடத்தைப் போடு சாதகமா யஞ்சு தரம் சாத்தாலாட்டி
மூட்டியே கை முறையாயப் புடத்தைப் போடு மூதண்ட வங்கமது முருக்கம் பூவே.

163. முருக்கம் பூ நிறமென்ன வொப்போ வல்ல முக்கியமடா செந்தூரமீ பனை வெல்லத்தில்
திருக்கறவே குன்றி கொள்ளு மண்டலந்தான் திரிகடுகு மதுரமொடு சரகமுங் கூட்டி
உருக்கமுடன் பத்தாசை கொண்டால் ஓடுமடா மேகமெல்லா மொளிந்து போச்சு
பெருக்கமுள்ள வாயுவெல்லா மெங்கே போச்சு பித்தமொடு குஷ்டமெல்லாம் ஒளிந்து போச்சே.

164. போச்சடா கிரந்தியொடு சூலை தாகம் புணர்ச்சி யுறுவிந்தவிலே சேர்ந்த வாய்வும்
போச்சடா உந்தியினுள்ளே வாய்வு பொருமலுடன் மேலேப்பம் புளுக்க மூலம்
போச்சடா குதக வாய்வு குன்மம் பூரணத்தைக் கொல்ல வந்த சயரோகங்கள்
போச்சடா பீனிசங்கள் கபால ரோகம் புத்தி கெட்ட சித்தர்களே புகலக் கேளே.

165. தங்க பற்பம்:-

புகலக் கேள் வங்கமது தங்க மொப்போ பொய்யில்ல கட்டியதோர் கூவங்கத்தால்
அகில மெல்லாம் படைத்தளித்த பிரமன் கூறு ஆக்கைக்கு உறுதி மெத்த அதனுற் சொன்னேன்
பகிரண்டம் பேதிக்கு தங்கம் பண்ணு பண்ணுவதி தங்கத்தாற் பரிந்து காணும்
செகமெல்லாம் கொள்ளாது தங்க பற்பம் செப்புகிறேன் புலத்தியனே சேர்ந்து காணே.

166. தங்க பற்பம்:-

தாணப்பா தங்கமது பலந்தானென்று கடியதொரு குகை தனிலே உருகும் போது
தோணப்பா சூதமொடு தாரஞ் சிங்கி சுத்தித்த வெள்ளீய்யம் சாதிலிங்கம்
பேணப்பா அரிதாரம் நமிளை வீரம் பேரான வெண்காரம் வெட்டுங் கூட்டி
பூணப்பா வகையொன்று பலமுங் கால்தான் புகழான பழச் சாத்தாலரைத்துக் கட்டே.

167. அரைத்திடுவாய் சாமமொன்று அப்பால் கேளு அரகரா பூன்றில் சாரங் கூட்டி
வரைக் கடங்கா நீருமும் வீரந் ஊலி மாட்டுவா யிரு சாமமரைத்துக் கொண்டு
நிரைக்கவே குன்றியிடை ரவியில் காய்ந்தால் நேராக ஒவ்வொன்றுக் கொடுக்க வாஙகும்
தரைக்கடங்கா ாங்கமது மருந்தெல்லா முண்டாற் சாதகமாய்த் தங்கத்தின் களங்க மாச்சே.

168. களங்கமா யிருக்கின்ற தங்கந்தன்னைக் கரு வளையல் வீரமொடு கார சாரம்
விளங்கவே பழச் சாத்தாலரைத்துக் கொண்டு வாகாகச் சோதித்துப் பின்பு கேளு
விளங் கொண்ட யமடா தங்கந் தாமம் வேத்த யிதிற் சொல்லுதற்கு நாவேறாது
உளம் பெறவே சூதத்தைச் சரியாய்ப் பூட்டி உத்தமனே வீரத்தை ஒன்றாய்த் தாக்கே.

169. தாக்கடா ரெண்டு பலம் முலைப் பாலாட்டு சாதகமாய்ப் பழச் சாறுங் கூட்டி யாட்டு
வாக்கடா யிரு சாமமரைத்த பின்பு வரிசையாய்க் கை முறையாய்ப் பனியிற் போடு
போக்கடா கெந்தகந்தான் ரெட்டிப்பிட்டு பூட்டடா தாள்கந் தான் நாலுக் கொன்றாய்
ஆக்கடா பத்திலொன்று சீலையு மிட்டு அப்பனே பொற்றாலையின் சாற்றிலாட்டே.

170. ஆட்டுவா யிருசாமம் வில்லை செய்து ஆதித்தன் கண்ட பின்பு குப்பி கேத்தி
மூட்டுவாய் மூன்று நாள் முத்தீயிட்டு முளங்கவே பயிர வறக்கு பூசை பண்ணு
தீட்டுவாய் செந்தூரம் அருணன் போலாம் சிறப்பான பூரண சந்திரோதை யந்தான்
நாட்டுவாய் சந்திரோதையத்தைக் கண்டால் நடுங்குமோ நோயெல்லாம் கண் காசமே.

171. கண் காசு நோயோடு காலன் பார்வை சடை கெட்ட ஆங்காரம் உள்ளே புக்கி

வின் காஞ் விந்து வங்கே மேலே யேறும் விறதாக மனந் தன்னை ஒன்றுய்ப் பண்ணும்
முன் கான அமுர்தந் தாணுணத்திப் பாயும் மொன்றல்லோ கற்பத்தை ஊதி பண்ணும்
பெண் காந்த செய்யோகம் பிலக்கு தென்றுவ் பேசாமல் சொல்லுமடா பிதர நீர்க் கோவே.

1.11.63.

172. பிற நீரர் ஆம்பலொடு மகோதரந்தான் பெருவயறு நீர்ச் சோபம் பித்த ரோகம்
திரமான வாதத்தி லெழுந்த ரோகம் சேற்பனத் தாலெழுந்த தொரு தோஷத் தோடு
மறவான பதினெட்டுச் சன்னி மூலம் மாறாத குன்மமொடு பிலிகையுந்தான்
உறவான கிரந்தியொடு மேகவுலை யோனிப்புத்து வுட நோய் யொன்றில்லாதே.

173. ஒன்றல்ல தசையிலுள்ள தோசம் போகும் உத்தமனே அபானனென்ற வாயுவாலே
ஒரு கோடி நோயுண்டா மொப்பார் சொல்லு ஒன்றல்லா நந்தியின் கீழ் அபானந் தானும்
உடலெல்லாங் கெடுப்பதுக்கு மூளங் கொண்டான் பார் ஒன்றல்ல சிவபோ சிவமாய்ச் செய்தால்
ஒமுடிந்து போ மூலத் தபானந்தானே.

174. தானென்ற நோயெல்லாங் (கெடுப்பதற்கு) அபான்னுலே சாத்சுவது பிருணந்தான் வாயுவாலே
வர்னென்ற அசபை பற்று முதாளெலே வந்சுதடா யேகு வாய்வு யிபிலே புக்கில்
வேனென்ற நோயெல்லாம் படைத்துதப்பா மேல் விழுந்த போகுமட்டும் ஊறே செய்யும்
மேனென்ற பரண சந்திரோதையத்தை எள்ள்ளவும் உட் கொள்ள விடைந்து போச்சே

175. போச்சடா சீனியிலே நெய் தேன் கூட்டி புகழ்ான திரிகடுகு சீர்கமுங் கூட்டிப்
போச்சடா நோயென்ற நோய்களெல்லாம் புகுமடா கடலெங்கே கான மெங்கே யென்று
போச்சடா கற்பத்தால் வந்த தோசம் போகுமடா பரணத்தைத் திறதாலே
போச்சடா கற்பங்களெல்லாம் பாரு பூண்ட சுயமாக்கினி குமாரன் போக்சே.

176. <u>தாளகத்தீனிறு</u>:-

பாரப்பா புலத்தியனே அய்யா கேளு பாங்கான தாளகத்தினிறு சொல்வேன்
சேரப்பா தாளகந்தான் பலந்தானென்று திறமான கல்ச் சுண்ணத்துள்ளே வைத்து
சாரப்பா அமுரி விட்டு நீத்து நீத்து தாளகந்தான் சுத்தியா மிரண்டு பத்தில்
வேரப்பா பழச் சாறுபடி தானாட்டு வெள்ளைச் சிமுலைப்பால் தான் படியிளாட்டே

177. ஊட்டியதோரரிதாரம் பொடி முடிச்சாற் றுத்தியே யரைத்திடுவா யிரண்டு சாமம்
மாட்டிய பின் வில்லை செய்து ரவியில் போடு அப்பனே மூன்று நாள்க் காய்ந்த பின்பு
கூட்டிய பின் செருக்காலடி முடியின் சாறு கொட்டு வாய் குகைக்குள்ளே புரசன் சாம்பல்
நாட்டியதோர் மேல் மூடிச் சீலை செய்து நலமாக ரெண்டெருவில் புடத்தைப் போடே.

178. புடம் போட்டுத் தாளகந் தான் வெளுத்து நீறும் பேசாதே தாளகத்தின் வெள்ளை தன்னை
திடம் பெறவே சிமிழுக்குள் பதனம் பண்ணு செப்பக் கேள் சூதபற்பம் திறமாய்ச் சொல்வேன்
அடம் பிலையுங் கடம்பிலையும் செருப்புக் காலும் அப்பனே வகைக்கொன்று படி சாறுக்குள்
விடந் திட்டு வாரதிலே காந்தைச் சாறு விளங்கவே படியொன்று அதிலே வாரே

179. வார்த்திடுவாய் முன் செய்யும் வரிசை கேளு வாகான காட்டுள்ளிக் கிழங்குச் சா
கார்த்திகையின் கிழங்குச் சாறு கடிதான அங்கோல மூலிச் சாறு
மேத்திடுவாய் வகைகொருபடி சாறுக எடுத்தல்லோ சூதமொரு பலத்துக்குந்தான்
பார்த்திடுவாய் காந்த சத்தின் கிண்ணத்துள்ளே பதையாமல் சாமமடா சுறுக்குத் தாக்கே.

180. சுறுக்கிட்ட பின்னெடுத்துச் சூதந் தன்னை நடியாக கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
வெமத்திட்ட முன் சாத்தா லரைப்பாயப்பா மெழுகு போலாகி வரும் வில்லை செய்வாய்
உருக்கிட்ட ரவியிலே காயப் போடு உத்தமனே குகைக்குள்ளே வைத்து மூடி
வெறுக்கிட்ட சீலை செய்து புடத்தைப் போடு வெளியிலே பரை பூசை விளங்கச் செய்யே.

181. செய்யவே தேவியங்கே வார்த்தை சொல்வாள் திடமான சூதபற்பம் வாச்சு தென்பாள்
பைய்யவே அஞ்செருவில் புடத்தைப் போடு பாங்கான ரச வெள்ளை ரச கற்பூரம்
மெய்யப்பா கற்பத்தால் ஒட்ட ருசி விஷ நீராய்க் குறைநோவு கண்டுதானால்
வையப்பா குன்றியிடை சூத பற்பம் மகத்தான தாளகத்தின் பற்பங் கூட்டே.

182. கூட்டுவாய் குன்றியிடை ரெண்டுங் கூட்டிக் கொள் வாய் நூ ரூண்டின் வேம்பின் பட்டை
நீட்டுவாய் பலம் சீ ரு வெள்ளாட்டெச்சம் நிசமாக அஞ்சு பக்க பலமே சேத்துக்
காட்டுவாய் பூத் தயிலம் வடித்து வாங்கி கடுவான வீளி வேர் சூரணமே செய்து
மாட்டுவாய் செருப்புக் கால் தனிச் சாற் வாங்குவாய் படி நாலு அதிலே வா.ரே.

183. வார்ப்பா பின்னெவல்லம் பலந்தான் பத்து மருவியே கரைத்திடுவாய் அடுப்பில் வைத்து
சேர்ப்பா கமலத் தீயார்க முட்டு செப்பிதோர் வேம்பிட்ட தயிலந்தன்னை
சேரப்பா படியொன்றுங் கூட விட்டு கொட்டுவாய் வீளிச் சூரணத்திலேடு
சாரப்பா படி யரைத்கான புங்கம் பூவும் தனிச் சூரணத்திலேடே யரைப்படி தான் போடே.

184. போடப்பா மிளகு சுக்கோடே அங்காயம் புத்தோட்டில் கிராம்புந் தாலும்
ஆடக் கேள் சீரகமும் அதிமதுரத் தோடும் அப்பனே வகையொன்று களஞ்சி யொன்று
நாடக் கேள் காருகோல் அரிசி பலம் நாலு நாட்டடா பறங்கியுட பட்டை பலம் நாலு
கூடப்பா யிளவறுப்பாய்ச் சூரணஞ் செய் சூரணமெல்லாம் ஒன்றுய்க் கூட்டி வைய்யே.

185. வைத்த பின்பு காரெள்ளு பலந்தானஞ்சு மருவி யிடி செங்கொட்டை பல மிரண்டுங் கூட்டி
மேல் முடிவு அடுத்த ஏடு இல்லை.
(மேலுள்ள ஏடுகள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்ச்சி யில்லாமலுள்ளன . விடப்பட்டன)

****

க.ச:8111.63. முற்றும்

****